Editor: S.Y.GURUSHANTH Publisher: G.N.NAGARAJ
RNI No. KARKAN/2006/17926

ಜನಶಕ್ತಿ ಕನ್ನಡ ವಾರ ಪತ್ರಿಕೆ

JANASHAKTHI KANNADA VARA PATRIKE

ಸಂಪುಟ–19 | ಸಂಚಿಕೆ–7 | ಫೆಬ್ರವರಿ 10–16, 2025 | ಪುಟ 16 | ರೂ.10/–
Volume-19 | Issue-7 | February 10-16, 2025 | Pages:16 | Price: 10/-

ನಮ್ಮ ಭೂಮಿ ನಮ್ಮ ಹಕ್ಕು

ಭೂಮಿಯ ಹಕ್ಕಿಗಾಗಿ ನಿಲ್ಲದ ಸಂಘರ್ಷ

ವಿಶೇಷ ಲೇಖನಗಳು

ಹಗ್ಗ ನೇಯ್ದ ಮೋದಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಕೊರಳಿಗೆ ಉರುಳಾಗಿಸಿದ ಅರಣ್ಯ ಮಂತ್ರಿ

ಬಜೆಟ್ 2025-26

ವಿಕಸಿತ ಭಾರತಕ್ಕೆ ದಾರಿ ಯಾವುದಯ್ಯಾ ?

ರೈತ ಚಳವಳಿಯ ಐವತ್ತು ವರ್ಷಗಳು –ಹರ್ಕಿಶನ್ ಸಿಂಗ್ ಸುರ್ಜೀತ್

ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಕಿಸಾನ್ ಸಭಾ 1986 ರಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸುವರ್ಣ ಮಹೋತ್ಸವವನ್ನು ಆಚರಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹರ್ಕಿಶನ್ ಸಿಂಗ್ ಸುರ್ಜೀತ್ ಅವರು The Marxist ನಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಲೇಖನದ ಆಯ್ದ ಭಾಗ ಇಲ್ಲಿದೆ.

1936ರ ಏಪ್ರಿಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಲಕ್ನೋದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಕಿಸಾನ್ ಸಭಾ (AIKS) ರೈತರ ಹಕ್ಕುಗಳಿಗಾಗಿ ಹಲವು ಹೋರಾಟಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಯಶಸ್ಸು ಕಂಡಿದೆ. ರೈತರ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಹಕ್ಕುಗಳಿಗಾಗಿ ಹೋರಾಡುತ್ತಾ ಬಹಳಷ್ಟು ರಕ್ತ ಸುರಿಸಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಹುತಾತ್ಮರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣವನ್ನೇ ಅರ್ಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅನೇಕ ಒಡನಾಡಿಗಳು ತಮ್ಮ ಯೌವನದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಾಗವನ್ನು ಭೂಗತ ಅಥವಾ ಜೈಲಿನಲ್ಲಿ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಿ ನಿಂತು ಬೆಳೆದು ಬಂದಿರುವ ಈ ಸಂಘಟನೆಯು, ಇಂದು ಬಲಿಷ್ಠ ಸಂಘಟನೆಯಾಗಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿದೆ.

19ನೇ ಶತಮಾನದ ರೈತ ಹೋರಾಟಗಳು

ಐವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ (1936ರಲ್ಲಿ), ಲಕ್ನೋದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ ಎಐಕೆಎಸ್ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದಾಗ, ಇದು ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಸಂಘಟನೆಯಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಅದರ ರಚನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವೇ ಜನರು ಕೇಳಿದ್ದರು. ಈ ಐವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವೀರೋಚಿತ ಹೋರಾಟಗಳು ನಡೆದಿವೆ ಮತ್ತು ಗೆದ್ದಿವೆ. ಸಂಪೂರ್ಣ ಇತಿಹಾಸವು ಸಂಘಟನೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರ ವಿರುದ್ಧ ತೀವ್ರ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಯ ದೀರ್ಘ ಇತಿಹಾಸವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ, ಯಾವುದೇ ತ್ಯಾಗ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಭಾರತದ ರೈತರ ಹೋರಾಟದ ಸುದೀರ್ಘ ಇತಿಹಾಸವು 1800 ರ ದಶಕದಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ. 19ನೇ ಶತಮಾನದ ಮೊದಲಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಆಡಳಿತದ ವಿರುದ್ಧ ರೈತರ ದಂಗೆಗಳ ಸರಣಿಯನ್ನು ಕಂಡಿತು. ಭೂಮಾಲೀಕರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಈ ಹೋರಾಟಗಳು, ಭೂಮಾಲೀಕರ ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಸಹ, ಆ ಹೋರಾಟಗಳು ರೈತರ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದವು. 1807ರಲ್ಲಿ ದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ, 1814ರಲ್ಲಿ ವಾರಣಾಸಿ ಬಳಿ, 1817ರಲ್ಲಿ ಒರಿಸ್ಸಾದಲ್ಲಿ, 1826–29ರಲ್ಲಿ ಪೂನಾದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು 1830–31ರಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ವಿವಿಧ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಭಟನೆಗಳು ಭುಗಿಲೆದ್ದವು. ಈ ಪ್ರತಿಭಟನೆಗಳು ತೆರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಳ, ಭೂ ಹರಾಜು ಮತ್ತು ಕಂದಾಯ ನೀತಿಗಳ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದ್ದವು. 1857ರಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಮೊದಲ ಭಾರತದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ ಸಂಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಈ ರೈತ ದಂಗೆಗಳು ಉತ್ತುಂಗಕ್ಕೇರಿದವು. ಕಾರ್ಲ್ ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ಗಮನಿಸಿದಂತೆ, ಹಿಂದೂ–ಮುಸ್ಲಿಂ ಏಕತೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಈ ಹೋರಾಟವು ಉತ್ತರ ಮತ್ತು ಮಧ್ಯ ಭಾರತದ ಮೇಲೆ ಆಳವಾದ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿತು.

ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿ ನಾಯಕತ್ವದ ಉದಯ

ರೈತರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ಅಸಮಾಧಾನ, ಜಪಾನಿನಲ್ಲಿ ರಷ್ಯಾದ ಝಾರ್ ರಾಜನ ಸೋಲು, 1905ರಿಂದ ನಡೆದ ರಷ್ಯನ್ ಕ್ರಾಂತಿಯ ಪ್ರಭಾವವು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿತು. ಬಂಗಾಳದ ವಿಭಜನಾ ವಿರೋಧಿ ಚಳುವಳಿ ದೇಶಾದ್ಯಂತ ವ್ಯಾಪಿಸಿತು. ಆಗಸ್ಟ್ 7, 1905ರಂದು ವಿದೇಶಿ ವಸ್ತುಗಳ ಬಹಿಷ್ಕಾರ ಚಳವಳಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಪಂಜಾಬಿನಲ್ಲಿ ವಲಸೆ ಕಾಯ್ದೆಯ(Immigration Act) ವಿರುದ್ಧ ಲಾಲಾ ಲಜಪತ್ ರಾಯ್, ಅಜಿತ್ ಸಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಬಂಕೆ ದಯಾಳ್ ಅವರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಬಲವಾದ ಚಳುವಳಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿತು. ರೈತರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದ ಈ ಪ್ರತಿಭಟನೆಗಳು, ಬಾಂಬೆ ಮತ್ತು ಕಲ್ಕತ್ತಾದಂತಹ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಮಿಕ ಪ್ರತಿಭಟನೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಂಡರು. ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿ ಆಂದೋಲನವು ಸಶಸ್ತ್ರ ಹೋರಾಟವನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡಿತು. ಆಂದೋಲನದ ವಿರುದ್ದ ಸರ್ಕಾರ ತೀವ್ರ ದಮನಕಾರಿ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿತು. ಆದರೆ ಜನರು ಹಿಂದೆ ಸರಿಯಲಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರ ಬಂಗಾಳ ವಿಭಜನೆಯನ್ನು ರದ್ದುಗೊಳಿಸಬೇಕು, ಪಂಜಾಬ್ ವಲಸೆ ಕಾಯ್ದೆಯನ್ನು ಹಿಂತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಒತ್ತಾಯಿಸಲಾಯಿತು.

ರಷ್ಯಾದ ಕ್ರಾಂತಿಯ ಪ್ರಭಾವ

1917ರ ಡಿಸೆಂಬರ್ ನಲ್ಲಿ ರಷ್ಯನ್ ಕ್ರಾಂತಿಯ ಸುದ್ದಿ ಭಾರತಕ್ಕೆ ತಲುಪಿತು. ಯುದ್ಧದಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗಿದ ಭಾರತೀಯ ಸೈನಿಕರು ಈ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಹರಡಿದರು. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸ್ವ–ನಿರ್ಣಯದ ಹಕ್ಕಿನ ಘೋಷಣೆಯು ಜನರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನಪ್ರಿಯತೆಯನ್ನು ಗಳಿಸಿತು. ಮೊದಲನೆಯ ಮಹಾಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೋಟಿ ಜೀವಗಳು ಬಲಿಯಾದ ನಂತರ ಭಾರತೀಯ ಸೈನಿಕರು ಮನೆಗೆ ಮರಳಿದರು. ಅವರು ಬಡ ರೈತರಾಗಿದ್ದರೂ, ಯುದ್ಧದ ಅನುಭವವು ಅವರಿಗೆ ಹೊಸ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ನೀಡಿತು. ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಆಳ್ವಿಕೆ ಮತ್ತು ಊಳಿಗಮಾನ್ಯ ಪ್ರಭುಗಳ ವಿರುದ್ಧದ ಭಾವನೆಗಳು ಬಲಗೊಂಡವು.

ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅರಿತ ಲೆನಿನ್, ಪೂರ್ವ ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟ್ ಸಂಘಟನೆಗಳ ಭಾಗವಹಿಸುವಿಕೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟ್ ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯದ ಎರಡನೇ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನಲ್ಲಿ (1919), ಯುರೋಪಿಯನ್ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಭಾರತೀಯ ರೈತರು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದು ಗಮನಸೆಳೆದರು. ಬಹುಪಾಲು ಜನರು ಕೃಷಿಕರಾಗಿದ್ದ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ, ಊಳಿಗಮಾನ್ಯ ಪದ್ಧತಿಯ ವಿರುದ್ಧದ ಹೋರಾಟದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಅವರು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದರು.

ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಮೋಚನೆಗಾಗಿ ರೈತರ ಹೋರಾಟ

ಅಸಹಕಾರ ಚಳವಳಿ ಆರಂಭವಾದಾಗ, ದೇಶದ ವಿವಿಧ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ರೈತರು ಪ್ರಮುಖ ಪ್ರತಿಭಟನೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದರು. ಉತ್ತರ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಗುರುದ್ವಾರ ಸುಧಾರಣಾ ಚಳುವಳಿ, ನಂಕಾನಾ ಸಾಹಿಬ್ ಹತ್ಯಾಕಾಂಡದಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ (ನಂಕಾನಾ ಹತ್ಯಾಕಾಂಡವು ಫೆಬ್ರವರಿ 20, 1921ರಂದು ಗುರುದ್ವಾರ ಜನಮ್ ಆಸ್ಥಾನದ ಆವರಣದಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸಿತು. ಇದು ಇಂದು ಪಾಕಿಸ್ತಾನದ ಭಾಗವಾಗಿದೆ.), ಅದು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಆಳ್ವಿಕೆಯ ವಿರುದ್ಧ ಸಿಖ್ ರೈತರನ್ನು ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸಿತು. ಉತ್ತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಭೂಮಾಲೀಕರ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆ ವಿರುದ್ಧ ರೈತರ ಏಕಾ ಚಳವಳಿ (Eka Movement) ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಮಾಪಿಳ್ಳೆ ದಂಗೆ (1921) ಹಿಡುವಳಿದಾರರ ದಂಗೆಯಾಗಿ ಸ್ಫೋಟಗೊಂಡಿತು. ಪೊಲೀಸರು, ಸೈನ್ಯ, ಭೂಮಾಲೀಕರು ಮತ್ತು ಲೇವಾದೇವಿಗಾರರ ಮೇಲೆ ದಾಳಿಗಳು ನಡೆದವು. ಈ ಮಹಾ ದಂಗೆಯಲ್ಲಿ 3,266 ಮಾಪಿಳ್ಳೆ ಹೋರಾಟಗಾರರು ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟರು. (ಅಗಸ್ಟ್ 20, 1921 ಈ ದಿನದಂದು ಕೇರಳದ ಮಲಪ್ಪುರಂನ ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಖಿಲಾಫತ್ ಚಳುವಳಿಯ ಒಬ್ಬ ನಾಯಕನನ್ನು ಪೋಲೀಸರು ಬಂಧಿಸಲು ಬಂದಾಗ ಮಾಪಿಳ್ಳೆಗಳು ಅವರನ್ನು ತಡೆದರು.)

ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟ್ ಚಳವಳಿಯ ಕೊಡುಗೆ

ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟ್ ಇಂಟರ್ ನ್ಯಾಶನಲ್‌ನ ನಾಲ್ಕನೇ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್, ರೈತರನ್ನು ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸುವ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಒತ್ತಿಹೇಳಿತು. “ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿನ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿ ಚಳವಳಿಯು ರೈತರ ಬೆಂಬಲವಿಲ್ಲದೆ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಪೂರ್ವ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟರ ಕೃಷಿ ನೀತಿಯು ಊಳಿಗಮಾನ್ಯ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿರ್ಮೂಲನೆ ಮಾಡುವ, ರೈತರನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಮೋಚನಾ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ಸಂಯೋಜಿಸುವ ಗುರಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ" ಎಂದು ಅದು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿತು. ಬೂರ್ಜ್ವಾ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತಾವಾದಿಗಳು ಕೃಷಿ ಸುಧಾರಣೆಯ ಬೇಡಿಕೆಗಳಿಗೆ ಹೆದರುವುದು, ಅವರ ಮತ್ತು ಭೂಮಾಲೀಕರ ನಡುವಿನ ನಿಕಟ

ಸಂಬಂಧವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಈ ಸಮ್ಮೇಳನವು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸಿತು. ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ನಾಯಕತ್ವದ ಹಿಂಜರಿಕೆಯನ್ನು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸಲು ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟರು ಈ ವಿರೋಧಾಭಾಸವನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಅದು ಹೇಳಿತು.

ಚೌರಿ ಚೌರಾ ಘಟನೆ ಮತ್ತು ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿ ನಾಯಕತ್ವದ ದ್ರೋಹ

1922ರಲ್ಲಿ, ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರು ಬಾರ್ಡೋಲಿಯಲ್ಲಿ ನಾಗರಿಕ ಅಸಹಕಾರ ಚಳುವಳಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಾಗ, ಉತ್ತರ ಪ್ರದೇಶದ ಚೌರಿ ಚೌರಾದಲ್ಲಿ ಆಕ್ರೋಶಭರಿತ ರೈತರು ಪೊಲೀಸ್ ಠಾಣೆಯ ಮೇಲೆ ದಾಳಿ ಮಾಡಿ ಸುಟ್ಟುಹಾಕಿದರು. ಈ ರೈತ ದಂಗೆ ಭಾರತೀಯ ಕ್ರಾಂತಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿದ್ದರೂ, ಗಾಂಧೀಜಿಗೆ ಅದು ಇಷ್ಟವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ತಕ್ಷಣವೇ ಚಳವಳಿಯನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟರು. ಬ್ರಿಟಿಷ್ ವೈಸ್‌ರಾಯ್ ಲಂಡನ್‌ಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ ಟೆಲಿಗ್ರಾಮ್‌ನಲ್ಲಿ, “ಕೆಳವರ್ಗದವರು ಮತ್ತು ರೈತರು ಅಸಹಕಾರ ಚಳವಳಿಯಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮುಸ್ಲಿಮರು ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದಿದ್ದಾರೆ. ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇನ್ನಷ್ಟು ಹದಗೆಡಬಹುದು" ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಯ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ, ರೈತರು ಭೂಕಂದಾಯವನ್ನು ಪಾವತಿಸಬೇಕು, ಜಮೀನ್ದಾರರ ವಿರುದ್ಧದ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಸಹ ಹೇಳಲಾಯಿತು.

ಮಾರ್ಚ್ 1923ರಲ್ಲಿ, ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟ್ ಇಂಟರ್‌ನ್ಯಾಷನಲ್ ನ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಯು ಚೌರಿ ಚೌರಾ ತೀರ್ಪುಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಹೇಳಿಕೆ ನೀಡಿತು. 172 ರೈತರ ಮರಣದಂಡನೆಯನ್ನು ಖಂಡಿಸಿ, ಅವರ ಬಿಡುಗಡೆಗೆ ಒತ್ತಾಯಿಸಿ ಪ್ರತಿಭಟನೆಗಳಿಗೆ ಕರೆ ನೀಡಿತು.

ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಕಿಸಾನ್ ಸಭಾ ಹುಟ್ಟು

1934ರಲ್ಲಿ ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟ್ ಪಕ್ಷವನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಲಾಗಿದ್ದರೂ, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿದ್ದ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಮತ್ತು ಎಡಪಂಥೀಯರ ಮೇಲೆ ಅದರ ಪ್ರಭಾವ ಮುಂದುವರೆಯಿತು. ಸಮಾಜವಾದಿ ವಿಚಾರಗಳು ಜನಪ್ರಿಯವಾದವು. ಗಾಂಧಿಯವರ ಮೇಲೆ ನಂಬಿಕೆ ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಎಡಪಂಥೀಯರು, ‘ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟ್ ಪಾರ್ಟಿ’ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ರೈತರನ್ನು ವರ್ಗ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸುವ ಅಗತ್ಯವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡ ಎಡಪಂಥೀಯರು, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟರು ಮತ್ತು ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟರು ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಕಿಸಾನ್ ಸಭಾವನ್ನು ರಚಿಸಲು ಮುಂದೆ ಬಂದರು. 1936ರಲ್ಲಿ, ಲಕ್ನೋದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಮ್ಮೇಳನದೊಂದಿಗೆ ರೈತ ಸಂಘದ ಮೊದಲ ಸಮ್ಮೇಳನವನ್ನು ನಡೆಸಲಾಯಿತು.

ಮೊದಲ ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದವರ ಪಟ್ಟಿಯೇ ಕಿಸಾನ್ ಸಭಾದ ವಿಶಾಲ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಇ.ಎಂ.ಎಸ್. ನಂಬೂದಿರಿಪಾಡ್, ಲಾಲ್ ಬಹದ್ದೂರ್ ಶಾಸ್ತ್ರಿ, ಜಯಪ್ರಕಾಶ್ ನಾರಾಯಣ್, ಸ್ವಾಮಿ ಸಹಜಾನಂದ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕರು ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರು. ರೈತರ ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕ ಹಕ್ಕುಗಳಿಗಾಗಿ ವಿಭಿನ್ನ ರಾಜಕೀಯ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳ ಜನರನ್ನು ಒಗ್ಗೂಡಿಸುವ ಗುರಿಯೊಂದಿಗೆ ಅದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿತು.

ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಚಳವಳಿಯ ಭಾಗವಾಗಿ

ರೈತ ಸಂಘದ ಆರಂಭಿಕ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ, ವಿಭಿನ್ನ ರಾಜಕೀಯ ನಿಲುವುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಜನರು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಜನವರಿ 1936ರಲ್ಲಿ ಮೀರತ್‌ನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಪೂರ್ವಸಿದ್ಧತಾ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ, ವಿಶಾಲ ಆಧಾರಿತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ರೂಪಿಸಲಾಯಿತು. ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಆಳ್ವಿಕೆಯ ವಿರುದ್ಧದ ಹೋರಾಟವು ಊಳಿಗಮಾನ್ಯ ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ವಿರುದ್ಧದ ಹೋರಾಟದೊಂದಿಗೆ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಅದು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿತು. ಮೊದಲ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಮುಖ್ಯ ನಿರ್ಣಯವು ರೈತ ಚಳವಳಿಯ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿತು: "ಆರ್ಥಿಕ ಶೋಷಣೆಯಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಗಳಿಸುವುದು, ರೈತರು, ಕಾರ್ಮಿಕರು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಶೋಷಿತ ವರ್ಗಗಳಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ರಾಜಕೀಯ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಗಳಿಸುವುದು ರೈತ ಚಳುವಳಿಯ ಗುರಿಯಾಗಿದೆ.”

ಮೂಲಭೂತ ಮತ್ತು ಕನಿಷ್ಠ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳು

ಬಾಂಬೆ ಸಮ್ಮೇಳನವು "ಮೂಲಭೂತ ಬೇಡಿಕೆಗಳು" ಮತ್ತು "ಕನಿಷ್ಠ ಬೇಡಿಕೆಗಳು" ಎಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿತು. ಮಧ್ಯವರ್ತಿಗಳ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವನ್ನು ರದ್ದುಗೊಳಿಸುವುದು, ಭೂ ಕಂದಾಯದ ಬದಲಿಗೆ ಹಂತಹಂತವಾಗಿ ಭೂ ತೆರಿಗೆ, ಹಳೆಯ ಸಾಲಗಳ ಮನ್ನಾ, ಭೂಹೀನ ಮತ್ತು ಬಡ ರೈತರಿಗೆ ಸಾಮೂಹಿಕ ಕೃಷಿಗಾಗಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡುವುದು ಮೂಲಭೂತ ಬೇಡಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿತ್ತು. ಕನಿಷ್ಠ ಬೇಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಡಿಗೆ, ಕಂದಾಯ ಬಾಕಿಗಳ ರದ್ದತಿ, ಸಣ್ಣ ರೈತರಿಗೆ ಭೂ ಕಂದಾಯ ವಿನಾಯಿತಿ, ಬಾಡಿಗೆ ಮತ್ತು ನೀರಾವರಿ ಶುಲ್ಕವನ್ನು ಅರ್ಧಕ್ಕೆ ಇಳಿಸುವುದು, ಜಮೀನ್ದಾರರ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡುವ ರೈತರಿಗೆ

ಪುಟ 10 ಕ್ಕೆ

‘ಮೈಕ್ರೋ ಫೈನಾನ್ಸ್’ಗಳ ಸುಲಿಗೆ ತಪ್ಪಿಸುವ ಮಾರ್ಗಗಳೇನು?

ಸಂಪಾದಕೀಯ

ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ‘ಮೈಕ್ರೋ ಫೈನಾನ್ಸ್’ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಂದ ಸಾಲ ಪಡೆದ ಹಲವರು ಕಿರುಕುಳ–ದೌರ್ಜನ್ಯಗಳಿಂದ ನೊಂದು ಸಾಲು ಸಾಲು ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಶರಣಾಗುತ್ತಿರುವ ವಿಷಮ ವಿದ್ಯಮಾನ ಬಹಳ ಆತಂಕಕಾರಿ. ಈ ವಿಷಯ ಮುಂಚೂಣಿಗೆ ಬಂದು, ಜನಾಕ್ರೋಶ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿ, ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರವು ಮೈಕ್ರೋ ಹಣಕಾಸು ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮೇಲೆ ಕ್ರಮಕೈಗೊಳ್ಳುವುದಾಗಿ ಎಚ್ಚರಿಸಿ ಹಲವು ನಿರ್ದೇಶನಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ ಮೇಲೂ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಯ ಕ್ರಮಗಳು ಹಾಗೂ ಸಾಲಗಾರರ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಗಳು ನಿಲ್ಲದೇ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿರುವುದು ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಎಷ್ಟು ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಯಾಗಿವೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ.

ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಎಂದರೆ ಈ ಮೈಕ್ರೋ ಹಣಕಾಸು ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯ ಸಚಿವ ಸಂಪುಟದಲ್ಲಿ ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಅಂಕಿತಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದ ‘ಕರ್ನಾಟಕ ಮೈಕ್ರೊ ಫೈನಾನ್ಸ್ (ಬಲವಂತದ ಕ್ರಮಗಳ ತಡೆ) ಸುಗ್ರೀವಾಜ್ಞೆ–2025’ ಹೆಸರಿನ ‘ಆದ್ಯಾದೇಶ’ವನ್ನು ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ವಾಪಸ್ ಕಳಿಸಿರುವುದು.

ನೊಂದಣಿ ರಹಿತ ಮತ್ತು ಪರವಾನಗಿ ರಹಿತ ಮೈಕ್ರೊ ಫೈನಾನ್ಸ್ ಕಂಪನಿಗಳು, ಲೇವಾದೇವಿದಾರರು ನೊಂದಣಿ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ(ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿ)ದಲ್ಲಿ ನೊಂದಣಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಸಾಲಗಾರರಿಂದ ಭದ್ರತೆಯಾಗಿ ಯಾವುದೇ ವಸ್ತು/ಆಸ್ತಿ ಅಡಮಾನ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದು, ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಸಾಲಗಾರರಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿಸಬೇಕು, ಈಗಾಗಲೇ ನೀಡಿರುವ ಸಾಲದ ಅಸಲು ಹಾಗೂ ಬಡ್ಡಿಯ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಸಾಲಗಾರರು ಮರುಪಾವತಿ ಮಾಡಬೇಕಿಲ್ಲ, ಈ ಸಂಬಂಧ ಸಾಲಗಾರರ ಮೇಲೆ ಯಾವುದೇ ಸಿವಿಲ್ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕರಣ ದಾಖಲಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ, ಬಡ್ಡಿ ದರದಲ್ಲಿ ಪಾರದರ್ಶಕತೆ ಇರಬೇಕು, ಸಾಲದ ಕಾರ್ಡ್ ನಲ್ಲಿ ಬಡ್ಡಿ ಪ್ರಮಾಣ, ಎಲ್ಲ ಷರತ್ತುಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ನೀಡಬೇಕು ಎಂಬ ಅಂಶಗಳಲ್ಲದೇ ಕಿರುಕುಳದ ವಿರುದ್ಧ ದೂರು ಎಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕೆಂಬ ವಿವರ, ವಿವಾದಗಳನ್ನು ಇತ್ಯರ್ಥಪಡಿಸಲು ಮಧ್ಯವರ್ತಿಯಾಗಿ ಸರ್ಕಾರ ‘ಒಂಬುಡ್ಸುಮನ್’ ನೇಮಕ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ, ದೂರು ಆಧರಿಸಿ ಕ್ರಮ ವಹಿಸಲು ಪ್ರಾಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರ ಎಂಬ ಹಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಆದ್ಯಾದೇಶವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ಅನುಮೋದನೆಗೆ ಕಳಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಶಿಕ್ಷೆಯ ಪ್ರಮಾಣ, ಇರುವ ಷರತ್ತಿನ ಅಂಶಗಳು ಸಹಜ ನ್ಯಾಯಕ್ಕೂ, ಸಾಲಗಾರರ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗೂ ಸಹಾಯಕವಲ್ಲ ಎಂದು ಆಕ್ಷೇಪಿಸಿ ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ವಾಪಾಸು ಕಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ರಾಜ್ಯಪಾಲರು, ಆದ್ಯಾದೇಶದಲ್ಲಿ, ಅಪರಾಧಿಗಳಿಗೆ 10 ವರ್ಷ(ಗಳಿಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಬಹುದಾದ) ಜೈಲು ಶಿಕ್ಷೆ ತುಂಬಾ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು ಎಂದೂ, ಮೈಕ್ರೋ ಹಣಕಾಸು ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಕೊಡಬಹುದಾದ ಸಾಲದ ಮಿತಿ 3 ಲಕ್ಷ ಇರುವಾಗ 5 ಲಕ್ಷ(ದವರೆಗೆ) ದಂಡ ವಿಧಿಸುವ ಅವಕಾಶ ಅತಿರೇಕದ್ದು ಎಂದೂ, ಈಗಿರುವ ಕಾನೂನುಗಳ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲೇ ತಪ್ಪಿತಸ್ಥರ ವಿರುದ್ಧ ಪೊಲೀಸರು ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂದು ಆದ್ಯಾದೇಶದ ತಿರಸ್ಕಾರಕ್ಕೆ ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಕಾರಣವನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ.

ಆದರೆ ಆದ್ಯಾದೇಶದ ಬಹು ಮುಖ್ಯ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸದ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ನಡೆ ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಹವಾಗಿದೆ. ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ಉತ್ತರ ನೀಡಿದ್ದು ಮುಂದಿನ ಬೆಳವಣಿಗೆ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗಿದೆ.

ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನೋಂದಾಯಿತ ಮತ್ತು ಅನಧಿಕೃತ ಇದಲ್ಲದೇಹಣಕಾಸು ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಹೇಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ ಎಂಬುದು ಸರಕಾರದ ಅದ್ಯಾದೇಶದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಬಡ್ಡಿ ಆಸೆಯಿಂದ ಜನರ ಮರುಪಾವತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಮೀರಿ ಅಧಿಕ ಪ್ರಮಾಣದ ಸಾಲ ನೀಡುವುದು, ಶಕ್ತಿ ಮೀರಿದ ದುಬಾರಿ ಮದುವೆಯೋ, ಮತ್ತೇನೋ ಆಡಂಬರದ ಅನುತ್ಪಾದಕ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗೆ ಸಾಲ ನೀಡುವುದು, ನಿಯಮಿತ ಮಿತಿಯನ್ನು ಮೀರಿ ದೊಡ್ಡಮೊತ್ತದ ಸಾಲ ನೀಡುವುದು ಮುಂತಾದವು ಈ ಖಾಸಗಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿದೆ. ಇದು ಬಿಕ್ಕಟ್ಟನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಆಳಗೊಳಿಸಿದೆ.

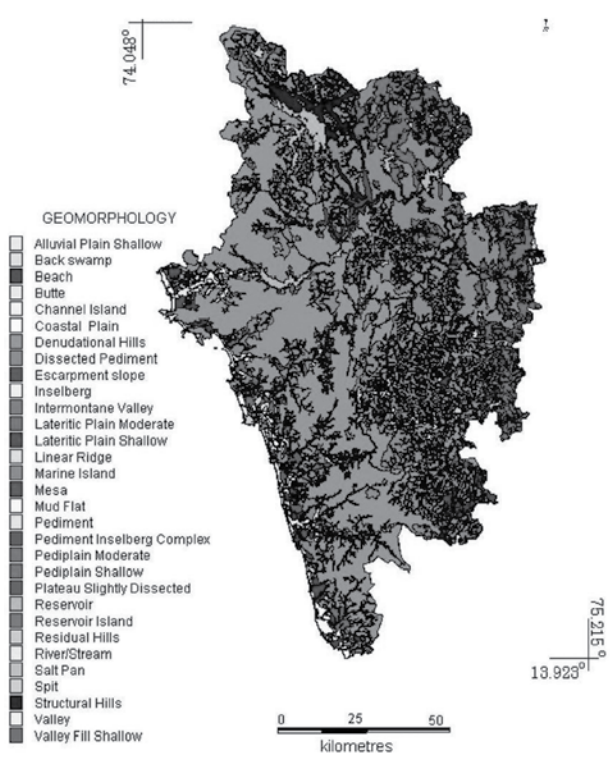
ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರವು ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ‘ಆತಂಕ’ಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಕೆಲವು ಮಾರ್ಪಾಟುಗಳೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಆದ್ಯಾದೇಶವನ್ನು ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಅನುಮೋದನೆಗೆ ಕಳಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ‘ಅದ್ಯಾದೇಶ’ ಎನ್ನುವುದು ಒಂದು ತಕ್ಷಣದ ಕ್ರಮವಷ್ಟೆ. ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಶಾಶ್ವತ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಹುಡುಕಬೇಕಿದೆ. ಇದು ಕೇವಲ ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರಗಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಮೈಕ್ರೋ ಫೈನಾನ್ಸ್ ಕಂಪನಿಗಳಿಗೆ ಅನುಮತಿ ನೀಡುವ, ನಿಯಮ ರೂಪಿಸುವ ಆರ್.ಬಿ.ಐ. ಮತ್ತು ಆರ್.ಬಿ.ಐ.,ಯನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ, ನಿರ್ದೇಶಿಸುವ ಒಕ್ಕೂಟ ಸರಕಾರ ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಜನವಿರೋಧಿ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟು ಜನಪರ ಧೋರಣೆ ತಳೆಯಬೇಕಿದೆ.

ಮೊತ್ತ ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು, ಬಡವರು, ಸಣ್ಣ ರೈತರು, ಮುಂತಾದ ದುಡಿಮೆಗಾರ ವಿಭಾಗದ ಜನರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಜೀವನೋಪಾಯ ಮತ್ತು ಜೀವನದ ಅಗತ್ಯಗಳಿಗೆ ಸರಳ ಬಡ್ಡಿಯ ಸಾಲವು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕೃತ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಸುಲಭವಾಗಿ ದೊರಕಬೇಕು. ಬರ, ಪ್ರವಾಹ, ಬೆಳೆ ಹಾನಿ, ಕೊರೊನ ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ–ನೋಟು ರದ್ದತಿಯಂತಹ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟುಗಳಿಂದ ಬಾಧಿತರಾದವರಿಗೆ ಸಾಲ ಮನ್ನಾದಂತಹ ಅನುಕೂಲಗಳು, ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ವಿಮಾ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ದೊರಕಬೇಕು. ಜನರ ಜೀವ ಹಿಂಡುವ ಮೀಟರ್ ಬಡ್ಡಿದಾರರ ಕಪಿಮುಷ್ಠಿಯಿಂದ ದುಡಿಯುವ ಜನರನ್ನು ಕಾಪಾಡಬೇಕು. ಮೀಟರ್ ಬಡ್ಡಿಯ ಮತ್ತೊಂದು ರೂಪವೇ ಆಗಿರುವ ಈ ಖಾಸಗಿ ಮೈಕ್ರೋ ಪೈನಾನ್ಸ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಬಿಗಿಯಾದ ಕಾನೂನು ರೂಪಿಸಿ ಅವುಗಳ ಶೋಷಣೆ ವಿರುದ್ಧ ಜನರಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಒದಗಿಸಬೇಕು.

ಜಾಗತೀಕರಣ, ಉದಾರೀಕರಣ, ಖಾಸಗೀಕರಣದ ಉನ್ಮಾದದಲ್ಲಿರುವ ಒಕ್ಕೂಟ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರಗಳು ಇಂತಹ ನೀತಿಗಳಿಗೆ ಬದಲಾಗಬಲ್ಲವೇ? ಕಾನೂನು ರೂಪಿಸಬಲ್ಲವೇ? ಕಾನೂನು ರೂಪಿಸಿದರೂ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಬಲ್ಲವೇ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇದ್ದೇ ಇದೆ.

ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಸ್ಥಳದ ಮಂಜುನಾಥನ ನಾಮಬಲದೊಂದಿಗೆ ಸ್ವಸಹಾಯ ಸಂಘದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಬಡ್ಡಿ ದಂಧೆ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವುದು ಎಂದೋ ಜಗಜ್ಜಾಹೀರಾಗಿರುವ ವಿಚಾರ. ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ದೀರ್ಘಕಾಲದಿಂದ ಸಾಲಗಾರರಿಗೆ ಬಡ್ಡಿದರದ ಕುರಿತು ಸ್ಪಷ್ಟ ಚಿತ್ರವೇ ಕೊಡದೇ ದುಬಾರಿ ಬಡ್ಡಿ ವಿಧಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ದಾಖಲಾತಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸದೇ, ಸಾಲಗಾರರ ತಂಡದವರೇ ಒತ್ತಡ ಹೇರಿ ಸಾಲ ವಸೂಲಿ ಮಾಡಿಕೊಡುವಂತಹ, ಇಲ್ಲವಾದರೆ ತಂಡದ ಸದಸ್ಯರೇ ಸಾಲಕ್ಕೆ ಹೊಣೆ ಹೊರಬೇಕಾದಂತಹ ಕ್ರೂರ ಸಾಲ ವಸೂಲಾತಿ ವಿಧಾನ ಅನುಸರಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ದೌವದ ಭಯವೂ ಬೇರೆ. ಇದರಿಂದ ಬಾಧಿತರಾದ ಎಷ್ಟೋ ಮಂದಿ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಗೆ ಶರಣಾಗಿರುವುದು ಈ ಹಿಂದೆಯೇ ಬಯಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಚಾಲಕ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿರುವ ವೀರೇಂದ್ರ ಹೆಗ್ಗಡೆಯವರು ಈಗ ಬಿಜೆಪಿಯ ರಾಜ್ಯಸಭಾ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ನೇಮಕಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರಕಾರಕ್ಕೂ ಇಂತಹ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಎದುರು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ ಧೈರ್ಯ, ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಹೋರಾಟಗಳ ಮೂಲಕ ಜನತೆ ರಾಜ್ಯ ಹಾಗೂ ಒಕ್ಕೂಟ ಸರಕಾರಗಳ ಮೇಲೆ ಒತ್ತಡ ಹೇರುವುದು, ಈ ‘ಸಣ್ಣ ಸಾಲ ನೀಡುವ’ ಹಣಕಾಸು ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ದೌರ್ಜನ್ಯಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಮುಖಾಮುಖಿ ಸೆಣೆಸುವುದು ಇರುವ ಒಂದು ಪರಿಹಾರ.

ಜನರ ಆಕ್ರೋಶ, ಆತಂಕಗಳಿಗೆ ಸ್ಪಂದಿಸಿ ಆದ್ಯಾದೇಶ ಹೊರಡಿಸಲು ಮುಂದಾಗಿರುವ ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಿಲ್ಲದೇ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಂಕಷ್ಟದಲ್ಲಿರುವ ಸಾಲಗಾರರನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಅವರ ಸಾಲ ಮನ್ನಾ ಮಾಡುವ ಬಗೆಗೆ ಗಂಭೀರ ಕ್ರಮ ವಹಿಸಬೇಕು. ರಾಷ್ಟೀಕೃತ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಿಂದ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಸಾಲ ಸಿಗುವುದು ಕಡು ಕಷ್ಟ ಎಂಬ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ತತ್ವರಿತವಾಗಿ ಸಾಲ ನೀಡುವ ಮೈಕ್ರೋ ಹಣಕಾಸು ಸಂಸ್ಥೆಗಳೂ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಆಗಬಾರದು. ಹೀಗಾಗಿ ತಕ್ಷಣದ ಕ್ರಮವಾಗಿ ದುಬಾರಿ ಬಡ್ಡಿ, ಅಕ್ರಮ–ದೌರ್ಜನ್ಯಕಾರಿ ಸಾಲ ವಸೂಲಾತಿ ಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ತಡೆ ಒಡ್ಡುವುದು ಆದ್ಯತೆ ಆಗಬೇಕು. ಸಾಲ ಮನ್ನಾ ಮಾಡುವ ಕ್ರಮವನ್ನು ಸರಕಾರ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಒಟ್ಟು ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟಿನ ಅಗಾಧತೆಯನ್ನು ಗಣಿಸಿದರೆ ಇವಷ್ಟೇ ಸಾಕಾಗದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಶಾಶ್ವತ ಪರಿಹಾರಕ್ಕೂ ಶ್ರಮಿಸಬೇಕು.

ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಯೋಜನೆಗಳಿಂದ ನಿರಾಶ್ರಿತರ ಜಿಲ್ಲೆ; ಜನರಿಗಿಲ್ಲ ಭೂಮಿ ಹಕ್ಕು

ಶಾಂತರಾಮ ಎಸ್. ನಾಯಕ

5 ಜಲ ವಿದ್ಯುತ್ ಯೋಜನೆ, ಕೈಗಾ ಅಣುಸ್ಥಾವರ, ಸೀಬರ್ಡ ನೌಕಾ ನೆಲೆ, ಸಿ.ಆರ್.ಝಡ್., ಅಭಯಾರಣ್ಯ, ಹುಲಿ ಸಂರಕ್ಷಣಾ ವಲಯ, ಸಿಂಗಳಿಕಾ ಪಾರ್ಕ್ ಸೇರಿ ಹತ್ತು ಹಲವು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಯೋಜನೆಗಳಿಂದ ಭೂಮಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಜನತೆ ತೀವ್ರ ಆತಂಕದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ. ನಿರಾಶ್ರಿತರ ಜಿಲ್ಲೆ ಎಂದು ಹಣೆ ಪಟ್ಟಿ ಹೊಂದಿರುವ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ 1,58,613 ಕುಟುಂಬದವರು ಭೂಮಿ ಹಕ್ಕಿನಿಂದ ವಂಚಿತರಾಗುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿದೆ.

ಕಂದಾಯ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ವಸತಿ ಮತ್ತು ಸಾಗುವಳಿ ಅರ್ಜಿ 73,725 ಹಾಗೂ ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕು ಕಾಯಿದೆ ಅರ್ಜಿ 85,819 ಇದೆ. ಮಾನ್ಯತೆ ಸಿಕ್ಕಿರುವದು ಕೇವಲ 2852 ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ, ಇದಲ್ಲದೆ ಹತ್ತಾರು ಸಾವಿರ ಜನರಿಗೆ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಕೊರತೆಯಿಂದ ಅರ್ಜಿ ಸಲ್ಲಿಸಿಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ.

ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕೊತ್ತಾಯಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಬೇಡಿಕೆಗಳು:

ಹೋರಾಟದ ಹಕ್ಕೊತ್ತಾಯಗಳೇನೆಂದರೆ ಅರ್ಜಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ 3 ತಲೆಮಾರು ಅಥವಾ 75 ವರ್ಷದ ದಾಖಲೆ ಕೇಳುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ಜನ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಿಲ್ಲದೇ ಪರಿಶೀಲನೆ ನಡೆಸುವ ಅಧಿಕಾರ ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕು ಸಮಿತಿಗಿಲ್ಲದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಪರಿಶೀಲನೆ ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ಈಗಿರುವ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯ ಅತಿಕ್ರಮಣ ಭೂಮಿಗೆ ಹಕ್ಕು ಪತ್ರ ನೀಡಬೇಕು. ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೆ ಅಗತ್ಯ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಾದರೂ ಮಾಡಿ ಅರಣ್ಯಭೂಮಿ ಹಕ್ಕು ನೀಡಬೇಕು. ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯಿಂದ ನೀಡುತ್ತಿರುವ ಕಿರುಕುಳ ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ಅತಿಕ್ರಮಣ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು, ದುರಸ್ಥಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು, ಕೃಷಿ ಚಟುವಟಿಕೆ ನಡೆಸಲು ಯಾವುದೇ ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕ ಒಡ್ಡಬಾರದು. 1980:ರ ಪೂರ್ವದ ಬಿಟ್ಟು ಹೋದ ಪ್ರಕರಣಗಳನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿ ತುರ್ತು ಇತ್ಯರ್ಥಪಡಿಸಬೇಕು. ಕೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರಗಳು ಅರಣ್ಯ ಭೂಮಿ ಹಕ್ಕು ನೀಡಲು ರಾಜಕೀಯ ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿ ತೋರಿಸಬೇಕು. ಎಂ.ಎಲ್.ಎ., ಎಂ.ಪಿ., ಮಂತ್ರಿಗಳು, ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ರೈತ ಮತ್ತು ಕೃಷಿ ಕೂಲಿಕಾರರ ಪರವಾದ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಲು ಮುಂದಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಒತ್ತಾಯಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಕೊಬ್ಬುತ್ತಿರುವ ಕುಳಗಳು: ತಬ್ಬಲಿ ಆಗುತ್ತಿರುವ ಕೃಷಿ ಕೂಲಿಕಾರರು: ಪರಿಹಾರವಿಲ್ಲವೇ?

ಎನ್. ಪುಟ್ಟಮಾದು

30 ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ಬೀಸಿದ ಹೊಸ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿಯ ಗಾಳಿ ಬಡವರು ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಂತರ ನಡುವಿನ ಕಂದಕವನ್ನು ವಿಪರೀತ ಹಿಗ್ಗಿಸಿದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಕೋಮುವಾದದ ಗಾಳಿಯು ಅಷ್ಟೇ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಜನರ ಮನ ಮನಸ್ಸುಗಳ ಮೇಲೆ ದಾಳಿ ಮಾಡಿ ಛಿದ್ರ ಮಾಡಿದೆ. ಇದರಿಂದ ನವ ಶ್ರೀಮಂತರ ಮತ್ತು ರಿಯಲ್ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಮಾಫಿಯಾಗಳ ಜೊತೆಗೆ, ಧರ್ಮಾರ್ಂಧರ ವರ್ಗ ರೂಪಗೊಂಡಿದೆ. ಈ 30 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಆಳುವ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಅಳುವವರನ್ನು ವಿಪರೀತ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಿದೆಯೇ ಹೊರತು, ಕೃಷಿ ಕೂಲಿಕಾರರು ರೈತರು ಮತ್ತು ಕಾರ್ಮಿಕರನ್ನು ಕಣ್ಣೆತ್ತಿಯೂ ನೋಡದೆ ಕಡೆಗಣಿಸುತ್ತಿದೆ. ಪರಿಣಾಮ: ಅಂದು ಪ್ರಾರಂಭಗೊಂಡ ರೈತ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಗಳು, ಕೃಷಿ ಕೂಲಿಕಾರರ ಸಾವುಗಳು, ಕಾರ್ಮಿಕರು ಕೆಲಸ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸರ್ವೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿದ್ದು ಎಗ್ಗಿಲ್ಲದೆ ಜರುಗುತ್ತಿವೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಕೃಷಿ ಕೂಲಿಕಾರರ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಗಳು ಪ್ರಾರಂಭಗೊಂಡಿವೆ.

ಈ ನಡುವೆ ಕೃಷಿ ಕೂಲಿಕಾರರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗದ ಹಕ್ಕನ್ನು ಸಿಪಿಎಂನ ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ಜಾರಿಗೊಳಿಸಿತ್ತಾದರೂ, ಉದ್ಯೋಗ ಖಾತ್ರಿ ಕಾಯ್ದೆಯನ್ನು ನಾಶಮಾಡಲು ಈ ಸರ್ಕಾರ ಹೊಂಚು ಹಾಕುತ್ತಿದೆ. ಈ ಕಾಯ್ದೆಯ ಆರ್ಥಿಕ ಸಬಲೀಕರಣ ಸಮಾನ ಕೂಲಿ, ವಲಸೆ ತಡೆಗಟ್ಟುವಿಕೆಯ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನೇ ಬುಡಮೇಲು ಮಾಡಿದೆ. ಎರಡು ಲಕ್ಷ 28 ಸಾವಿರ ಕೋಟಿ ರೂ. ಅನುದಾನ ಕೊಡುವ ಬದಲು, ಕೇವಲ 86 ಸಾವಿರ ಕೋಟಿ ರೂ. ನೀಡಿ ಮೂಲೆ ಗುಂಪು ಮಾಡಿದೆ. ಆರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೂ ಇದೆ ದುರ್ಗತಿ ಬಂದಿದೆ. ಕೃಷಿ ಕೂಲಿಕಾರರ ಜೊತೆಗೆ ಗ್ರಾಮೀಣ ದುಡಿಮೆಗಾರರ ವಿಭಾಗ ರೂಪುಗೊಂಡಿದೆ. ಹೊಲಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಸಿಗದ ಕಾರಣ ಈ ವಿಭಾಗ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಅರಸಿ ಅಲೆಯುತ್ತಾ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದೆ. ಕೃಷಿ ಕೂಲಿಕಾರರು ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮೀಣ ದುಡಿಮೆಗಾರರ ಸಂಖ್ಯೆ ಗಣನೀಯವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದು, ಬಡ ರೈತರು ತಮ್ಮ ಭೂಮಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಈ ಸಮೂಹಕ್ಕೆ ಸೇರ್ಪಡೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇತ್ತೀಚಿನ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳ ಪ್ರಕಾರ, ಒಂದು ಕೋಟಿ ಮೂರು ಲಕ್ಷದ 74 ಸಾವಿರದ ನೂರ ತೊಂಬತ್ತೈದು ಕೃಷಿ ಕೂಲಿಕಾರರು ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮೀಣ ದುಡಿಮೆದಾರರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದು, ಇವರು ಮೂಲಭೂತ ಸೌಕರ್ಯಗಳಿಂದ ವಂಚಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಜೀವನದ ಅವಶ್ಯಕಗಳಾದ ಭೂಮಿ, ವಸತಿಗಳಿಂದ ವಂಚಿತರಾಗಿದ್ದು ಅಭದ್ರತೆಯ ಜೀವನವೇ ಇವರ ಕಾಯಕವಾಗಿದೆ.

ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೋಟಿ 41, ಲಕ್ಷದ 900 ಎಕರೆ ಭೂಮಿ ಸರ್ಕಾರದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿದ್ದು, ಬಲಾಢ್ಯರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕಬಳಿಸಲೊರಟಿದ್ದಾರೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವೇ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳ ಮೂಲಕ ಸರ್ವೆ ನಡೆಸಿದ ಪ್ರಕಾರ, 16 ಲಕ್ಷ 68 ಸಾವಿರದ 65 ಕುಟುಂಬಗಳು ನಿವೇಶನ ರಹಿತರಿದ್ದು, ಇವರಿಗೆ 30x30 ಅಳತೆಯ ನಿವೇಶನ ಹಂಚಿದರೆ 45 ಸಾವಿರದ 700 ಎಕರೆ ಭೂಮಿ ಸಾಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕುಟುಂಬಗಳು ನಿಗದಿತ ಆದಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಸಾಲದಲ್ಲೇ ಮುಳುಗೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ನೀಡುತ್ತಿರುವ ಗ್ಯಾರಂಟಿಗಳು ಆನೆಗಾತ್ರದ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಅರೇಗಾಸಿನ ಮಜ್ಜಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಂತಾಗಿದ್ದು, ಇವರ ಮಕ್ಕಳು ಅರೇ ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಿದ್ದು ಅವರನ್ನು ಯಾವುದಾದರೂ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚಿ ನಿತ್ಯ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಗರ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ 40 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸರ್ಕಾರಿ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗಾದರೂ ಹಕ್ಕುಪತ್ರ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಇವರು 94 ಸಿ ಮತ್ತು ಸಿಸಿ ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳೇ ಗತಿಸಿದ್ದು, ಇದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಕಿಮ್ಮತ್ತಿಲ್ಲದಾಗಿದೆ. ಈ ಜನರು ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಹೊರಟಿದೆ. ರಿಯಲ್ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಮಾಫಿಯಾ ಹಾವಳಿ ವಿಪರೀತವಾಗುತ್ತಿದ್ದು, ಸರ್ಕಾರಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿ, ಜನ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಬಡ ಜನರಿಗೆ ಸೈಟ್ ಒಂದಕ್ಕೆ ಹತ್ತಾರು ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇ ಬಡವರು ಸಾಲದ ಇಕ್ಕಳಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಚೂರು ಪಾರು ನಿವೇಶನವಿರುವ 20 ಲಕ್ಷ ಕುಟುಂಬಗಳು ಮನೆ ಇಲ್ಲದೆ ಸೊರಗುತ್ತಿದ್ದು, ಮೂರ್ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಒಂದು ಮನೆಗೂ ಗ್ರಾಂಡ್ ನೀಡಿಲ್ಲ. ಜಾತಕ ಪಕ್ಷಿಗಳಂತೆ ಕೇವಲ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ನಲವತ್ತು ಸಾವಿರದ ಧನ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪಕ್ಕದ ರಾಜ್ಯ ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ಜನಜೀವನದ ರಕ್ಷಣೆಯೇ ಆದ್ಯತೆಯೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿ, ಕೃಷಿ ಕೂಲಿಕಾರರಿಗೆ ಕಲ್ಯಾಣ ಮಂಡಳಿಯನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ, ಅದರ ಮೂಲಕ ಸಕಲ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಕೃಷಿ ಕೂಲಿಕಾರರು ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮೀಣ ದುಡಿಮೆದಾರರಿಗೆ ಪ್ರತಿದಿನ ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಕೃಷಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಪಿಎಫ್ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದು, ಉಚಿತ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಶಿಕ್ಷಣದ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. 60 ವರ್ಷ ತುಂಬಿದ ಕೂಲಿಕಾರರಿಗೆ ನಿವೃತ್ತಿ ನಿಧಿ ನೀಡಿ, ಮಾಸಿಕ ನಿವೃತ್ತಿ ವೇತನ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. 16 ಜೀವನ ಅವಶ್ಯಕ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆ ದರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘಗಳಿಂದ ವಿತರಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಪ್ರತಿ ನಿವೇಶನ ರಹಿತ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ಎರಡು ಕಾಲು ಗುಂಟೆ ನಿವೇಶನ ನೀಡಿ, ಏಳುವರೆ ಲಕ್ಷ ಹಣದಿಂದ ಮನೆ ನಿರ್ಮಿಸಿ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಕರ್ನಾಟಕ ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಈ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಯಾಕೆ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವ ಕಾಲ ಬಂದೊದಗಿದ್ದು, ರೈತ ಕೂಲಿಕಾರರ ಐಕ್ಯ ಹೋರಾಟವೇ ಇದಕ್ಕಿರುವ ಪರಿಹಾರವಾಗಿದೆ.

ಫೆಬ್ರವರಿ 10 ರಿಂದ ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರಾಂತ ಕೃಷಿ ಕೂಲಿಕಾರರ ಸಂಘ ಮತ್ತು ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರಾಂತ ರೈತ ಸಂಘ ಜಂಟಿ ಹೋರಾಟವನ್ನು ಸಂಘಟಿಸಿದ್ದು ಸಾವಿರ ಸಾವಿರ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಕೂಲಿಕಾರರು ಮತ್ತು ರೈತರು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ದಾಂಗುಡಿ ಇಡುತ್ತಿದ್ದು, ಸರ್ಕಾರಗಳು ತುರ್ತಾಗಿ ಮಧ್ಯಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿ ರೈತ ಕೂಲಿಕಾರರ ಕಾಡುತ್ತಿರುವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಇತ್ಯರ್ಥ ಮಾಡಲಿ ಎಂದು ಆಗ್ರಹಿಸೋಣ.

ರೈತರು ಮತ್ತು ಕೂಲಿಕಾರರ ಹೋರಾಟಕ್ಕೆ ಸಿಪಿಐ(ಎಂ) ಬೆಂಬಲ

ವಿವಿಧ ಬೇಡಿಕೆಗಳಿಗಾಗಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರಾಂತ ರೈತ ಸಂಘ ಮತ್ತು ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರಾಂತ ಕೃಷಿ ಕೂಲಿಕಾರರ ಸಂಘಗಳ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಫೆಬ್ರವರಿ 10, 2025ರಿಂದ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಫ್ರೀಡಂ ಪಾರ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಹಮ್ಮಿಕೊಂಡಿರುವ ಬೃಹತ್ ರೈತ–ಕೃಷಿಕೂಲಿಕಾರರ ಅಹೋರಾತ್ರಿ ಧರಣಿಯನ್ನು ಭಾರತ ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟ್ ಪಕ್ಷ (ಮಾರ್ಕ್ಸ್‌ವಾದಿ) ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಸಮಿತಿಯು ಬೆಂಬಲಿಸಿದೆ.

ಸರ್ಕಾರ ಭೂ ಮಂಜೂರಾತಿಗಾಗಿನ ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ಸಾರಾಸಗಟಾಗಿ ವಜಾ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ರೈತರ ಭೂಮಿಯನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಲ್ಯಾಂಡ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಪೊರೇಟ್ ಕಂಪನಿಗಳಿಗೆ ನೀಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ನಡೆದಿವೆ ಎಂದು ಆರೋಪಿಸಿರುವ ಸಿಪಿಐ(ಎಂ), ರೈತರನ್ನು ಭೂಮಿಯಿಂದ ಒಕ್ಕಲೆಬ್ಬಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಅರಣ್ಯ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿರುವ ರೈತ–ವಿರೋಧಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೈಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯಿಸಿದೆ.

ಹಲವು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ರಾಜ್ಯದ ರೈತರು ಮತ್ತು ಕೂಲಿಕಾರರು ಬೃಹತ್ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲಿ ಅಹೋರಾತ್ರಿ ಧರಣಿಗೆ ಮುಂದಾಗಿರುವುದನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿರುವ ಸಿಪಿಐ(ಎಂ), ಈ ಹೋರಾಟದ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ ಎಂದಿದೆ. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ಮುಂದಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಅದು ಒತ್ತಾಯಿಸಿದೆ.

ಸಿಪಿಐ(ಎಂ) 24ನೇ ಮಹಾಧಿವೇಶನದ ಕರಡು ರಾಜಕೀಯ ನಿರ್ಣಯ ಬಿಡುಗಡೆ

ಭಾರತ ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ಪಕ್ಷ (ಮಾರ್ಕ್ಸ್‌ವಾದಿ)ದ ಮಹಾಧಿವೇಶನ ಏಪ್ರಿಲ್ 2ರಿಂದ 6ರವರೆಗೆ ದಿನಗಳ ಕಾಲ ನಡೆಯಲಿದೆ. ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಮದುರೈನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಸಮ್ಮೇಳನವು ಅಂಗೀಕರಸಬೇಕಾದ ಕರಡು ರಾಜಕೀಯ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಪಕ್ಷವು ಸಾರ್ವಜನಿಕಗೊಳಿಸಿದೆ. ಪಕ್ಷದ ರಾಜ್ಯ ಸಮಿತಿಯು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿನ ಕರಡು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಫೆಬ್ರವರಿ 8 ರಂದು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿತು. ಸಿಪಿಐ(ಎಂ) ರಾಜ್ಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಡಾ.ಪ್ರಕಾಶ್ ಕೆ. ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಮಂಡಳಿ ಸದಸ್ಯರಾದ ಎಂ.ಪಿ.ಮುನಿವೆಂಕಟಪ್ಪ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಉಪಸ್ಥಿತರಿದ್ದರು.

ಸಿಪಿಐ(ಎಂ) ತನ್ನ ಆಂತರಿಕ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವನ್ನು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಆಚರಿಸುವ ಒಂದು ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷವಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸಮ್ಮೇಳನಗಳು ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುತ್ತವೆ. ಪ್ರತಿ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ನಡೆಯುವ ಪಕ್ಷದ ಮಹಾಧಿವೇಶನಕ್ಕೆ ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಮೊದಲು ಕರಡು ರಾಜಕೀಯ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಪಕ್ಷವು ಸಾರ್ವಜನಿಕಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಪಕ್ಷದ ರಾಜಕೀಯ ನೀತಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸುವಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಘಟಕಗಳು, ಪಕ್ಷದ ಎಲ್ಲಾ ಸದಸ್ಯರು ಭಾಗವಹಿಸಲು ಸಿಪಿಐ(ಎಂ) ಅವಕಾಶ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಪಕ್ಷದ ಘಟಕಗಳು ಮತ್ತು ಸದಸ್ಯರು ಕರಡು ರಾಜಕೀಯ ನಿರ್ಣಯದ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಲು ಮತ್ತು ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಲು ಅವಕಾಶ ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ಬಂದ ಎಲ್ಲಾ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಕರಡಿನ ಭಾಗವಾಗಿ ಅಂಗೀಕರಿಸಬೇಕಾದವುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಅಲ್ಲದವುಗಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದ ನಂತರ, ಕರಡು ರಾಜಕೀಯ ನೀತಿಯನ್ನು ಪಕ್ಷದ ಮಹಾಧಿವೇಶನಕ್ಕೆ ಅನುಮೋದನೆಗಾಗಿ ಸಲ್ಲಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಪಕ್ಷದ ಮಹಾಧಿವೇಶನವು ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳ ಚರ್ಚೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ನವೀಕರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ ರಾಜಕೀಯ ರೇಖೆಯೇ ಮುಂದಿನ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಗೆ ಆಧಾರವಾಗಲಿದೆ. ಪಕ್ಷದ ರಾಜಕೀಯ ಕಾರ್ಯತಂತ್ರದ ನಿಲುವನ್ನು ರೂಪಿಸುವಲ್ಲಿ, ಪಕ್ಷದೊಳಗಿನ ಈ ಆಂತರಿಕ ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕ ಕಸರತ್ತು ಸಿಪಿಎಂನ ವಿಶಿಷ್ಟತೆಯಾಗಿದೆ. ಯಾವುದೇ ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿ ಪಕ್ಷಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಈ ರೀತಿಯ ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆಂದು ಸರ್ಕಾರಗಳು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ. ಘೋಷಿತ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಈಡೇರಿಸದೇ ರೈತರನ್ನು ಭೂವಂಚಿತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಈ ಭೂಸ್ವಾಧೀನ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಹಲವು ವಂಚನೆಗಳ ಗೊಂಚಲು ಇವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಲೇಖಕರು ತೆರೆದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಆಳುವವರ ಭೂ ಕಬಳಿಕೆ ಮತ್ತು ತಡೆಯುವ ಮಾರ್ಗ

ಯು. ಬಸವರಾಜ

ಭೂಮಿ ಒಂದು ಬಹುದೊಡ್ಡ ಉತ್ಪಾದನಾ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ. ಈ ಭೂಮಿಯು ಮಾನವ ಹಾಗು ಸಕಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಆಹಾರ, ನೀರು, ಗಾಳಿ ಒದಗಿಸುತ್ತಿದೆ. ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಕಚ್ಚಾ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ, ಮಾನವ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಆಳುವ ಜನರು ಅಥವಾ ವರ್ಗಗಳು ಈ ಭೂಮಿಯನ್ನು ತನ್ನ ವಶದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಲೆ ಬಂದಿವೆ. ಈ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲೂ ಇಂದಿನ ಭಾರೀ ಶ್ರೀಮಂತ ವಿಭಾಗ ಅಂತಹ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮುನ್ನಡೆಸಿದೆ.

ಒಕ್ಕೂಟ ಹಾಗು ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರಗಳು ಹಿಡಿದ ಶ್ರೀಮಂತರನ್ನು ಭಾರಿ ಶ್ರೀಮಂತರನ್ನಾಗಿಸುವ ಬಡವರನ್ನು ಕಡು ಬಡವರನ್ನಾಗಿಸುವ ಆರ್ಥಿಕ ದಾರಿಯನ್ನು ಇದುವರೆಗೆ ಅನುಸರಿಸುತ್ತ ಬಂದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ನೂರರಷ್ಟಿದ್ದ ಟಾಟಾ, ಬಿರ್ಲಾ, ಸಿಂಘಾನಿಯ, ಕಿರ್ಲೋಸ್ಕರ, ಮುಂತಾದ ಶ್ರೀಮಂತ ಬಂಡವಾಳಿಗರ ಆಸ್ತಿ ಸುಮಾರು 500 ಕೋಟಿ ರೂಗಳಷ್ಟು ಮಾತ್ರವೇ ಇದ್ದದ್ದು, ಇದೀಗ ಅದು ಹಲವು ದಶ ಲಕ್ಷ ಕೋಟಿ ರೂಗಳಿಗೆ ಬೆಳೆದಿದೆ.

ಈ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿಗಳಿಂದಾಗಿಯೇ ಕಳೆದ 77 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ದೇಶದ ಒಟ್ಟು ಜನ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಕೇವಲ ಶೇ.1 ಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕಡಿಮೆ ಇರುವ ಶ್ರೀಮಂತರ ಬಳಿ ಸಂಪತ್ತು ಕಾಲ್ಮುರಿದು ಗುಡ್ಡೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದರೆ, ಶೇ 80 ರಷ್ಟಿರುವ ಬಡವರು ಕಡು ಬಡವರಾಗಿ ಹಸಿವಿನ ದವಡೆಗೆ ದೂಡಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಆಳಗೊಂಡ ಅಸಮಾನತೆಯ ದುಸ್ಥಿತಿಯು ದೇಶದೊಳಗೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಉತ್ಪಾದಿಸುವ ಸರಕುಗಳಿಗೆ ಬೃಹತ್ ಬಡತನದ ಕಾರಣದಿಂದ ಕೊಂಡು ಕೊಳ್ಳಲಾಗದ ದುಸ್ಥಿತಿಯು ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯ ಕೊರತೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ, ಇದು ಕೃಷಿ ಹಾಗು ಕೈಗಾರಿಕಾ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ವ್ಯಾಪಕ ನಿರುದ್ಯೋಗದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ.

ಸಂಪತ್ತನ್ನು ತೊಡಗಿಸಲು ಶ್ರೀಮಂತರು ಕಂಡ ಹೊಸಮಾರ್ಗ

ಬಿಕ್ಕಟ್ಟಿನಿಂದ ಬಾಧಿತರಾದ ಈ ಶ್ರೀಮಂತರು ತಮ್ಮ ಬಂಡವಾಳ ಅಥವಾ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಹೂಡಲೀಗ ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದ ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗವನ್ನು ಆಧರಿಸಿದ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯನ್ನು ಗುರಿಯಾಗಿಸಿ ಮತ್ತು ಆಹಾರದ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ವಶಕ್ಕೆ ತಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಜಾಗತೀಕರಣದ ಭಾಗವಾಗಿ ಸಂಚು ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಸರಕಾರಗಳ ಶಾಮೀಲಾತಿಯೊಂದಿಗೆ ಇದೀಗ ಕೃಷಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ಕೃಷಿ ಸಂಬಂದಿ ಹೈನುಗಾರಿಕೆ, ಪಶು ಸಾಕಾಣೆ ಮುಂತಾಗಿ ತಮ್ಮ ವಶಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಮೂಲ ಸೌಕರ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಬೃಹತ್ ಪ್ರಮಾಣದ ಭೂ ಸ್ವಾಧೀನ ಕ್ಷಮೆ ಕ್ರಮವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ, ಒಕ್ಕೂಟ ಸರಕಾರ ಬೀಳು ಭೂಮಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ಎಕರೆ ಜಮೀನು, ರೈತರು ಸ್ವತಃ ಹಣದ ಕೊರತೆಯಿಂದಾಗಿ ನೀರಾವರಿಗೊಳಪಡಿಸಿ ಮತ್ತಿತರೆ ಹೂಡಿಕೆ ಮಾಡಿ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸಲಾಗದ ಈ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಬೃಹತ್ ಪ್ರಮಾಣದ ಗುತ್ತಿಗೆ ಬೇಸಾಯದಡಿ ಕಂಪನಿಗಳಿಗೆ ವಹಿಸಲು ಮುಂದಾಗುತ್ತಿದೆ. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ 50 ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ಜಮೀನನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ, ರೈತರ ಸ್ವಂತ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಬಲವಂತವಾಗಿ ಕಂಪನಿ ಬೇಸಾಯದಡಿ ತರಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮುನ್ನಡೆಸಿವೆ.

ಕೃಷಿ ಹಾಗು ಭೂ ಕಬಳಿಕೆಗೆ ಸಂಚು

ರೈತರನ್ನು ಭೂಮಿಯಿಂದ ಹಾಗು ಕೃಷಿಯಿಂದ ಹೊರಗಟ್ಟಲು ಶ್ರೀಮಂತ ಸಮುದಾಯ ಬಹಳ ಸರಳ ರೂಪದ ಸಂಚನ್ನು ಹೊಸೆಯಿತು. ಅದು ರೈತರ ಕೃಷಿಯ ಉತ್ಪಾದನಾ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಾಲದಿಂದ ಹೊರಗಟ್ಟಿ ದುಬಾರಿ ಬಡ್ಡಿ ಖಾಸಗೀ ಸಾಲದತ್ತ ತಳ್ಳಿ, ಬೆಳೆದ ಬೆಳೆಗೆ ಬೆಲೆ ಸಿಗದಂತೆ ಮಾಡುವುದು. ಇದು ಎದ್ದು ಹೋಗಿರೆಂದು ಹೇಳುವ ಬದಲು ಹೊಗೆ ಇಟ್ಟರು ಎಂಬಂತಹ ಸಂಚಾಗಿತ್ತು.

ಕಳೆದ 1994 ರಿಂದ ಜಾರಿಗೆ ತರಲಾದ ಜಾಗತೀಕರಣ ಹಾಗು ಉದಾರೀಕರಣ ಮತ್ತು ಖಾಸಗೀಕರಣದ ನೀತಿಗಳ ಜಾರಿಯ ಮೂಲಕ ಕೃಷಿ ಹೂಡಿಕೆಗಳಾದ ಬೀಜ, ರಸಾಯನಿಕ ಗೊಬ್ಬರ, ಕ್ರಿಮಿನಾಶಕಗಳ ಸಹಾಯಧನವನ್ನು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಕಡಿತಗೊಳಿಸಿ ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಬೆಲೆ ಏರಿಸಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಲು ಇವುಗಳ ಕಂಪನಿಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಉತ್ಪಾದನಾ ವೆಚ್ಚ ವಿಪರೀತವಾಗಿ ಏರಿತು. ಅದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಬ್ಯಾಂಕ ಸಾಲ ಸಿಗದಂತೆ ಕ್ರಮವಹಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ ಮತ್ತು ಕೃಷಿಗಾಗಿ ದುಬಾರಿ ಬಡ್ಡಿಯ ಖಾಸಗಿ ಸಾಲದ ಕಡೆ ತಳ್ಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹಂಗೂ ಬೇಸಾಯ ಮುಂದುವರೆಸಿದಲ್ಲಿ ಸುಗ್ಗಿಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೃತಕವಾಗಿ ಕೃಷಿ ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ಬೆಲೆಗಳನ್ನು ಇಳಿಸಿ ನಷ್ಟ ಉಂಟು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಹೀಗಾಗಿ, ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಲಾಭವಿಲ್ಲವೆಂದು ರೈತರ ಮಕ್ಕಳು ತಾವಾಗಿಯೇ ಕೃಷಿಯ ಕಡೆ ಬಾರದಂತೆ, ಆಕರ್ಷಣೆ ಹೊಂದದಂತೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅವರು ಅಗ್ಗವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಶ್ರಮ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ದೇಶದ ಶ್ರೀಮಂತರಿಗೆ ಬಂಡವಾಳಿಗರಿಗೆ ಮಾರಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಲವಂತವಾಗಿ ತಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ ಸಾಲದ ಬಾಧೆಗೆ ರೈತರು ತಮ್ಮ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಸಾಲ ನೀಡಿದ ಭೂ ಮಾಲಕ ಬಂಡವಾಳದಾರರಿಗೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವಂತೆ ಕ್ರಮ ವಹಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಸಂಚಿನ ಮೂಲಕ ರೈತರು ತಾವಾಗಿಯೆ ಕೃಷಿಯಾಚೆ ನಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಅವರ ಭೂಮಿಗಳು ಕೃಷಿಯನ್ನು ಮಾಡದ ದೊಡ್ಡ ಭೂಮಾಲಕ ಬಂಡವಾಳದಾರರ ಕಡೆ ಸೇರುವಂತೆ ಕೇಂದ್ರೀಕರಣಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದರ ಸಾಧನೆಗಾಗಿಯೇ ಒಕ್ಕೂಟ ಹಾಗು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಭೂ ಸುಧಾರಣಾ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಕಾಯ್ದೆ – 2020, ಎಪಿಎಂಸಿ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಕಾಯ್ದೆ – 2020 ಮತ್ತು ಜಾನುವಾರು ಹತ್ಯಾ ನಿಷೇಧ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಹಾಗು ವಿದ್ಯುತ್ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಕಾಯ್ದೆಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸುತ್ತಿವೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಜೊತೆ ಬಿಜೆಪಿ ಹಾಗು ಬಿಜೆಪಿ ಜೊತೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಕೈ ಜೋಡಿಸಿವೆ.

ಹಾಗೇನೆ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟಿನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಬಲವಂತದ ಹಾಗು ಮೋಸದ ಭೂ ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ ಕ್ರಮ ವಹಿಸಿವೆ.

ಬಗರ್ ಹುಕುಂ ಹಾಗು ಅರಣ್ಯ ಭೂ ಕಬಳಿಕೆಗೆ ಕ್ರಮ

ಅದೇ ರೀತಿ, ಚರಿತ್ರೆಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಒಕ್ಕಲೆಬ್ಬಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಹಲವರು ಬಂಜರು ಹಾಗು ಅರಣ್ಯ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕೃಷಿ ಭೂಮಿಯಾಗಿ ಇಡಿ ಕುಟುಂಬದ ಶ್ರಮ ಮತ್ತು ದುಬಾರಿ ಬಡ್ಡಿಯ ಸಾಲದ ಹಣದೊಂದಿಗೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿನ ಸುಮಾರು 45 ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ಬಂಜರು ಹಾಗು ಸರಕಾರಿ ಜಮೀನನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸಿದ ದಶ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಬಡ ರೈತರನ್ನು ಅವರು ಸಾಗುವಳಿ ಹಕ್ಕಿಗಾಗಿ ಫಾರಂ ನಂ:50,53 ಹಾಗು 57 ಹಾಕಿದವರ ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು, ವಾಸ್ತವಿಕ ಸರ್ವೆಗೆ ಕ್ರಮವಹಿಸಿದೇ, ಅಕ್ರಮ ಸಕ್ರಮ ಸಮಿತಿಗಳ ಮುಂದೆ ತಾರದೆ, ಅಕ್ರಮವಾಗಿ ಸಲ್ಲದ ನೆಪ ಹೇಳಿ ತಹಸಿಲ್ದಾರರ ಮೂಲಕ ತಿರಸ್ಕರಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಲಕ್ಷಾಂತರ ಬಡ ರೈತರು ನಗರ ಹಾಗು ಪಟ್ಟಣ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸಿದ ಜಮೀನುಗಳಿಗೆ ಹಕ್ಕು ಪತ್ರ ನೀಡಲಾಗದೆಂದು ನಿರಾಕರಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಉಚಿತವಾಗಿ ಬಂಡವಾಳದಾರರಿಗೆ ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಬೆಂಗಳೂರು–ಮೈಸೂರು ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 7000 ಎಕರೆ ಜಮೀನನ್ನು ನೈಸ್ ಕಂಪನಿ ಪಡೆದಿದೆ. ರೈತರಿಗೆ ಯಾವುದೆ ಪರಿಹಾರ ನೀಡಿಲ್ಲ.

ಅರಣ್ಯ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಗಣಿಗಾರಿಕೆಗೆ ಮತ್ತು ತಾಳೆ ಗಿಡ ಬೆಳೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಬಂಡವಾಳದಾರರಿಗೆ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಉಚಿತವಾಗಿ ನೀಡುವ ಎರಡೂ ಸರಕಾರಗಳು ಅದೇ ಭೂ ಹೀನ ದಲಿತ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ, ದೇವದಾಸಿ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಐದು ಎಕರೆ ನೀರಾವರಿ ಜಮೀನು ನೀಡಲು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತವೆ.

ರಾಜ್ಯದ ಸುಮಾರು 2.5 ಲಕ್ಷ ಅರಣ್ಯ ಭೂಮಿ ಹಕ್ಕಿಗಾಗಿ ಅರ್ಜಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಅರಣ್ಯವಾಸಿಯೇತರ ಬಡವರಿಗೆ ಸುಮಾರು 75 ವರ್ಷಗಳ ಅನುಭವವಿರಬೇಕೆಂಬ ಷರತ್ತು ವಿಧಿಸಿ ಒಕ್ಕಲೆಬ್ಬಿಸುತ್ತಿವೆ.

ಈ ಎಲ್ಲ ಬಡವರು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸಿದ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಶ್ರೀಮಂತ ಕೈಗಾರಿಕೋದ್ಯಮಿಗಳಿಗೆ ನೀಡಲು ಕಾಯ್ದಿರಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಬಲವಂತದ ಭೂ ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ ಕ್ರಮ – ಅನುಭವ ಚನ್ನರಾಯ ಪಟ್ಟಣದ ಭೂ ಸ್ವಾಧೀನ

ಬೆಂಗಳೂರು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಜಿಲ್ಲೆ ದೇವನಹಳ್ಳಿ ತಾಲೂಕಾ ಚನ್ನರಾಯ ಪಟ್ಟಣ ಹೋಬಳಿಯಲ್ಲಿನ ಸುಮಾರು 13 ಹಳ್ಳಿಗಳ 1777ಎಕರೆ ಬಲವಂತದ ಭೂ ಸ್ವಾಧೀನದ ವಿರುದ್ಧ ಕಳೆದ ಒಂದು ಸಾವಿಕ್ಕೂ ಅಧಿಕ ದಿನಗಳಿಂದ ನಿರಂತರ ಧರಣಿ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹವನ್ನು ಭೂ ಸಂತ್ರಸ್ಥರು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನೂರಕ್ಕೆ 90 ರಷ್ಟು ರೈತರು ಜಮೀನು ನೀಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೂ ಆ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಡಿ ನೋಟಿಫೈ ಮಾಡಿ ವಾಪಾಸು ನೀಡದೆ ಬಲವಂತದ ಭೂ ಸ್ವಾಧೀನದ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ತೂಗು ಬಿಡಲಾಗಿದೆ. ಭೂ ಸ್ವಾಧೀನ ಹಾಗು ಪರಿಹಾರ ಮತ್ತು ಪುನರ್ವಸತಿ ಕಾಯ್ದೆ 2013 ರಂತೆ ಶೇ70 ರಷ್ಟು ರೈತರು ತಮ್ಮ ಜಮೀನು ನೀಡಲು ಒಪ್ಪದಿದ್ದರೆ ಅಂತಹ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನ ಮಾಡ ಬಾರದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರೂ ತಾವೇ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಕಾಯ್ದೆಯನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿ ರೈತರನ್ನು ವಂಚಿಸುವ ಕ್ರಮ ಮುಂದುವರೆದಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆಪಿ ಕೊಂಡಯ್ಯರವರ ಬಳ್ಳಾರಿ ಸ್ಟೀಲ್ಸ್ ಅಂಡ್ ಅಲಾಯ್ಸ್ ಎಂಬ ವಂಚಕ ಕಂಪನಿ

ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆ ಬಳ್ಳಾರಿ ತಾಲೂಕಿನ ಅಮರಾಪುರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಐದು ಗ್ರಾಮಗಳ 1,170 ಎಕರೆ ಜಮೀನನ್ನು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮುಖಂಡ ಶ್ರೀ ಕೆಪಿ ಕೊಂಡಯ್ಯರವರ ಬಳ್ಳಾರಿ ಸ್ಟೀಲ್ಸ ಅಂಡ್ ಅಲಾಯ್ಸ ಎಂಬ ವಂಚಕ ಕಂಪನಿಗಾಗಿ 1995 ರಲ್ಲಿ ಭೂ ಸ್ವಾಧೀನ ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಭೂ ಸ್ವಾಧೀನವಾಗಿ 30 ವರ್ಷ ಕಳೆದರೂ ಕೈಗಾರಿಕೆ ನಿರ್ಮಿಸಲಿಲ್ಲ. ಜಮೀನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ರೈತರ ಮಕ್ಕಳು ಮುದುಕರಾದರೂ ಉದ್ಯೋಗ ನೀಡಲಿಲ್ಲ. ಹೋಗಲಿ ಉದ್ಯೋಗ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ನೀಡಲಿಲ್ಲ. ಐದು ವರ್ಷದೊಳಗೆ ಕೈಗಾರಿಕೆ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡದೆ ಹೋದರೆ ಮೂಲ ರೈತರಿಗೆ ಜಮೀನು ವಾಪಾಸು ನೀಡುವ ಅವಕಾಶಗಳು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೂ ಸರಕಾರ ನೀಡುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಈ ಫ್ರಾಡ್ ಕಂಪನಿ. ಕೆಐಎಡಿಬಿ ಜೊತೆ ಶಾಮೀಲಾಗಿ ರೈತರ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಅಡಮಾನ ಮಾಡಿ ನೂರಾರು ಕೋಟಿ ರೂ ಸಾಲ ಎತ್ತಿ, ನಿರ್ಮಾಣವಾಗದ ಕೈಗಾರಿಕೆ ನಷ್ಟದಲ್ಲಿದೆಯೆಂದು ಸಾಲ ಮನ್ನಾ ಮಾಡಲು ಕೋರುವ ಉದ್ಧಟತನ ತೋರಿ, ರೈತರ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಬ್ಯಾಂಕ್ ಹರಾಜಿನಲ್ಲಿ ಬೇರೊಬ್ಬರಿಗೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿದೆ. ಇಂತಹ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ತನಿಖೆ ಮಾಡಲು ಸರಕಾರಗಳು ತಯಾರಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಈ ಸರಕಾರಗಳು ಎಂತಹ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಗಳ ಜೊತೆ ಕೈ ಜೋಡಿಸುತ್ತಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಇದು ತೋರುತ್ತಿದೆ.

ಜನಾರ್ಧನರೆಡ್ಡಿಯ ವಂಚಕ ಬ್ರಾಹ್ಮಿಣಿ ಸ್ಟೀಲ್ಸ್ ಕಂಪನಿ

ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆ ಬಳ್ಳಾರಿ ತಾಲೂಕಾ ವಿಜಯನಗರ ಪ್ರದೇಶಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಂಡಳಿಯ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ಸೇರಿದ ಕುಡಿತೆನಿ, ವೇಣಿ ವೀರಾಪುರ, ಎರ್ರಂಗಳಿ, ಸಿದ್ದಮ್ಮನಹಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ಕೊಳಗಲ್ಲು ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದ 5000 ಎಕರೆ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು 2010 ರಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ತಲಾ ಎಕರೆಗೆ 5 ಹಾಗು 6 ಮತ್ತು 8 ಲಕ್ಷ ರೂಗಳಿಗೆ ಕೆಐಎಡಿಬಿ ಮೂಲಕ ಜನಾರ್ಧನರೆಡ್ಡಿಯವರು ಜಿಲ್ಲಾ ಉಸ್ತುವಾರಿ ಸಚಿವರಾಗಿದ್ದಾಗ ಬಲವಂತವಾಗಿ

ಪುಟ 7 ಕ್ಕೆ

ಬಜೆಟ್ 2025ರ ಜನ-ವಿರೋಧಿ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲು ಎಡಪಕ್ಷಗಳ 8-ಅಂಶಗಳ ಪರ್ಯಾಯ ಪ್ರಸ್ತಾವಗಳು

ಫೆಬ್ರುವರಿ 14-20 ಸಾಮೂಹಿಕ ಪ್ರಚಾರ ಅಭಿಯಾನ-ಎಡಪಕ್ಷಗಳ ಕರೆ

2025-26ರ ಕೇಂದ್ರ ಬಜೆಟ್ ಜನರ ತಕ್ಷಣದ ಮತ್ತು ಮೂಲಭೂತ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳಿಗೆ ಬಗೆದಿರುವ ಒಂದು ವಿಶ್ವಾಸದ್ರೋಹವಾಗಿದೆ ಎಂದಿರುವ ಐದು ಎಡಪಕ್ಷಗಳು [ಸಿಪಿಐ(ಎಂ), ಸಿಪಿಐ, ಸಿಪಿಐ(ಎಂಎಲ್) ಲಿಬರೇಷನ್, ಆರ್‌ಎಸ್‌ಪಿ ಮತ್ತು ಎಐಎಫ್‌ಬಿ] ಬಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಜನವಿರೋಧಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಗಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುತ್ತ, ಅವುಗಳ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ 8 ಅಂಶಗಳ ಪರ್ಯಾಯ ಪ್ರಸ್ತಾವಗಳನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟಿವೆ.

ಈ ಪರ್ಯಾಯ ಪ್ರಸ್ತಾವಗಳು ಶಿಕ್ಷಣ, ಆರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಭದ್ರತಾ ಪ್ರಯೋಜನಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಜನರ ಹಕ್ಕನ್ನು ಖಚಿತಪಡಿಸಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತವೆ ಎಂದಿರುವ ಎಡಪಕ್ಷಗಳು, ಇವುಗಳಿಗೆ ಬೆಂಬಲವಾಗಿ ಜನರನ್ನು ಅಣಿನೆರೆಸಲು, ಮತ್ತು ಈ ಪ್ರಸ್ತಾವಗಳನ್ನು ಹಣಕಾಸು ಮಸೂದೆಯ ಮೂಲಕ ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಅಂಗೀಕರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಆಗ್ರಹಿಸಿ, ಫೆಬ್ರವರಿ 14 ರಿಂದ 20ರವರೆಗೆ ಒಂದು ವಾರದ ಸಾಮೂಹಿಕ ಅಭಿಯಾನವನ್ನು ನಡೆಸಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿವೆ.

ಫೆಬ್ರುವರಿ 3ರಂದು ಸಭೆ ಸೇರಿದ ಎಡಪಕ್ಷಗಳ ಮುಖಂಡರು ಒಂದು ಜಂಟಿ ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಜನರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಖರೀದಿ ಶಕ್ತಿಯ ಕೊರತೆ, ಸಾಮೂಹಿಕ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಮತ್ತು ಕುಗ್ಗುತ್ತಿರುವ ಕೂಲಿ-ಸಂಬಳಗಳಿಂದಾಗಿ ಉಂಟಾಗಿರುವ ಅರ್ಥವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿನ ಬೇಡಿಕೆಯ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವ ಬದಲು, ಮೋದಿ ಸರ್ಕಾರವು ಬಜೆಟ್ ಮೂಲಕ ಖರ್ಚುಗಳನ್ನು ಕಡಿತಗೊಳಿಸುತ್ತಲೇ, ಶ್ರೀಮಂತರಿಗೆರಿಯಾಯಿತಿಗಳನ್ನುನೀಡುವಮೂಲಕ ಅರ್ಥವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸಬಹುದೆಂದು ಭಾವಿಸಿದಂತಿದೆ. ಅದು ಶ್ರೀಮಂತರು ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡ ಕಾರ್ಪೊರೇಟ್‌ಗಳ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ವಿಧಿಸುವ ಮೂಲಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವ ಮತ್ತು ಉದ್ಯೋಗ ಸೃಷ್ಟಿಸಲು ಮತ್ತು ಜನರಿಗೆ ಕನಿಷ್ಠ ಕೂಲಿಯನ್ನು ಖಚಿತಪಡಿಸಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಹೂಡಿಕೆಗಳನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸುವ ಬದಲು, ತದ್ವಿರುದ್ಧ ದಾರಿಯನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದೆ. ಖಾಸಗಿ ಹೂಡಿಕೆಯನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುವ ಮೂಲಕ, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಖಾಸಗಿ ವಲಯದ ಸೇವೆಗೆ ಕೊಡಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯುತ್ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಖಾಸಗೀಕರಣ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಮೂಲಕ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಪತ್ತಿನ ಸಂಗ್ರಹಣೆಯನ್ನು ಬಜೆಟ್ ಉತ್ತೇಜಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಈ ಪರ್ಯಾಯ ಪ್ರಸ್ತಾವಗಳನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತ ಎಡಪಕ್ಷಗಳ ಈ ಜಂಟಿ ಹೇಳಿಕೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ಈ ಬಜೆಟ್ ನಿರುದ್ಯೋಗದ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಿದೆ ಮತ್ತು ಆಹಾರ ಸಬ್ಸಿಡಿಗಳು,ಕೃಷಿಮತ್ತುಸಂಬಂಧಿತಚಟುವಟಿಕೆಗಳು, ಶಿಕ್ಷಣ, ಆರೋಗ್ಯ, ಗ್ರಾಮೀಣಾಭಿವೃದ್ಧಿ, ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ ಮತ್ತು ನಗರಾಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಮೇಲಿನ ವೆಚ್ಚಗಳು, ಹಣದುಬ್ಬರವನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತಗೊಂಡರೆ, ಕಳೆದ ವರ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿವೆ ಅಥವಾ ಸ್ಥಗಿತಗೊಂಡಿವೆ. ಮನರೇಗಕ್ಕೆ, ಬೇಡಿಕೆ ಹೆಚ್ಚಿದ್ದರೂ ಸಹ, ಹಂಚಿಕೆ 86,000 ಕೋಟಿ ರೂ.ಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಗಿತಗೊಂಡಿದೆ. ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆ ವಿನಾಯಿತಿ ಮಿತಿಯನ್ನು 12 ಲಕ್ಷ ರೂ.ಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದರಿಂದ ಜನರ ಒಂದು ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರ ಸಿಕ್ಕಿದೆ, ಆದರೆ ಬೆಲೆ ಏರಿಕೆ ಮತ್ತು ಜಿಎಸ್‌ಟಿಯಂತಹ ಪರೋಕ್ಷ ತೆರಿಗೆಗಳಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿರುವ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯ ದುಡಿಯುವ ಜನರನ್ನು ಹೊರಗಿಡಲಾಗಿದೆ. ತೆರಿಗೆ ವಿನಾಯಿತಿ ಮಿತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದರಿಂದ ಅನುಭವಿಸಿದ ನಷ್ಟವನ್ನು ಶ್ರೀಮಂತ ವರ್ಗಗಳು ಮತ್ತು ಕಾರ್ಪೊರೇಟ್‌ಗಳ ಮೇಲಿನ ತೆರಿಗೆ ದರಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಮೂಲಕ ಪೂರೈಸಬಹುದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರ ಹಾಗೆ ಮಾಡದಿರಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆ, ಬದಲಾಗಿ ಕಾರ್ಪೊರೇಟ್ ವಲಯ ಮತ್ತು ಅತಿ ಶ್ರೀಮಂತರಿಗೆ ಬಕ್ಷೀಸುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದೆ ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಎಡಪಕ್ಷಗಳು ನೀಡಿರುವ ಜಂಟಿ ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟಿವೆ.

ಬಜೆಟ್ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸುವ ಹಣಕಾಸು ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ಆಗ್ರಹಿಸಿ ಎಡಪಕ್ಷಗಳು ಮುಂದಿಟ್ಟಿರುವ ಪರ್ಯಾಯ ಪ್ರಸ್ತಾವಗಳು ಹೀಗಿವೆ:

1) ದೇಶದ 200 ಡಾಲರ್ ಶತಕೋಟ್ಯಾಧಿಪತಿಗಳ ಮೇಲೆ ಶೇ. 4ರಷ್ಟು ಸಂಪತ್ತು ತೆರಿಗೆ; ಕಾರ್ಪೊರೇಟ್ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದು.
2) ಕೃಷಿ ಉತ್ಪನ್ನಗಳಿಗೆ ಕನಿಷ್ಠ ಬೆಂಬಲ ಬೆಲೆಗೆ ಕಾನೂನಿನ ಖಾತರಿ ಒದಗಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಕೃಷಿ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯ ಕುರಿತಾದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ನೀತಿ ಚೌಕಟ್ಟನ್ನು ಹಿಂತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು.
3) ಸಾರ್ವಜನಿಕ ವಲಯದ ಘಟಕಗಳ ಖಾಸಗೀಕರಣವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದು ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ನಗದೀಕರಣ ಪೈಪ್‌ಲೈನ್ ಮೂಲಕ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಖಾಸಗಿ ವಲಯಕ್ಕೆ ಹಸ್ತಾಂತರಿಸುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದು. ವಿಮಾ ವಲಯದಲ್ಲಿ 100 ಶೇ. ಎಫ್‌ಡಿಐ ಅನ್ನು ಹಿಂತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು.
4) ಮನರೇಗ ಹಂಚಿಕೆಯನ್ನು ಶೇ.50ರಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದು; ನಗರ ಉದ್ಯೋಗ ಖಾತರಿ ಕಾಯ್ದೆಯನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುವುದು; ವೃದ್ಧಾಪ್ಯ ಪಿಂಚಣಿಗಳು ಮತ್ತು ಇತರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಭದ್ರತಾ ಸೌಲಭ್ಯಗಳಿಗೆ ಕೇಂದ್ರದ ನಿಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದು.
5) ಆರೋಗ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದ ವಿನಿಯೋಗವನ್ನು ಜಿಡಿಪಿಯ ಶೇ.3 ಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದ ವಿನಿಯೋಗವನ್ನು ಜಿಡಿಪಿಯ ಶೇ. 6ಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದು.
6) ಸಾರ್ವಜನಿಕ ವಿತರಣಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಬಲಪಡಿಸಲು ಆಹಾರ ಸಬ್ಸಿಡಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದು.
7) ಐಸಿಡಿಎಸ್‌ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿದ ವಿನಿಯೋಗ ಸೇರಿದಂತೆ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿಗಳು ಮತ್ತು ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳು ಮತ್ತು ಮಹಿಳಾ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಹಂಚಿಕೆಗಳನ್ನು ಗಣನೀಯವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದು; ಸ್ಕೀಮ್ ನೌಕರರಿಗೆ ಗೌರವಧನದ ಕೇಂದ್ರ ಪಾಲನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದು.
8) ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ನಿಧಿಗಳ ವರ್ಗಾವಣೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರ ಪ್ರಾಯೋಜಿತ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಗಣನೀಯವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದು. ರಾಜ್ಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ವಿಭಜಿಸಬಹುದಾದ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸದೇ ಇರುವ ಪೆಟ್ರೋಲಿಯಂ ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ಮೇಲಿನ ಸೆಸ್‌ಗಳು ಮತ್ತು ಸರ್‌ಚಾರ್ಜ್‌ಗಳನ್ನು ರದ್ದುಗೊಳಿಸುವುದು.

ಜನರ ಖರೀದಿ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಮೂಲಕ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಲು, ಉದ್ಯೋಗಾವಕಾಶಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಲು ಮತ್ತು ಕೂಲಿ-ಸಂಬಳಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಮೂಲಕ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ಈ ಪರ್ಯಾಯ ಪ್ರಸ್ತಾಪಗಳನ್ನು ಸರಕಾರ ಅಂಗೀಕರಿಸಬೇಕು. ಈ ಪರ್ಯಾಯ ಪ್ರಸ್ತಾವಗಳು ಶಿಕ್ಷಣ, ಆರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಭದ್ರತಾ ಪ್ರಯೋಜನಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಜನರ ಹಕ್ಕನ್ನು ಖಚಿತಪಡಿಸಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತವೆ ಎಂದು ಅವು ಹೇಳಿವೆ.

ಈ ಪರ್ಯಾಯ ಪ್ರಸ್ತಾಪಗಳಿಗೆ ಬೆಂಬಲವಾಗಿ ಜನರನ್ನು ಅಣಿನೆರೆಸಲು, ಎಡಪಕ್ಷಗಳು ಕರೆ ನೀಡಿರುವ ಫೆಬ್ರವರಿ 14 ರಿಂದ 20 ರವರೆಗಿನ ಒಂದು ವಾರದ ಸಾಮೂಹಿಕ ಅಭಿಯಾನವನ್ನು ನಡೆಸಲು ಮತ್ತು ಮನೆ-ಮನೆ ಪ್ರಚಾರ, ಬೀದಿ ಮೂಲೆಯ ಸಭೆಗಳು, ಪ್ರದರ್ಶನಗಳು ಮತ್ತು ರ್‍ಯಾಲಿಗಳ ಮೂಲಕ ಗರಿಷ್ಠ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಜನರನ್ನು ತಲುಪಲು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಎಡಪಕ್ಷಗಳ ರಾಜ್ಯ ಘಟಕಗಳು ರೂಪಿಸುತ್ತವೆ ಎಂದು ಜಂಟಿ ಹೇಳಿಕೆ ತಿಳಿಸಿದೆ.

ಸಿಪಿಐ(ಎಂ)ನ ಪೊಲಿಟ್‌ಬ್ಯುರೊದ ಸಂಯೋಜಕರಾದ ಪ್ರಕಾಶ್ ಕಾರಟ್, ಸಿಪಿಐ ಪ್ರಧಾನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಡಿ.ರಾಜ, ಸಿಪಿಐ(ಎಂಎಲ್) ಲಿಬರೇಷನ್ ಪ್ರಧಾನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ದೀಪಂಕರ್ ಭಟ್ಟಾಚಾರ್ಯ, ಆರ್‌ಎಸ್‌ಪಿ ಪ್ರಧಾನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಮನೋಜ್ ಭಟ್ಟಾಚಾರ್ಯ ಮತ್ತು ಎಐಎಫ್‌ಬಿ ಪ್ರಧಾನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಜಿ.ದೇವರಾಜನ್ ಈ ಜಂಟಿ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ.

ಗಡೀಪಾರಾದ ಭಾರತೀಯರ ಕೈ-ಕಾಲುಗಳಿಗೆ ಅಮೇರಿಕಾ ಕೋಳ

"ಆಕ್ಷೇಪ ವ್ಯಕ್ತಡಿಸದ ಮೋದಿ ಸರಕಾರದ ಅಂಜುಬುರುಕ ನಿಲುವು"-ಸಿಪಿಐ(ಎಂ) ಪೊಲಿಟ್‌ಬ್ಯುರೊ

ಅಮೆರಿಕ ಸಂಯುಕ್ತ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳ ಟ್ರಂಪ್ ಸರಕಾರ ತಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅಕ್ರಮ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಗಡಿಪಾರು ಮಾಡಿದ ಭಾರತೀಯ ಪ್ರಜೆಗಳ ಮೊದಲ ಕಂತಿನಲ್ಲಿ 104 ಮಂದಿ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬಂದಿಳಿದ ನಂತರ ಅವರನ್ನು ಈ ಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಅಮಾನವೀಯವಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡ ಸುದ್ದಿಗಳು ವರದಿಯಾಗಿವೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಅಮೆರಿಕಾದ ಮಿಲಿಟರಿ ವಿಮಾನದೊಳಕ್ಕೆ ಅವರ ಕೈಗಳಿಗೆ ಕೋಳ ಮತ್ತು ಕಾಲುಗಳಿಗೆ ಹಗ್ಗ ಕಟ್ಟಿ ಒಯ್ಯುವ ವೀಡಿಯೋವನ್ನು ಸ್ವತಃ ಅಲ್ಲಿನ ಗಡಿ ರಕ್ಷಣಾ ಪಡೆಯೇ ಪ್ರಕಟಿಸಿದೆ. ತಾವು "ಕಾನೂನುಬಾಹಿರ ಪರಕೀಯರನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿಸಿದ್ದೇವೆ, ಮಿಲಿಟರಿ ಸಾಗಾಟವನ್ನು ಬಳಸಿದ ಇದುವರೆಗಿನ ಅತೀ ದೂರದ ಗಡಿಪಾರು ಹಾರಾಟವಿದು" ಎಂಬ ಹಗ್ಗಳಿಕೆ ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಮತ್ತು ಅಶುಭಕಾರೀ ಸಂಗೀತದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಈ ವೀಡಿಯೋದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಬಂದಿದೆ ಎಂದು ವರದಿಯಾಗಿದೆ.

ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಸತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಕ್ಷಗಳು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಾಗ ವಿದೇಶಾಂಗ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿಕೆ ನೀಡಿ ಯುಎಸ್ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಅಕ್ರಮ ವಲಸಿಗರನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅನುಸರಿಸುವ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಊಟ-ತಿಂಡಿಯ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಶೌಚಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬೇಡಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯುತ್ತಾರೆ ಹಾಗೂ ಮಹಿಳೆಯರು ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ 'ನಿರ್ಬಂಧ'ಗಳು ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಟ್ರಂಪ್ ಸರಕಾರದ ನಡೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ದನಿಯ ಹೇಳಿಕೆ ನೀಡಿದಾಗ ಪ್ರತಿಪಕ್ಷಗಳ ಸದಸ್ಯರು ತೀವ್ರ ಆಕ್ರೋಶ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಊಟ-ತಿಂಡಿ ಮತ್ತು ಶೌಚಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಾಗಲೂ ಕೋಳಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯಲಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರು ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಕೋಳಗಳಿಂದ ವಿನಾಯ್ತಿ ನೀಡಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅಮೃತಸರದಲ್ಲಿ ಬಂದಿಳಿದು ತಂತಮ್ಮ ಊರುಗಳಿಗೆ ಮರಳಿದವರಲ್ಲಿ ಹಲವರು ತಾವು ಪಟ್ಟ ಪಾಡನ್ನು ಹೇಳುತ್ತ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ವರದಿಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಗಿವೆ.

ಇನ್ನೂ ಗಮನಾರ್ಹ ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ ಬ್ರೆಝಿಲ್, ಕೊಲಂಬಿಯಾ ಮತ್ತು ಮೆಕ್ಸಿಕೊ ತಮ್ಮ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಮಿಲಿಟರಿ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಕಳಿಸುವುದನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಸುದ್ದಿಗಳೂ ಬಂದಿವೆ. ಇನ್ನೊಂದು

ಪುಟ 15 ಕ್ಕೆ

ಪರಮಾಣು ಅವಘಡ: ವಿದೇಶಿ ಸರಬರಾಜುದಾರರೂ ಬಾಧ್ಯರು

ಪ್ರಕಾಶ್ ಕಾರತ್

ಅಣು ಇಂಧನ ಕಾನೂನು (ಅಟಾಮಿಕ್ ಎನರ್ಜಿ ಆ್ಯಕ್ಟ್) ಮತ್ತು ಪರಮಾಣು ಹಾನಿ ನಾಗರಿಕ ಹೊಣೆ ಕಾನೂನು–2010 (ಸಿವಿಲ್ ಲಯಬಿಲಿಟಿ ಫಾರ್ ನ್ಯೂಕ್ಲಿಯರ್ ಡ್ಯಾಮೇಜ್ ಆ್ಯಕ್ಟ್–ಸಿಎಲ್‌ಎನ್‌ಡಿಎ) ಇವುಗಳಿಗೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ ತರುವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಹಣಕಾಸು ಸಚಿವೆ ನಿರ್ಮಲಾ ಸೀತಾರಾಮನ್ 2025–26ನೇ ಸಾಲಿನ ಬಜೆಟ್ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪರಮಾಣು ಇಂಧನ ಉತ್ಪಾದನೆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಖಾಸಗಿ ವಲಯಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದು ಅಟಾಮಿಕ್ ಎನರ್ಜಿ ಆ್ಯಕ್ಟ್ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಈ ಪ್ರಸ್ತಾಪವೇ ತುಂಬಾ ಕೆಟ್ಟ ಚಿಂತನೆಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ, ಸಿಎಲ್‌ಎನ್‌ಡಿಎ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಇನ್ನೂ ಅಪಾಯಕಾರಿಯಾದುದಾಗಿದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ರಂಗವೇ ಇರಲಿ ಖಾಸಗಿ ರಂಗವೇ ಇರಲಿ; ಪರಮಾಣು ಅವಘಡಗಳಿಂದ ಸಂತ್ರಸ್ತರಾದ ಜನರಿಗೆ ನೀಡಬೇಕಾದ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ದುರ್ಬಲಗೊಳಿಸುವುದು ಇದರ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ.

ಸಂಸತ್ತು 2010ರಲ್ಲಿ ಸಿ ಎಲ್ ಎನ್ ಡಿ ಎ ಅನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿತ್ತು. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ವಿದೇಶಿ ಪರಮಾಣು ರಿಯಾಕ್ಟರ್‌ಗಳ ವ್ಯವಹಾರ ಮತ್ತು ಸರಬರಾಜಿಗೆ ನಾಗರಿಕ ನ್ಯೂಕ್ಲಿಯರ್ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ ಕಾನೂನು ಇರುವುದು ಅಗತ್ಯ. ನಾಗರಿಕ ಪರಮಾಣು ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಭಾಗವಾಗಿ, 10,000 ಮೆಗಾವ್ಯಾಟ್ ನ್ಯೂಕ್ಲಿಯರ್ ರಿಯಾಕ್ಟರ್‌ಗಳನ್ನು ಅಮೆರಿಕದಿಂದ ಖರೀದಿಸಲು ಯುಪಿಎ ಸರಕಾರ ಬದ್ಧವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ, ಸಂಸತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಚರ್ಚೆಗೆ ಎತ್ತಿಕೊಂಡಾಗ, ಪರಮಾಣು ಅವಘಡದ ಸಂತ್ರಸ್ತರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಾಗೂ ತ್ವರಿತ ಪರಿಹಾರ ಒದಗಿಸುವುದನ್ನು ಖಾತರಿಪಡಿಸಲು ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನಷ್ಟು ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಬಲವಾದ ಬೇಡಿಕೆ ಕೇಳಿ ಬಂದಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ 17(ಬಿ) ಉಪನಿಯಮವನ್ನು (ಕ್ಲಾಸ್) ಸೇರಿಸಲಾಯಿತು. ಅದು, ರಿಯಾಕ್ಟರ್‌ನ ಆಪರೇಟರ್‌ಗಳು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ರಿಯಾಕ್ಟರ್ ಮತ್ತು ಸಲಕರಣೆಗಳ ಸರಬರಾಜುದಾರರಿಗೆ ಕೂಡ ಹೊಣೆಯನ್ನು ನಿಗದಿಪಡಿಸಿದೆ. ಈಗ, ಉಪನಿಯಮ 17(ಬಿ) ಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವ ಮೂಲಕ ಕಾನೂನನ್ನು ದುರ್ಬಲಗೊಳಿಸಲು ಸರಕಾರ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಎಡಪಕ್ಷಗಳ ಸಂಸದರ ಪ್ರತಿರೋಧದಿಂದಾಗಿ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಸರಕಾರ ವಿಫಲವಾಗಿದೆ.

ಭೋಪಾಲ್ ಅನಿಲ ದುರಂತದ ಸಾವಿರಾರು ಸಂತ್ರಸ್ತರಿಗೆ ಯೂನಿಯನ್ ಕಾರ್ಬೈಡ್ ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಹಾರ ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೋರಿ ಸರಕಾರ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್ ತಳ್ಳಿಹಾಕಿದ್ದು ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ ನಿಗದಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಆಗ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿದ್ದ ಸರಕಾರದ ಮೇಲೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಒತ್ತಡ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಲು ಕಾರಣವಾಗಿತ್ತು ಎನ್ನುವುದು ಮಹತ್ವದ ವಿಚಾರವಾಗಿದೆ.

ಈ ರೀತಿಯ ಬೇಡಿಕೆಗೆ ಯಾವುದೇ ಕಾನೂನಿನ ಆಧಾರವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸುಪ್ರಿಂ ಕೋರ್ಟ್ ತನ್ನ ತೀರ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿತ್ತು. ಸಿಎಲ್‌ಎನ್‌ಡಿಎಯನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವ ಕೇವಲ ಕೆಲವು ತಿಂಗಳ ಮುಂಚೆ, ಅಂದರೆ 2011ರ ಮಾರ್ಚ್‌ನಲ್ಲಿ ಜಪಾನ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸಿದ ಫುಕುಷಿಮಾ ನ್ಯೂಕ್ಲಿಯರ್ ದುರಂತವು ಕಠಿಣವಾದ ನಾಗರಿಕ ನ್ಯೂಕ್ಲಿಯರ್ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ ಕಾನೂನಿನ ಅಗತ್ಯವನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸಿತ್ತು. 17(ಬಿ)ಯಂಥ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ನಿಯಮಗಳು ಇಲ್ಲದೇ ನ್ಯೂಕ್ಲಿಯರ್ ಉಪಕರಣಗಳ ವಿದೇಶಿ ಸರಬರಾಜುದಾರರನ್ನು ಯಾವುದೇ ಅಪಘಾತ ಅಥವಾ ಹಾನಿಗೆ ಜವಾಬ್ದಾರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ.

ಸಿಎಲ್‌ಎನ್‌ಡಿಯನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದಾಗಿನಿಂದ, ನ್ಯೂಕ್ಲಿಯರ್ ರಿಯಾಕ್ಟರ್‌ಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುವ ಬಹುರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಂಪನಿಗಳು, ಅದರಲ್ಲೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಅಮೇರಿಕದ ಕಂಪನಿಗಳು, ನ್ಯೂಕ್ಲಿಯರ್ ರಿಯಾಕ್ಟರ್‌ಗಳನ್ನು ಮಾರಲು ಅಥವಾ ನ್ಯೂಕ್ಲಿಯರ್ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಹೂಡಿಕೆ ಮಾಡಲು ನಿರಾಕರಿಸಿವೆ. ಪೂರೈಕೆದಾರರನ್ನು ಅವಘಡಗಳಿಗೆ ಬಾಧ್ಯಸ್ಥರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ನಿಯಮಗಳು ಮತ್ತು ಗುತ್ತಿಗೆ ಕಟ್ಟುಪಾಡುಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಅವುಗಳ ವಾದವಾಗಿದೆ. ವಿದೇಶಿ ಕಂಪನಿಗಳ ಈ ನಿಲುವು, ಭಾರತದಲ್ಲಿ ವಿದೇಶಿ ಪರಮಾಣು ರಿಯಾಕ್ಟರ್‌ಗಳನ್ನು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಥಾಪಿಸಿ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಇರುವ ದೊಡ್ಡ ಅಡ್ಡಿಯಾಗಿದೆ.

ಪೂರೈಕೆದಾರರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಚಾರವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲು ಅಥವಾ ತಡೆಯನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲು ನಂತರದ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನಾನಾ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ನಡೆಸಲಾಯಿತು. 2015ರಲ್ಲಿ ಅಮೆರಿಕ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಬರಾಕ್ ಒಬಾಮಾರ ಭಾರತ ಭೇಟಿ ವೇಳೆ, ಸಿಎಲ್‌ಎನ್‌ಡಿಎಯನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿ

ಮಾಡುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂಬ ನಿಲುವಿಗೆ ಮೋದಿ ಸರಕಾರ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿತು. ಹಾಗೂ ಬಾಧ್ಯತೆಗಾಗಿ ಒಟ್ಟಾರೆ ರಿಸ್ಕ್ ನಿರ್ವಹಣಾ ಯೋಜನೆಯ ಭಾಗವಾಗಿ ಇಂಡಿಯಾ ನ್ಯೂಕ್ಲಿಯರ್ ಇನ್ಶುರೆನ್ಸ್ ಪೂಲ್ ರಚಿಸುವ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಮಂಡಿಸಿತು. ಇದಕ್ಕೆ ಕೂಡ ವಿದೇಶಿ ನ್ಯೂಕ್ಲಿಯರ್ ಸರಬರಾಜು ಕಂಪನಿಗಳು ಧನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಲಿಲ್ಲ.

ನಿರಂತರ ಒತ್ತಡಕ್ಕೆ ಮಣಿದ ಸರಕಾರ

ಸಿಎಲ್‌ಎನ್‌ಡಿ ಕಾನೂನನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡುವಂತೆ ಅಮೆರಿಕ ಸರಕಾರ ಭಾರತದ ಮೇಲೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಒತ್ತಡ ಹೇರುತ್ತಿದ್ದು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಮೋದಿ ಸರಕಾರ ಈ ಒತ್ತಡಕ್ಕೆ ಮಣಿದಿದೆ.

ನ್ಯೂಕ್ಲಿಯರ್ ರಿಯಾಕ್ಟರ್‌ಗಳ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮತ್ತು ನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ಖಾಸಗಿ ವಲಯಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ನೀಡುವುದರಿಂದ ನ್ಯೂಕ್ಲಿಯರ್ ಅವಘಡಗಳ ಅಪಾಯ ಹೆಚ್ಚಲಿದೆ. ಇದುವರೆಗೆ ಪರಮಾಣು ಶಕ್ತಿ ಸರಕಾರದ ವಲಯದ್ದಾಗಿದ್ದು ಪರಮಾಣು ರಿಯಾಕ್ಟರ್‌ಗಳಿಗೆ ಉತ್ತಮ ಸುರಕ್ಷತೆಯಿದೆ. ನ್ಯೂಕ್ಲಿಯರ್ ಪವರ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ (ಎನ್‌ಪಿಸಿಐ) ಈ ರಿಯಾಕ್ಟರ್‌ಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತದೆ. ಅಣು ವಿದ್ಯುತ್ ಸ್ಥಾವರಗಳು ಖಾಸಗಿ ವಲಯದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ಬಂದರೆ ಮತ್ತು ಸಿಎಲ್‌ಎನ್‌ಡಿಎಗೆ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಾಗಿ ಭಾರತಕ್ಕೆ ದುಬಾರಿ ವಿದೇಶಿ ನ್ಯೂಕ್ಲಿಯರ್ ರಿಯಾಕ್ಟರ್‌ಗಳ ಪೂರೈಕೆಯಾದರೆ ಅವಘಡಗಳು ಸಂಭವಿಸುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯ ಅಪಾಯವನ್ನು ಆಪರೇಟರ್‌ಗಳೇ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂತಿಮವಾಗಿ, ಬಾಧ್ಯತೆಯ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಭಾರತೀಯ ಪ್ರಭುತ್ವದ್ದಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ವಿದೇಶಿ ಸರಬರಾಜುದಾರರು ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳದಂತೆ ಮಾಡುವುದೂ ಹೊಣೆಯಾಗಿದೆ.

ಸಿಎಲ್‌ಎನ್‌ಡಿ ಮಸೂದೆ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಸತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆ ನಡೆದಾಗ, ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಸರಬರಾಜುದಾರರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ನಿಗದಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬಿಜೆಪಿ ಬೆಂಬಲ ನೀಡಿತ್ತು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇಂದು ಸರಕಾರ ತನ್ನ ಬದ್ಧತೆಯಿಂದ ಹಿಂದೆ ಸರಿಯುತ್ತಿದೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ, 'ಭಾರತೀಯ ಜೀವಗಳಿಗೆ ಬೆಲೆಯಿಲ್ಲ' ಎಂಬ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಅದು ರವಾನಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಅನು: ವಿಶ್ವ

ಆಳುವವರ ಭೂ ಕಬಳಿಕೆ....... ಪುಟ 5 ರಿಂದ

ಖರೀದಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಇಲ್ಲಿ ರೈತರಿಗೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ವಂಚನೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ ಸದರಿ ಜಮೀನುಗಳ ರಸ್ತೆಯ ಈ ಬದಿಯಲ್ಲಿನ ಜಮೀನುಗಳಿಗೆ ಅದೇ ಕೆಐಎಡಿಬಿ ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷ ತಲಾ ಎಕರೆಗೆ 8 ಲಕ್ಷ ರೂ ದಂತೆ ನೀಡಿದೆ. ಅದರ ಮಾರನೆ ವರ್ಷ ಬೆಲೆ ಹೆಚ್ಚಾಗ ಬೇಕಲ್ಲದೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಲು ಅವಕಾಶಗಳಿಲ್ಲ. ಆದಾಗಲೂ 5000 ಎಕರೆ ಜಮೀನಿನ ಸುಮಾರು 2,000 ಕುಟುಂಬಗಳನ್ನು ಕೆಐಎಡಿಬಿ ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರಗಳು ಕಂಪನಿ ಜೊತೆ ಶಾಮೀಲಾಗಿ ವಂಚಿಸಿವೆ. ಮುಂದೆ ಜಿಲ್ಲಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ತಲಾ ಎಕರೆಗೆ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಬೆಲೆ 30,20,272 ರೂ ನಿಗದಿಸಿದೆ. ಅಂದರೆ, ಈ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ಇದುವರೆಗಿನ ಬಡ್ಡಿಯೂ ಸೇರಿದರೆ, ಭೂ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಾರೆ ಸುಮಾರು 6000 ಕೋಟಿ ರೂ ವಂಚಿಸಲಾಗಿದೆ.

ನಂತರ ಈ ಕಂಪನಿಯು ಅಕ್ರಮವಾಗಿ ತಲಾ ಎಕರೆಯನ್ನು ಬೇರೊಂದು ಕಂಪನಿಗೆ 25 ಲಕ್ಷ ರೂಗಳಂತೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಲಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಇದುವರೆಗೆ 15 ವರ್ಷ ಕಳೆದರೂ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ ಜನರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗವೂ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಈ ಮೋಸ ತನಿಖೆಗೂ ಕ್ರಮ ವಹಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಇದೇ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಅರ್ಸೆಲ್ಲರ್ ಮಿಥ್ತೆಲ್ ಕಂಪನಿಗಾಗಿಯು ಅದಕ್ಕೆ ಆರು ತಿಂಗಳ ಮುಂಚೆ 5000 ಕ್ಕೂ ಅಧಿಕ ಎಕರೆ ಜಮೀನನ್ನು ಸದರಿ ಕುಡಿತೆನಿ ಹಾಗು ಹರಗಿನಡೋಣಿ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಬಲವಂತವಾಗಿ ಸ್ವಾಧೀನ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಈ ಕಂಪನಿಗೆ ಭೂ ಬೆಲೆ ಗುರುತಿಸುವಾಗ ಸರಕಾರದ ಮಾನದಂಡಗಳನ್ನು ನಗ್ನವಾಗಿ ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿ ಕಂಪನಿ ಜೊತೆ ಸರಕಾರ ಹಾಗು ಕೆಐಎಡಿಬಿ ಶಾಮೀಲಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಯೂ ನೂರಾರು ದೇವದಾಸಿ ಮಹಿಳೆಯರು ಇರುವ 2,500 ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ವಂಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮೋಸದ ಭೂ ಬೆಲೆ ರದ್ದತಿಗಾಗಿ ಒತ್ತಾಯಿಸಿ 786 ದಿನಗಳಿಂದ ಸಾಮೂಹಿಕ ಧರಣಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸರಕಾರ ಕಿವುಡಾಗಿದೆ. ಇದುವರೆಗೆ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ ಉದ್ಯೋಗವಿಲ್ಲ.

ಈ ಎಲ್ಲ ಭೂ ಸ್ವಾಧೀನಗಳು ಕೈಗಾರಿಕೆ ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದ ಭೂ ಸ್ವಾಧೀನವೆಂಬ ಸರಕಾರಗಳ ಬೂಟಾಟಿಕೆಯನ್ನು ಬಯಲುಗೊಳಿಸುತ್ತಿವೆ.

ಬಡವರ ಅಭಿವೃದ್ದಿಗಿಲ್ಲ ಹಣ ಕೈಗಾರಿಕೋದ್ಯಮಿಗಳಿಗಿದೆ ಮಣ

ಈ ಸ್ಟೀಲ್ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗಾಗಿ ಕೇಂದ್ರ ಹಾಗು ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರಗಳು 50+30=80 ಶೇ. ಸಹಾಯಧನ ನೀಡುವುದಾಗಿ ಭರವಸೆ ನೀಡಿವೆ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲಾ ಅವರು ಹೂಡುವ 40,000 ಕೋಟಿ ರೂಗಳ ಹಣವನ್ನು ಬ್ಯಾಂಕಿನಂದ ಪಡೆಯಲು ಸರಕಾರಗಳೆ ಗ್ಯಾರಂಟಿ ನೀಡುತ್ತಿವೆ. ಅಷ್ಟು ಮೊತ್ತದ ಐದು ವರ್ಷಗಳ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರ ಭರಿಸುವುದಾಗಿ ಒಪ್ಪಿವೆ. ಅದರ ಶೇ.80 ಅಂದರೆ 32,000 ಕೋಟಿ ಕೇವಲ ಒಂದೇ ಕಂಪನಿಗೆ ಸಹಾಯಧನ ಒದಗಿಸಲಿವೆ. ಅಷ್ಟು ಮಾತ್ರವಲ್ಲಾ, ಬಡವರಿಗೆ 30–40 ಸೈಟು ನೀಡಲು ತಯಾರಿಲ್ಲದ ಈ ಸರಕಾರಗಳು ಈ ಕಂಪನಿಗಳಿಗೆ ತಲಾ 500 ಎಕರೆ ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ಮ್ಯಾಂಗನೀಸ್ ಐರನ್ ಓರ್ ದೊರೆಯುವ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಉಚಿತವಾಗಿ ನೀಡಲಿವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಈ ಕಂಪನಿಗಳು 10,000 ಕೋಟಿ ರೂ ಮೌಲ್ಯದ ಓರ್ ಬಳಸಲಿವೆ. ಈ ಎಲ್ಲದರ ಜೊತೆ ಈ ಸರಕಾರಗಳು ರೈತ ಕುಟುಂಬಗಳನ್ನು ಬಲಿಹಾಕಲು ನೆರವಾಗಿವೆ.

ಪರಿಹಾರವೇನು?

ಚರಿತ್ರೆಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸೇರಿದ್ದ ಪ್ರಧಾನ ಉತ್ಪಾದನಾ ಸಾಧನ ಭೂಮಿಯು ಮುಂದೆ ಆಳುವವರ ಖಾಸಗೀ ಸೊತ್ತಾಯಿತು. ಇದರಿಂದ ಜೀವನಾಧಾರವಾಗಿದ್ದ ಸ್ವಾವಲಂಬಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದ್ದ ಈ ಸಾಧನವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಮಹಿಳೆಯರು, ದಲಿತರು ಹಿಂದುಳಿದ ಜಾತಿಗಳ ಬಹುತೇಕರು ಪರಾವಲಂಬಿ ಬದುಕಿಗೆ ಗುಲಾಮಿಕೆಗೆ ಒಳಗಾದುದನ್ನು ಅದು ಈಗಲೂ ಬಹುತೇಕ ಮುಂದುವರೆದಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಮನುವಾದವಂತೂ ಶೂದ್ರರು, ದಲಿತರು ಹಾಗು ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣದ ಹಕ್ಕಿನ ಜೊತೆ ಆಸ್ತಿಯ ಹಕ್ಕನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿ ಇಂತಹವರು ಒಂದು ವೇಳೆ ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದರೆ ಅದನ್ನು ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಮೇಲ್ಜಾತಿ, ಮೇಲ್ವರ್ಗಗಳಿಗೆ ನೀಡಿತು.

ಸ್ವತಂತ್ರ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸಂವಿಧಾನದ ಆಳ್ವಿಕಯಡಿ ಈ ದಾಸ್ಯ ಹಾಗು ಪರವಾಲಂಬಿ ಬದುಕಿನಿಂದ ಹೊರಬರಲು ಕೃಷಿಯಲ್ಲಿ ಬದುಕು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಎಲ್ಲದುರ್ಬಲಸಮುದಾಯಗಳಿಗೂಭೂಮಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಈಗಲೂ ಬಡವುಳುಮೆದಾರರನ್ನು ಭೂ ಒಡೆಯನಾಗಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯ ನೆರವು ನೀಡುವುದು ಅವರ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಆಧಾರವಾಗಿದೆ. ಆ ಮೂಲಕ ಮಾತ್ರವೆ ದಾಸ್ಯದ ನೊಗವನ್ನು ಕಳಚಿ, ಕೀಳರಿಮೆಯಿಂದ ಹೊರಬರಲು ಸಾಧ್ಯ. ಇದು ಮಾತ್ರವೆ ಅಂತರಿಕ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯನ್ನು ಬಲಪಡಿಸಿ, ಆರ್ಥಿಕ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟಿನಿಂದ ದೇಶವನ್ನು ಪಾರು ಮಾಡ ಬಲ್ಲದು. ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ವಿಸ್ತಾರಗೊಳ್ಳಲು ಭದ್ರ ನೆಲೆ ಒದಗಿಸಬಹುದು. ಅದು ಮಾತ್ರವೆ ದುರ್ಬಲ ಸಮುದಾಯಗಳ ಮೇಲಿನ ಸಬಲರ ದೌರ್ಜನ್ಯವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಬಹುದು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಜಮೀನು ಹೊಂದಿರುವ ಕುಟುಂಬಗಳ ಜಮೀನನ್ನು ಭೂ ಸ್ವಾಧೀನದ ಮೂಲಕ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಇದನ್ನು ಸಾಧಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಇದಾಗದೆ ಕಂಪನಿಗಳ ಭೂಕಬಳಿಕೆಗೆ ನೆರವು ನೀಡುವುದರಿಂದ ಕಂಪನಿ ಕೃಷಿಗೆ ಅವಕಾಶ ನೀಡುವುದರಿಂದ ಬಡತನವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ದೇಶವನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಆಳವಾದ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟಿಗೆ ತಳ್ಳಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ, ಕಂಪನಿಗಳ ಭೂ ಕಬಳಿಕೆಗಳನ್ನು ತಡೆದು ಬಡವರಿಗೆ ಜಮೀನು ಒದಗಿಸುವ ಹೋರಾಟವನ್ನು ಬಲಗೊಳಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಇದನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಭೂಮಿ ಪ್ರಶ್ನೆ–ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಮತ್ತು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಅಡಿಪಾಯ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಸೂತ್ರಧಾರ

ಭೂಮಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆ ಸಮಾಜದ ಬದಲಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಎಂತಹ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಜಾಗತಿಕ ಅನುಭವಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಸನ್ನಿವೇಶಕ್ಕೆ ಅನುವಾಗುವಂತೆ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿದ್ದಾರೆ ಲೇಖಕರು.

ಜಿ.ಎನ್. ನಾಗರಾಜ್

ಬೆಳಗಾಗ ನಾನೆದ್ದು ಯಾರ್ಯಾರ ನೆನೆಯಾಲಿ,
ಎಳ್ಳು ಜೀರಿಗೆ ಬೆಳೆಯೊಳ / ಭೂಮಿತಾಯ
ಎದ್ದೊಂದು ಗಳಿಗೆ ನೆನೆದೇನು.

ಚೀನಾದ ರಾಕೆಟ್ ವೇಗದ ಆರ್ಥಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆ, ಅಮೆರಿಕಕ್ಕೆ ಹಾಕುತ್ತಿರುವ ಸವಾಲಿನ ಅಡಿಪಾಯ ಭೂಮಿ ಹಂಚಿಕೆ, ಪಾಳೆಯಗಾರಿ ಭೂಮಾಲಕತ್ವ ನಾಶ, ಚಿಕ್ಕ ಬಡದೇಶ ವಿಯಾಟ್ನಾಂನ ರೈತ, ಕೂಲಿಕಾರರ ಎದುರು ಅಮೆರಿಕ ಹೀನಾಯವಾಗಿ ಸೋತು ಪಲಾಯನ ಮಾಡಿದ್ದರ ಮೂಲವೂ ಅದೇ. ಬ್ರಿಟನ್, ಫ್ರಾನ್ಸ್, ಜಪಾನು, ತೈವಾನುಗಳು ಬೃಹತ್ ಕೈಗಾರಿಕಾ ದೇಶಗಳಾಗಿ ಬೆಳೆದದ್ದರ ಅಡಿಪಾಯವೂ ಆ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಳೆಯಗಾರಿ ಭೂಮಾಲಕತ್ವದ ನಾಶ, ಭೂ ಹಂಚಿಕೆ. ಇಂದು ಅವು ಆರ್ಥಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ತತ್ತರಿಸುತ್ತಿರುವುದೂ ಕೂಡಾ ಆ ಕಾಲದ ಭೂ ಹಂಚಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಕಾರ್ಪೊರೇಟ್ ಕೃಷಿಯ ಆಕ್ರಮಣ.

ಭಾರತ ದೊಡ್ಡ ಆರ್ಥಿಕ ಶಕ್ತಿ ಎಂದು ಪೋಸು ಕೊಡುವಾಗಲೂ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆ, ಜಾತಿ ಪದ್ದತಿಯ ಅಮಾನುಷ ದೌರ್ಜನ್ಯಗಳು, ಮಹಿಳೆಯರ ಮೇಲೆ ಕ್ರೂರ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಮತ್ತು ಕೊಲೆಗಳು, ಬಡತನ, ಹಸಿವಿನ ಸೂಚ್ಯಂಕದಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತು ಅಪಹಾಸ್ಯ ಮಾಡುವಂತೆ ಮೇಲು ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವುದರ ಕಾರಣ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯ ವೈಫಲ್ಯ ಮತ್ತು ಅರೆ ಪಾಳೆಯಗಾರಿ ಭೂಮಾಲಕತ್ವದ ಮುಂದುವರಿಕೆ. ಇಂದಿನ ಜಾಗತೀಕರಣ ಯುಗದ ಕಾರ್ಪೊರೇಟ್ ಬಕಾಸುರರ ಭೂ ಕಬಳಿಕೆಯ ಆತುರದಲ್ಲಿ ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಎಂಬ ಪದವೇ ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದ ಪಳೆಯುಳಿಕೆಯಂತೆ ಬಿಂಬಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಭೂಪತಿಗಳ, ಭೂಸುರರ ಆಳ್ವಿಕೆ

ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಗಾಳಿ, ನೀರಿನಂತೆ ಭೂಮಿಯೂ ಕೂಡ ಯಾರ ಸ್ವತ್ತೂ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ನಂತರ ಮಹಿಳೆಯರು ಕೃಷಿಯನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದರು. ಮನುಷ್ಯರು ಕೃಷಿಯಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಭದ್ರತೆಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡು, ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಕೃಷಿ ಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದಾಗ ಭೂಮಿ ಯಾರೆಲ್ಲ ಸ್ವತಃ ಶ್ರಮದಿಂದ ಬೇಸಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅವರ ಸ್ವತ್ತಾಗಿತ್ತು.

ನಂತರ ನಾನು ರಾಜ, ನೀನು ಪ್ರಜೆ ಎಂಬ ರಾಜಪ್ರಭುತ್ವಗಳ ಉಗಮವಾಯಿತು. ರಾಜರು ಭೂಪತಿಗಳಾದರು. ಅವರ ಪುರೋಹಿತರು, ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಭೂಸುರರಾದರು. ಭೂಪತಿಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಂಡಲಿಕರು, ಸಾಮಂತರು, ಪಾಳೆಯಗಾರರಿಗೆ ಭೂಮಿಯ ಒಡೆತನ ದಕ್ಕಿತು. ಭೂಪತಿಗಳು, ಇತರ ಪಾಳೆಯಗಾರರು ಭೂಸುರರಿಗೆ ಭೂದಾನ, ಗೋದಾನಗಳನ್ನು ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಮಾಡಿದರು, ದೇವಾಲಯ ಮತ್ತಿತರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ದಾನ ಮಾಡಿದರು. ಒಡೆಯನಾಗಿದ್ದ ಉಳುವವನು ಗೇಣಿದಾರನಾದ, ಜೀತಗಾರನಾದ, ಕೃಷಿಗೆ ಪೂರಕ ನೇಗಿಲು, ಗುದ್ದಲಿ ತಯಾರು ಮಾಡುವವರು ಆಯಗಾರರಾದರು. ಜಾತಿ ಪದ್ಧತಿ ಹೇರಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ಅದನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಲು ಧರ್ಮ ಗ್ರಂಥಗಳು, ಪುರಾಣಗಳು, ಮಹಾಕಾವ್ಯಗಳು, ಮನುಸ್ಮೃತಿ, ಹರಿಕತೆ, ಯಕ್ಷಗಾನ ಬಯಲಾಟಗಳು ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದವು. ಮೂಢನಂಬಿಕೆ, ಕಂದಾಚಾರಗಳು, ವ್ರತಗಳು ಜನರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಆವರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಹೀಗೆ ಭೂಪತಿ– ಭೂಸುರರ ಆಳ್ವಿಕೆ ಹೇರಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ವಿಶ್ವದ ಬೇರೆಡೆಯಲ್ಲೂ ಭೂಪತಿಗಳಾದ ರಾಜರು, ನೋಬಲ್ಲಳ, ಭೂಸುರರ ಯುರೋಪಿನ ರೂಪವಾದ ಚರ್ಚ್ ಪೋಪರ ಆಳ್ವಿಕೆ ಹೇರಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಆದರೆ ಆ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಜಾತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಈ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವರು ಸಾಗರ ಸಾಹಸಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡರು. ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಗಳು, ಅದರ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಮಾನವರೆಲ್ಲರೂ ಸಮಾನರು ಎಂಬ ವೈಚಾರಿಕತೆ ಬೆಳೆಯಿತು. ಫ್ರಾನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ, ಬ್ರಿಟನ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಕ್ರಾಂತಿಗಳಾದವು. ರಾಜಪ್ರಭುತ್ವ ಕಿತ್ತು ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ಭೂ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ವಿಷಯ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವಾಗ ಇದೆಲ್ಲ ಏಕೆ ಬೇಕು? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬರಬಹುದು.

ಫ್ರಾನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ರೈತರ ವಶವಾದ ರಾಜರ, ಪಾಳೆಯಗಾರರ ಭೂಮಿ

ರಾಜ ಪ್ರಭುತ್ವಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರೋಮ್ನ ಪೋಪ್ ನೇತೃತ್ವದ ಚರ್ಚ್ ಯುರೋಪಿನ ಅತ್ಯಂತ ದೊಡ್ಡ ಭೂಮಾಲಕನಾಗಿತ್ತು. ಯುರೋಪಿನ ಎಲ್ಲ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಬೃಹತ್ ಭೂ ಒಡೆತನ ಹೊಂದಿತ್ತು. ಫ್ರಾನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಶೇ.40 ರಷ್ಟು ಭೂಮಿ ಚರ್ಚ್ ಒಡೆತನದಲ್ಲಿತ್ತು. ಈ ಭೂಮಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕ್ರಾಂತಿಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನವೆಂಬರ್, 1789 ರಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಿ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹರಾಜು ಹಾಕಿ ಮಾರಲಾಯಿತು. ಹೀಗೆ ಮಾರಲಾದ ಚರ್ಚ್ ಆಸ್ತಿಗಳು ಒಟ್ಟು ಹನ್ನೊಂದು ಲಕ್ಷ ಎಂದರೆ ಅದರ ಬೃಹತ್ ಗಾತ್ರದ ಅರಿವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಭೂವಶ ಮತ್ತು ಹರಾಜಿನ ಬಹಳಷ್ಟು ಭಾಗ ಕಾನೂನು ಅಂಗೀಕಾರವಾದ ಒಂದೇ ವರ್ಷದೊಳಗೆ ನಡೆದುಹೋಯಿತು. ಈ ಕ್ರಾಂತಿಯ ಭಾಗವಾಗಿ ರಾಜರನ್ನು ರಾಜ ಮನೆತನದವರನ್ನು ವಧಿಸಿ ಅವರ ಹುಟ್ಟೊರೆಸಲಾಯಿತು. ಅವರೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದ ಮೇಲೆ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಅವರ ಒಡೆತನ ಎಲ್ಲಿ ಉಳಿಯಬೇಕು. ಅವರ, ಇತರ ಪಾಳೆಯಗಾರರ ಭೂಮಿಯೂ ರೈತರ ವಶವಾಯಿತು.

ಇದರ ಫಲವಾಗಿ ಆ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ಎಕರೆವಾರು ಇಳುವರಿ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಪಾಳೆಯಗಾರರ, ಚರ್ಚ್‌ನ ಒಡೆತನದಲ್ಲಿ ಬೀಳು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಎಕರೆ ಕೃಷಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿತು. ಒಟ್ಟಾರೆ ಕೃಷಿ ಉತ್ಪಾದನೆ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಈ ಉತ್ಪಾದನೆಯ ಫಲ ದೊಡ್ಡ ಸಂಖ್ಯೆಯ ರೈತರ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದುದರಿಂದ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಉತ್ಪನ್ನಗಳಿಗೆ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಕಚ್ಚಾ ವಸ್ತುಗಳ ಸರಬರಾಜು ಲಭ್ಯವಾಯಿತು. ಈ ಎರಡೂ ಸೇರಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಬೆಳೆಯಿತು. ಇಂತಹುದೇ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಬ್ರಿಟನ್ನಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲೇ ಜರುಗಿತ್ತು. ಹಾಗೆಯೇ ಹಾಲಂಡ್ ಮೊದಲಾದ ಹಲವು ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಕ್ರಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ಭೂ ಹಂಚಿಕೆ, ಭೂಮಾಲಕತ್ವದ ನಾಶ ಅದರ ಮುಖ್ಯ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿ ಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಇತಿಹಾಸಕಾರರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಪಾಳೆಯಗಾರಿ ಭೂ ಸಂಬಂಧಗಳ ನಾಶವಿಲ್ಲದೆ ಪಾಳೆಯಗಾರಿ ಮೌಲ್ಯಗಳು, ಅದರ ಮೇಲು ಕೀಳು ಭಾವನೆ, ಮಹಿಳೆಯರ ಮೇಲಿನ ಕಟ್ಟಳೆಗಳು ಕೊನೆಯಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯಾಪಕಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಇದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧ ಉದಾಹರಣೆ ಎಂದರೆ ಅದೇ ಯುರೋಪಿನ ಸ್ಪೇನ್, ಪೋರ್ಚುಗಲ್ ಮುಂತಾದ ದೇಶಗಳು. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮೊತ್ತ ಮೊದಲು ಸಾಗರ ಯಾನದ ಸಾಹಸ ಮಾಡಿದವರು, ಬ್ರಿಟನ್ಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ವಿಸ್ತಾರವಾದ ವಸಾಹತುಗಳನ್ನು ಹಲವು ಶತಮಾನಗಳ ಕಾಲ ಆಳಿದವು. ಆದರೆ ಆ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಳೆಯಗಾರಿ ಭೂಮಾಲಕತ್ವ ನಿರ್ಮೂಲನಗೊಳ್ಳದ ಕಾರಣ ವಿಜ್ಞಾನ, ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ, ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರ, ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಬಹಳ ನಿಧಾನವಾಯಿತು. ಈಗಂತೂ ಸ್ಪೇನ್ ದೇಶವನ್ನು ಯುರೋಪಿನ ರೋಗಿಷ್ಟ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಎಲ್ಲ ಕಾರಣದಿಂದ ಕಾರ್ಷಿಕ ಕ್ರಾಂತಿಯೇ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಕ್ರಾಂತಿಯ ತಿರುಳು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ.

ರಷ್ಯಾ, ಚೀನಾ ಸಮಾಜವಾದಿ ಕ್ರಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಳೆಯಗಾರಿ ಭೂಮಾಲಕತ್ವದ ನಿರ್ಮೂಲನ

ರಷ್ಯಾದ ಸಮಾಜವಾದಿ ಕ್ರಾಂತಿ ಆರಂಭವಾಗಿದ್ದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಕ್ರಾಂತಿಯ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸುವ ಮೂಲಕ. ಇನ್ನು ಚೀನಾದ ಕ್ರಾಂತಿಯಂತೂ ಜನತಾ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಕ್ರಾಂತಿ ಎಂದೇ ಹೆಸರಾಗಿದೆ.

1917 ರ ನವೆಂಬರ್ 7 ರಂದು ರಷ್ಯನ್ ಕ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಘೋಷಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ ಮೊದಲ ಆಜ್ಞೆಗಳೆಂದರೆ ಒಂದನೆಯದು ಶಾಂತಿ ಘೋಷಣೆ, ಎರಡನೆಯದು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿನ ಆಜ್ಞೆ.

ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿನ ಆಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಭೂಮಾಲಕರ, ಸನ್ಯಾಸಾಶ್ರಮಗಳ, ಚರ್ಚ್‌ಗಳ ಭೂಮಿಯನ್ನು, ಅವುಗಳ ಪಶು, ಉಪಕರಣಗಳು, ಯಂತ್ರಗಳು, ಕಟ್ಟಡಗಳು ಮತ್ತು ಆಹಾರ ದಾಸ್ತಾನುಗಳೊಂದಿಗೆ ತಕ್ಷಣದಿಂದಲೇ ಆಯಾ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಭೂ ಸಮಿತಿಗಳು, ರೈತ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳ ಸೋವಿಯತ್‌ಗಳು ವಶಕ್ಕೆ ನೀಡಲಾಗಿತ್ತು. ಅವು ಕೂಡಲೆ ನ್ಯಾಯಯುತವಾಗಿ ರೈತರಿಗೆ ಹಂಚಲ್ಪಡಬೇಕು ಎಂದು ಘೋಷಿಸಿತು. ರೈತರಿಂದಲೇ ಗುಪ್ತ ಮತದಾನದ ಮೇಲೆ ಆಯ್ಕೆಯಾದ ಭೂ ಸಮಿತಿಗಳು ಈ ಕೆಲಸ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿಯಮ ರೂಪಿಸಲಾಯಿತು. ಕೂಡಲೆ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ, ಹಂಚುವ ಕಾರ್ಯ ಆರಂಭವಾಗಿ ಕೇವಲ ನಾಲ್ಕಾರು ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ 1918 ರ ಬೇಸಿಗೆಯೊಳಗೇ ಭೂಮಿ ವಶ ಮಾಡಿಕೊಂಡದ್ದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ರೈತರಿಗೆ ಹಂಚಿಕೆಯೂ ಆಯಿತು.

ರಷ್ಯಾದಲ್ಲಿ 42 ಕೋಟಿ ಎಕರೆಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಭೂಮಿ ಹಂಚಿಕೆ

ಹೀಗೆ ಈ ಕೆಲವೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಹಂಚಿಕೆಯಾದ ಭೂಮಿ 42 ಕೋಟಿ ಎಕರೆಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು. ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ರೈತರು ನೀಡಬೇಕಾದ ವಾರ್ಷಿಕ 70 ಕೋಟಿ ಚಿನ್ನದ ರೂಬಲ್ ರಷ್ಯದ ನಾಣ್ಯಗಳಷ್ಟು ಗೇಣಿ, ಗುತ್ತಿಗೆ ಹಣ ಅವರಿಗೆ ಉಳಿಯಿತು. 30 ಕೋಟಿ ರೂಬಲ್‌ನಷ್ಟು ಬೆಲೆಯ ಕೃಷಿ ಉಪಕರಣಗಳು ಅವರಿಗೆ ದಕ್ಕಿತು. 130 ಕೋಟಿ

ಚೀನಾ

ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಗಾಳಿ, ನೀರಿನಂತೆ ಭೂಮಿಯೂ ಕೂಡ ಯಾರ ಸ್ವತ್ತೂ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಭೂಮಿ ಯಾರೆಲ್ಲ ಸ್ವತಃ ಶ್ರಮದಿಂದ ಬೇಸಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅವರ ಸ್ವತ್ತಾಗಿತ್ತು. ನಂತರ ನಾನು ರಾಜ, ನೀನು ಪ್ರಜೆ ಎಂಬ ರಾಜಪ್ರಭುತ್ವಗಳ ಉಗಮವಾಯಿತು. ರಾಜರು ಭೂಪತಿಗಳಾದರು. ಅವರ ಪುರೋಹಿತರು, ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಭೂಸುರರಾದರು. ಭೂಪತಿಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಂಡಲಿಕರು, ಸಾಮಂತರು, ಪಾಳೆಯಗಾರರಿಗೆ ಭೂಮಿಯ ಒಡೆತನ ದಕ್ಕಿತು. ಭೂಪತಿಗಳು, ಇತರ ಪಾಳೆಯಗಾರರು ಭೂಸುರರಿಗೆ ಭೂದಾನ, ಗೋದಾನಗಳನ್ನು ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಮಾಡಿದರು, ದೇವಾಲಯ ಮತ್ತಿತರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ದಾನ ಮಾಡಿದರು. ಒಡೆಯನಾಗಿದ್ದ ಉಳುವವನು ಗೇಣಿದಾರನಾದ, ಜೀತಗಾರನಾದ, ಕೃಷಿಗೆ ಪೂರಕ ನೇಗಿಲು, ಗುದ್ದಲಿ ತಯಾರು ಮಾಡುವವರು ಆಯಗಾರರಾದರು. ಜಾತಿ ಪದ್ಧತಿ ಹೇರಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ರೂಬಲ್ ನಷ್ಟು ಸಾಲ ಮನ್ನಾ ಆಯಿತು.

ಈ ರೀತಿಯ ಕ್ಷಿಪ್ರ ಭೂ ಸುಧಾರಣೆ ರಷ್ಯಾದ ಭೂಮಾಲಕತ್ವದ ಬೆನ್ನು ಮುರಿಯಿತು. ಹಳ್ಳಿಗಳ ಆಡಳಿತ ಮತ್ತೆಲ್ಲ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ಕೂಲಿಕಾರರು, ಸಣ್ಣ ರೈತರ ಕೈ ಮೇಲಾಯಿತು. ಭೂಮಾಲಕರಿರಲಿ ಶ್ರೀಮಂತ ರೈತರ ಮೇಲಾಟಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶ ದೊರೆಯದಂತಾಯಿತು. ಆಗ ಮಾತ್ರ ನಿಜವಾದ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಸ್ಥಾಪನೆ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು.

ಇದರ ಫಲ ಯುರೋಪಿನಲ್ಲಿಯೇ ಬಹಳ ಹಿಂದುಳಿದಿದ್ದ ಸೋವಿಯತ್ ರಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ವೇಗವಾಗಿ ಕೃಷಿ ಉತ್ಪಾದನೆ ಹೆಚ್ಚಿತು. ಇದರಿಂದ ಸಂಗ್ರಹವಾದ ಬಂಡವಾಳ, ಸೃಷ್ಟಿಯಾದ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ರಷ್ಯಾದ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಕ್ರಾಂತಿಗೆ ಸಾಧಕವಾಯಿತು. ಸೋವಿಯತ್ ಶಿಕ್ಷಣ, ಆರೋಗ್ಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ವ್ಯಾಪಕ ಪುಸ್ತಕಾಲಯಗಳು, ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಟಣೆ, ಮಕ್ಕಳ ಸಾಹಿತ್ಯ, ವಿಶಿಷ್ಟ ಸಿನೆಮಾ ಮೊದಲಾದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕ್ರಾಂತಿಗೆ ಆಧಾರವಾಯಿತು.

ಈ ಕಾರ್ಷಿಕ ಕ್ರಾಂತಿ 1917 ರಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಂತಿಯಾದ ಕೂಡಲೇ ರಷ್ಯದ ಮೇಲೆ ಯುದ್ಧ ಸಾರಿದ 14 ದೇಶಗಳ ಮುತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಸೋಲಿಸಲು ಬಹು ಮುಖ್ಯ ಸಹಾಯಕವಾಯಿತು. 1930 ರ ಆರ್ಥಿಕ ಮುಗ್ಗಟ್ಟನ್ನು ಎದುರಿಸಿ ಜಗತ್ತಿಗೇ ಮಾದರಿಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ, 1941 ರಿಂದ 45 ರ ವರೆಗಿನ ಹಿಟ್ಲರನ ನಾಜಿ ಪಡೆಯ ಧಾಳಿಯನ್ನು ಸೋಲಿಸಿ ಜಗತ್ತನ್ನು ಉಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕೂಡಾ ಈ ಭೂಹಂಚಿಕೆಯ ಕೊಡುಗೆಯಿದೆ.

ಚೀನಾದಲ್ಲಿ ಭೂ ಸುಧಾರಣೆ

ಚೀನಾದಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಂತಿಯ ಸಿದ್ಧತೆ, ಕೆಂಪು ಸೈನ್ಯದ ಸ್ಥಾಪನೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೇ ಪಾಳೆಯಗಾರರ ಭೂವಶ, ಹಂಚಿಕೆ ಅಡಿಪಾಯವಾಯಿತು. ಕೆಂಪು ಸೈನ್ಯ ಸಾಗಿದಲ್ಲೆಲ್ಲ ಮೊದಲ ಕೆಲಸವೇ ಭೂ ಸುಧಾರಣೆ. ಇದು ಒಂದೆಡೆ ಕ್ರಾಂತಿಯ ಗುರಿ, ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ರೈತಾಪಿ ಜನರಿಗೆ ಖಾತರಿಯಾಗಿ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿತು. ಅವರನ್ನು ಕೆಂಪು ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ, ಕ್ರಾಂತಿಗೆ ಸೆಳೆಯಿತು. ಕ್ರಾಂತಿಯಾದ ಕೂಡಲೆ ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಚೀನಾದ ಬಡತನ, ಆಹಾರ ಕ್ಷಾಮವನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನೆರವಾಯಿತು. ಈ ರೈತಾಪಿ ಜನರೇ ಕಾಲು ಶತಮಾನ ಕಾಲ ಅಮೆರಿಕ ಸೇರಿದಂತೆ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಶಾಹಿ ದೇಶಗಳು ದೂರ ಹಾಕಿದ್ದ ಚೀನಾದ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಕ್ರಾಂತಿಯ ಏಕಮಾತ್ರ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಾಗಿ ಅದನ್ನು ಬೆಳೆಸಿತು. ಇಂದು ಚೀನಾದ ಮುನ್ನಡೆಗೆ ಅಂದು ಭೂಸುಧಾರಣೆಯ ಅಡಿಪಾಯದ ಮೇಲೆ ರೂಪುಗೊಂಡ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಪರಿಣತ ಕಾರ್ಮಿಕ ವರ್ಗ ಸಹಾಯಕವಾಗಿದೆ.

ವಿಯೆಟ್ನಾಂ ಅಮೇರಿಕದಂತ ದೈತ್ಯ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಎದುರಿಸಿ ಗೆಲ್ಲುವುದರಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಭೂ ಸುಧಾರಣೆಯ ಪಾತ್ರ ಅಪರಿಮಿತ.

ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ಮಾದರಿಯಾದ ಸಮಾಜವಾದಿ ಕ್ರಾಂತಿಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಭೂ ಸುಧಾರಣೆ

ಫ್ರಾನ್ಸ್, ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಮೊದಲಾದ ದೇಶಗಳ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಕ್ರಾಂತಿಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಭೂ ಸುಧಾರಣೆಗೂ, ಸಮಾಜವಾದಿ ಕ್ರಾಂತಿಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಭೂ ಸುಧಾರಣೆಗೂ ಅಪಾರ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೂ ಇದೆ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಕ್ರಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯ ಹರಾಜಿನಿಂದ ಹಣ ಉಳ್ಳ ರೈತರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಭೂಮಿ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಭೂಮಿ ಶ್ರೀಮಂತ ರೈತರ ವಶವಾಯಿತು. ಸಣ್ಣ ಭೂಮಾಲಿಕರನ್ನೂ ಸೃಷ್ಟಿಸಿತು. ಸಮಾಜವಾದಿ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ಭೂ ಮಾಲಕರ ಭೂಮಿಗೆ ಪರಿಹಾರ, ಗೇಣಿದಾರರು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹಣ ತೆತ್ತು ಕೊಳ್ಳುವ ಮಾತೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಭೂ ಸುಧಾರಣೆ ಎಂದರೆ ಯಾವ ಪ್ರಮಾಣದ್ದು, ಯಾವ ರೀತಿಯದು, ಯಾವ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಇಡೀ ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ಮಾದರಿಯಾದವು ಈ ಕ್ರಮಗಳು. ಆಯಾ ದೇಶಗಳ ಬಡತನವನ್ನು ಒಂದೇ ಹೊಡೆತದಲ್ಲಿ ನಿವಾರಿಸಲು ಕಾರಣವಾದವು.

17–18 ನೆಯ ಶತಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಈ ಭೂ ಹಂಚಿಕೆ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ತಿರುವು ಮುರುವಾಗಿ, ವಿವಿಧ ವಿಧಾನಗಳಿಂದ ರೈತರ ಭೂಮಿ ಕಸಿದುಕೊಂಡು ನಿರ್ಗತಿಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಹೊರದಬ್ಬಲಾಯಿತು. ಅವರು ನಗರಗಳ ಕೂಲಿಕಾರ, ಕಾರ್ಮಿಕರಾದರು.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಭೂ ಸುಧಾರಣೆ

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟ ಎಂದರೆ ಕೇವಲ ಬ್ರಿಟಿಷರನ್ನು ಓಡಿಸಿ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ತಮ್ಮ ಕೈಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಷ್ಟೇ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ನ ಭೂಮಾಲಕ ನಾಯಕರು, ಅವರ ಜೊತೆಗಾರರು ಪಾಳೆಯಗಾರಿ ದೊರೆಗಳು, ಒಡೆಯರು, ಗೇಣಿದಾರರು ಜೀತಗಾರರ ಮೇಲೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆ, ಸುಲಿಗೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತೇ ಎತ್ತಲಿಲ್ಲ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಅಂತಹ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಎತ್ತಬಾರದು, ಕೇವಲ ಬ್ರಿಟಿಷರ ವಿರುದ್ಧ ಮಾತ್ರ ಎಂಬಂತಹ ಪ್ರತಿಬಂಧ ಹಾಕಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟರು, ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ರವರು ಮಾತ್ರ ಈ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಗಳ ವಿರುದ್ಧ ದನಿ ಎತ್ತಿದ್ದು. ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟರ ನೇತೃತ್ವದ ರೈತ ಚಳುವಳಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಚಳುವಳಿಯ ಜೊತೆಗೇ ಭೂ ಹಂಚಿಕೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಬೆಸೆದು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿದವು. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್‌ರವರು ಜಾತಿ ಪದ್ಧತಿ, ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆಯ ಬೇಧಾಚರಣೆಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಟ ನಡೆಸುತ್ತಾ ಖೋತ್ ಭೂಮಾಲಕತ್ವದ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ಜೊತೆಯಾದರು.

2ನೇ ಮಹಾಯುದ್ಧದ ತರುವಾಯ ಭುಗಿಲೆದ್ದ ಭೂ ಹೋರಾಟಗಳು

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಚಳುವಳಿಯ ಕೊನೆಯ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ 1945 ರ ನಂತರ ಎರಡನೇ ಮಹಾಯುದ್ಧದ ತರುವಾಯ ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಭೂ ಹೋರಾಟಗಳು ಭುಗಿಲೆದ್ದವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ತೆಲಂಗಾಣ, ಬಂಗಾಲದ ತೇಭಾಗ ಚಳುವಳಿಗಳು ಪ್ರಮುಖ. ಕರ್ನಾಟಕದ ಗಡಿ ಭಾಗವಾದ ಕಯ್ಯೂರು, ಮಲಬಾರ್ ರೈತ ಚಳುವಳಿ, ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಗೇಣಿದಾರ ಚಳುವಳಿಗಳು ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮೇಲೇದ್ದವು. ಸಂಘರ್ಷದ ರೂಪ ತಳೆದ ಈ ಚಳುವಳಿಗಳ ಬಿರುಸನ್ನು ಕುಂದಿಸಲು ಭಾರತ ಸ್ವತಂತ್ರವಾದ ಕೂಡಲೆ 1948 ರಿಂದ ಕೆಲ ಗೇಣಿ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಅವಸರ ಅವಸರವಾಗಿ ತರಲಾಯಿತು. ಆದರೆ ಗೇಣಿದಾರರಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆ, ಪರಿಹಾರ ನೀಡುವ ಬದಲಾಗಿ ಭೂಮಾಲಕರು ಅವರನ್ನು ಒಕ್ಕಲೆಬ್ಬಿಸಲು ನೆಪಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದವು. ನಂತರ ತೆಲಂಗಾಣದ ಸಶಸ್ತ್ರ ಬಂಡಾಯದ ವ್ಯಾಪಕತೆಯನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸಿದ ಅಮೇರಿಕದ ರಾಯಭಾರಿಯ ಒತ್ತಡದಿಂದ, 1952 ರ ಪ್ರಥಮ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಮೊದಲ ಕರಡಿನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ನಂತರ ಸೇರಿಸಲಾಯಿತು. ಭೂ ಮಾಲಕತ್ವ ಪದ್ಧತಿಯ ರದ್ದು, ಅವಶ್ಯಕ ಭೂ ಸುಧಾರಣೆಗಳಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಕೇವಲ ಮೇಲ್ಪದರದ ಮಧ್ಯವರ್ತಿ ಜಮೀನುದಾರಿ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸುವ ಕಾನೂನು ತರಲಾಯಿತು. ಆದರೆ ಭೂಮಾಲಕರು ಗೇಣಿದಾರರನ್ನು ಒಕ್ಕಲೆಬ್ಬಿಸುವುದಕ್ಕೆ ವಿಪುಲ ಕಾನೂನು ಒಳದಾರಿಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಲಾಯಿತು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಗೇಣಿದಾರರನ್ನು ಭೂಮಿಯಿಂದ ಹೊರಹಾಕಲಾಯಿತು. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಭೂ ಸುಧಾರಣೆ ಎಂದರೆ ಗೇಣಿದಾರರ ಬೇಸಾಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕಿತ್ತಕೊಂಡು ಭೂಮಾಲಕರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುವುದು ಎಂದಾಯಿತು.

ದೇಶಾದ್ಯಂತ ರೈತ ಚಳುವಳಿ ಮೇಲೆದ್ದಿತು. ಹಲವು ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸೋಲೊಪ್ಪುವ ಸ್ಥಿತಿ ತಲುಪಿದಾಗ ಜವಹರಲಾಲ್ ನೆಹರೂ 1955 ರಲ್ಲಿ ಸಮಾಜವಾದಿ "ರೀತಿಯ" ನೀತಿಗಳನ್ನು, ಅದರ ಭಾಗವಾಗಿ ಉಳುವವನೇ ಹೊಲದೊಡೆಯನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಭೂ ಸುಧಾರಣೆ ಕ್ರಮಗಳ ಘೋಷಣೆ ಮಾಡಲಾಯಿತು.

ಆದರೆ ಈ ಘೋಷಣೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಂಗೀಕರಿಸಲಾದ ಕಾನೂನುಗಳು ಕೇವಲ ನಾಮಮಾತ್ರದ ನಾಟಕಗಳಾದವು. ಗೇಣಿದಾರರಿಗೆ ಭೂಮಿಯ ಒಡೆತನ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಭೂಮಾಲಕರ ಭೂಮಿಯ ಹಂಚಿಕೆಯೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಮುಂದೆ ಕರ್ನಾಟಕದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಉದಾಹರಣೆಯ ಮೂಲಕ ಅದನ್ನು ವಿವರಿಸಲಾಗುವುದು.

ಕೇರಳ ಮಾತ್ರ ಮೊದಲ ಸುತ್ತಿನ ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಜಾರಿ

ಈ ಮೊದಲ ಸುತ್ತಿನ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯ ಕ್ರಮವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದದ್ದು ಕೇವಲ ಕೇರಳ ಮಾತ್ರ. 1957 ರಲ್ಲಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮೊತ್ತ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅನ್ನು ಸೋಲಿಸಿ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದ ಭಾರತ ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟ್ ಪಕ್ಷ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಗಂಟಲಿನಿಂದ ಘೋಷಿಸಿದ್ದ ಈ ಭೂಸುಧಾರಣಾ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರಗಳು

ಕೇರಳ, ಭಾರತ

ಜಾರಿಗೆ ತರಲು ನಿರಾಕರಿಸಿದವು. ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟ್ ಪಕ್ಷವೇ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕಾಯಿತು ಎಂಬುದು ಭಾರತದ ರಾಜಕೀಯದ ವ್ಯಂಗ್ಯ. ಭಾರತ ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟ್ ಪಕ್ಷ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಚಳುವಳಿಯ ಸಮಯದಿಂದಲೂ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಧೋರಣೆಗೆ ಬದ್ಧವಾಗಿ ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಈ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿತು.

60ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಆಹಾರದ ಕೊರತೆ

ಅರವತ್ತರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಭಾರತ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಆಹಾರದ ಕೊರತೆ, ಹಸಿವಿನ ಸಾವುಗಳನ್ನು ಕಂಡಿತು. ಅಮೇರಿಕದ ಕೃಪೆಯ ಪಿ.ಎಲ್420 ಗೋಧಿ, ಸೋಯಾ ಕಾಳು, ಎಣ್ಣೆಗಳಿಗಾಗಿ ಕಾದು ಕಾದು ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಪ್ರತಿ ಹಡಗು ಅಮೇರಿಕದ ತೀರವನ್ನು ಬಿಡುವ ಮುಂಚೆ ಹಾಕುವ ನೂರೆಂಟು ಷರತ್ತುಗಳಿಗೆ ಮಂಡಿ ಊರಬೇಕಾಯಿತು. ಆಗ ಭಾರತದ ಆಳುವವರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿದ್ದ ಇಂದಿರಾರವರಿಗೆ ಭೂಸುಧಾರಣೆ ನೆನಪಾಯಿತು. ಅದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಇಬ್ಭಾಗವಾಗಬೇಕಾಯಿತು.

ಆಗ ಬಹಳ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಿನ ಸೂಚನೆಗಳ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಕಾನೂನುಗಳು ರೂಪುಗೊಂಡವು. ಆದರೆ ಅವೂ ಕೂಡಾ ಕೇವಲ ಒಂದೆರಡು ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅರೆಬರೆಯಾಗಿ ಜಾರಿಯಾದವು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದಾಗಿನಿಂದ ಈ ಕಾನೂನುಗಳವರೆಗೂ ಭೂಮಾಲಕರಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ನೀಡಬೇಕು. ಭೂಮಿ ಪಡೆದ ಗೇಣಿದಾರರು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕಂತುಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಲೆ ನೀಡಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬ ನಿಯಮಗಳು ಭೂಸುಧಾರಣೆಯ ತತ್ವವನ್ನೇ ಅಪಹಾಸ್ಯ ಮಾಡುತ್ತವೆ.

ಗುರಿಯ 7 ಕೋಟಿ ಎಕರೆಯಲ್ಲಿ ಶೇ.6.50 ರಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಹಂಚಿಕೆ

ಇಡೀ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಉಳುವವನೇ ಹೊಲದೊಡೆಯನಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ಗೇಣಿದಾರರಿಗೆ ಭೂಮಿ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಗೇಣಿದಾರರಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆ, ಅವರ ದುಡಿಮೆಗೆ ಸೂಕ್ತ ಪ್ರತಿಫಲ ನೀಡುವ ಗೇಣಿ ದರ ನಿಗದಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಭೂಮಾಲಕರ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ತಮಗೆ ಭೂಮಿ ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆಂದು ಕನಸು ಕಂಡಿದ್ದ ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ಭೂಹೀನರ ಕನಸು ನನಸಾಗಲಿಲ್ಲ. ಭೂಮಿತಿ ಕಾನೂನುಗಳ ಮೂಲಕ ಏಳು ಕೋಟಿ ಎಕರೆ ಭೂಮಿ ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡುವ ಸರ್ಕಾರದ ಘೋಷಣೆಗಳಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ 44 ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ಮಾತ್ರ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ದೇಶದ ಒಟ್ಟು ಕೃಷಿ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಶೇ.1.25 ರಷ್ಟು ಭೂಮಿ ಮಾತ್ರ ಹಂಚಿಕೆಯಾಯಿತು. ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡಲು ಇರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಗುರಿಯ ಏಳು ಕೋಟಿ ಎಕರೆಯಲ್ಲಿ ಶೇ.6.50 ರಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಹಂಚಿಕೆಯಾಯಿತು. ಕೇವಲ ಪಶ್ಚಿಮ ಬಂಗಾಳದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ 1967 ರಿಂದ ಆರಂಭವಾಗಿ 1978 ರ ನಂತರದ ಎಡರಂಗ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಈ ಭೂಸುಧಾರಣಾ ಕ್ರಮಗಳು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದದ್ದು. ಆ ಒಂದೇ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಡೀ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಂಚಿಕೆಯಾದ ಭೂಮಿಯ ಶೇ.20 ರಷ್ಟು ಭೂಮಿ ಭೂಹಿನರು, ಅಂಚಿನ ರೈತರು, ದಲಿತರಿಗೆ ಹಂಚಿಕೆಯಾಯಿತು.

ಈ ಅರೆ ಬರೆ ಭೂ ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನೂ ಮಗುಚಿ ಹಾಕಲಾಗುತ್ತಿದೆ

ಈ ಅರೆಬರೆ ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಮತ್ತು ಹಸಿರು ಕ್ರಾಂತಿಯ ಕ್ರಮಗಳಿಂದ ಆಹಾರ ಸ್ವಾವಲಂಬನೆಯನ್ನು ಸೀಮಿತವಾಗಿ ಸಾಧಿಸಲು ನೆರವಾಯಿತು ಎಂಬುದಷ್ಟೇ ಇವುಗಳ ಸಾಧನೆ. ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲದ ಪಾಳೆಯಗಾರಿ ಭೂಮಾಲಕರು, ಮೇಲ್ವರ್ಣದ ಗೈರು ಹಾಜರಿ ಭೂಮಾಲಕರ ಬದಲಾಗಿ, ಸ್ಥಳದಲ್ಲೇ ಬೇರು ಬಿಟ್ಟಿರುವ ಹೊಸ ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿ ಭೂಮಾಲಕರನ್ನು ಈ ಸೊ ಕಾಲ್ಡ್ ಭೂಸುಧಾರಣೆಗಳು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದವು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಇಡಿ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿಯೇ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದ ಬಡತನ, ಹಸಿವು, ಭೂಹೀನ, ವಸತಿ ಹೀನರು ಇರುವ ದೇಶ ಭಾರತ ಎಂದು ಹೆಸರಾಗುವ ದುಸ್ಥಿತಿಗೆ ಈ ಅರೆ ಬರೆ ಕ್ರಮಗಳು ಕಾರಣವಾಗಿವೆ.

ಜಾಗತೀಕರಣ ನೀತಿಗಳ ನಂತರ ಈ ಅರೆ ಬರೆ ಭೂ ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ಮಗುಚಿ ಹಾಕಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿಗಳು, ರಿಯಲ್ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಖದೀಮರಿಗೆ, ಕಪ್ಪು ಹಣದ ದೊರೆಗಳಿಗೆ ರೈತರ ಕೃಷಿ ಭೂಮಿ ಲಪಟಾಯಿಸಲು ಅವಕಾಶ ನೀಡಲಾಗಿದೆ.

ಈ ವರ್ಷ ಮಂಡಿಸಲಾಗಿರುವ ಆರ್ಥಿಕ ಸಮೀಕ್ಷೆ, ಇತ್ತೀಚಿನ ಆರ್ಥಿಕ ತಜ್ಞರೆಲ್ಲರ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗಳು ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿಯ ಕೊರತೆ, ಅದರ ಫಲವಾಗಿ ಭಾರತದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ದರ ಕುಂದುತ್ತಿರುವ ಕಾರಣದ ಮೂಲವೇ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ನಿರಾಕರಣೆ. ಭಾರತದ ಆಳುವ ವರ್ಗದ ಎಲ್ಲ ಪಕ್ಷಗಳ ನಿರಾಕರಣೆ.

(ಭೂಸುಧಾರಣಾ ಬಗ್ಗೆ ಜಿ.ಎನ್. ನಾಗರಾಜ್ ರವರ ಎರಡು ಲೇಖನಗಳು ಇದು, ಇನ್ನೊಂದು ಲೇಖನ 'ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಭೂ ಸುಧಾರಣೆಯ ವೈಪರೀತ್ಯ' ಪುಟ 11 ರಲ್ಲಿದೆ.)

ಕಾರ್ಮಿಕರು ವಾರಕ್ಕೆ 70/90 ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು, ನಮ್ಮ ದೇಶವು ಆರ್ಥಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕಾದರೆ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ನಾಯಕನಾಗಬೇಕಾದರೆ, ಅದು ಭಾನುವಾರವೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ, ಉದ್ಯೋಗಿಗಳ ವೇತನ ಹೆಚ್ಚಳದ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ಮೌನ ವಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರಮಿಸುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದ್ದರೆ, ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗಾವಕಾಶಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಮುಂದಾಗುತ್ತಿದ್ದರು.

ಹೂಡಿಕೆದಾರರ ಅಂತ್ಯವಿಲ್ಲದ ದುರಾಸೆ

ಸಂಜಯ್ ರಾಯ್

ಕಳೆದ ವರ್ಷ, ಇನ್ಫೋಸಿಸ್ ಮುಖ್ಯಸ್ಥ ನಾರಾಯಣ ಮೂರ್ತಿ ಅವರು ನೌಕರರು ಮತ್ತು ಕಾರ್ಮಿಕರು ವಾರಕ್ಕೆ 70 ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ಪ್ರಸ್ತಾಪವನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದರು. ಅದೇ ರೀತಿ, ಎಲ್&ಟಿ ಕಂಪನಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಈಗ ನೌಕರರು ಮತ್ತು ಕಾರ್ಮಿಕರು ವಾರಕ್ಕೆ 90 ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಕರೆ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶವು ಆರ್ಥಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕಾದರೆ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ನಾಯಕನಾಗಬೇಕಾದರೆ, ಅದು ಭಾನುವಾರವೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಅವರು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದರು.

ವೇತನ ಹೆಚ್ಚಳದ ಬಗ್ಗೆ ಮೌನ

ವಿಶ್ವದಲ್ಲೇ ಅತ್ಯಂತ ತೀವ್ರ ಆರ್ಥಿಕ ಅಸಮಾನತೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮದೂ ಒಂದು. ಆದರೂ, ಕಾರ್ಮಿಕರು ಮತ್ತು ಉದ್ಯೋಗಿಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಒತ್ತಾಯಿಸುವ ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿಗಳು, ಉದ್ಯೋಗಿಗಳ ವೇತನ ಹೆಚ್ಚಳದ ಬಗ್ಗೆ ಮೌನವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕಳೆದ ಮೂರು ದಶಕಗಳಲ್ಲಿ ಮೌಲ್ಯವರ್ಧನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಪಾಲು ವೇಗವಾಗಿ ಕುಸಿಯುತ್ತಿದೆ. ಕಾರ್ಮಿಕರ ನೈಜ ವೇತನ ಸ್ಥಗಿತಗೊಂಡಿದೆ. ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ, ಏರುತ್ತಿರುವ ಹಣದುಬ್ಬರಕ್ಕೆ ಸರಿಹೊಂದಿಸಿದಾಗ ಈ ನೈಜ ವೇತನಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿವೆ. 2021–22 ರ ಹಣಕಾಸು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ 2022–23 ರಲ್ಲಿ ಈ ಸವಕಳಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಅದೇ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ, ಹೂಡಿಕೆದಾರರು ಗಳಿಸಿದ ಲಾಭವು ಒಟ್ಟು ದೇಶೀಯ ಉತ್ಪನ್ನಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಮೂರನೇ ಎರಡರಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಕೋಟ್ಯಾಧಿಪತಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಅವರ ಜೀವನಶೈಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಶ್ರೀಮಂತ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಕೋಟ್ಯಾಧಿಪತಿಗಳ ಮಟ್ಟವನ್ನು ತಲುಪಿದೆ. ಇದರರ್ಥ ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿಗಳು ಈ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಜನರು, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಮತ್ತು ಶ್ರಮಶೀಲ ಜನರು ತ್ಯಾಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಬಡತನಕ್ಕೆ ಇಳಿಯಬೇಕು.

ಉತ್ಪಾದನಾ ಸಾಧನಗಳಿಂದ ಕಾರ್ಮಿಕರು ದೂರ

ಯಾವುದೇ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ, ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವವರು ಕಾರ್ಮಿಕರು. ಆದರೆ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಉತ್ಪಾದನಾ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕುವ ಶ್ರಮದ ಸಾವಿರದ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನೂ ಹಾಕದವರು ಈ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಮೌಲ್ಯದ ಸಿಂಹಪಾಲು ಕಬಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವರಿಗೆ ಅಸಾಧಾರಣ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ಇಲ್ಲ. ಉತ್ಪಾದನಾ ಸಾಧನಗಳ ಮೇಲಿನ ಅವರ ಹಕ್ಕಿನಿಂದ ಮಾತ್ರ ಇದು ಸಾಧ್ಯ.

ಕಾರ್ಮಿಕರು ಉತ್ಪಾದನಾ ಸಾಧನಗಳಿಂದ ದೂರವಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲಾ ಕಠಿಣ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಅವರೇ ಮಾಡಬೇಕು. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಫಲಿತಾಂಶ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿಗಳು ಕಾರ್ಮಿಕರ ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತು, ಹೆಚ್ಚಿನ ಲಾಭ ಗಳಿಸಲು ಅವರನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ.

ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರಮಿಸುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದ್ದರೆ, ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳ ಕೊರತೆ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ನಾವು ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗ ಮತ್ತು ಉದ್ಯೋಗಾವಕಾಶಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸೋಣ. ಆದರೆ ಮಾಲೀಕರು ಮತ್ತು ಹೂಡಿಕೆದಾರರು ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಹೆಚ್ಚು ಜನರು ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿದ್ದರೆ, ಸಂಬಳ ವೆಚ್ಚಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಲಾಭ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ, ಕಾರ್ಮಿಕರ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಾದಂತೆ, ಅವರು ತಮ್ಮ ಚೌಕಾಸಿ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಸಂಘಟಿಸಿ ಒಕ್ಕೂಟಗಳನ್ನು ರಚಿಸುವ ಅಪಾಯವಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಅವರು ತಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಉದ್ಯೋಗಿಗಳು ಮತ್ತು ಕೆಲಸಗಾರರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಶ್ರಮವನ್ನು ಹಿಂಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ, ಆರ್ಥಿಕ ಪ್ರಗತಿ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವ ನಾಯಕನಾಗುವ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದು ಕೇವಲ ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಮಾತ್ರ. ಅವರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಪ್ರಗತಿ ಹೊಂದಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದರೆ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗ ಮತ್ತು ಉದ್ಯೋಗಾವಕಾಶಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಬೇಕು.

170 ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ 17ನೇ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಭಾರತ

ಕಾರ್ಪೋರೇಟ್ ನಾಯಕರು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು ಕಾರ್ಮಿಕರ ಮೇಲೆ ಅತಿಯಾದ ಕೆಲಸದ ಸಮಯದ ಹೊರೆಯ ವಾಸ್ತವತೆಯನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು . ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಾರ್ಮಿಕ ಸಂಸ್ಥೆ (ILO) ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದ 2024 ರ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳ ವರದಿಗಳ ಪ್ರಕಾರ, ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಕಾರ್ಮಿಕರು ವಾರಕ್ಕೆ ಸರಾಸರಿ 46.74 ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ 170 ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ 17ನೇ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ನಂತರದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ದೇಶಗಳು ಬಾಂಗ್ಲಾದೇಶ ಮತ್ತು ಪಾಕಿಸ್ತಾನ. ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲಸದ ಸಮಯ ಹೊಂದಿರುವ ದೇಶ ಭೂತಾನ್ (ವಾರಕ್ಕೆ 54.44 ಗಂಟೆಗಳು). ನಂತರದ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ದೇಶ ಯುನೈಟೆಡ್ ಅರಬ್ ಎಮಿರೇಟ್ಸ್ (ವಾರಕ್ಕೆ 50.93 ಗಂಟೆಗಳು). ಚೀನಾ, ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕಾ, ಬ್ರೆಜಿಲ್, ಮಲೇಷ್ಯಾ, ವಿಯೆಟ್ನಾಂ, ಶ್ರೀಲಂಕಾ, ಕ್ಯೂಬಾ, ಥೈಲ್ಯಾಂಡ್ ಮತ್ತು ಕೊರಿಯಾದಂತಹ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಶೀಲ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿನ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಭಾರತೀಯ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕೆನಡಾದಲ್ಲಿ ಅವರು 32.24 ಗಂಟೆಗಳು, ನೆದರ್ಲ್ಯಾಂಡ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ 31.55

ಗಂಟೆಗಳು, ಜರ್ಮನಿಯಲ್ಲಿ 34.24 ಗಂಟೆಗಳು, ಬ್ರಿಟನ್‌ನಲ್ಲಿ 35.85 ಗಂಟೆಗಳು, ಫ್ರಾನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ 35.9 ಗಂಟೆಗಳು ಮತ್ತು ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ 37.96 ಗಂಟೆಗಳು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಒಟ್ಟು ಕಾರ್ಯಪಡೆಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ, ವಾರಕ್ಕೆ 49 ಗಂಟೆಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಶೇಕಡಾವಾರು ಪ್ರಮಾಣ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಇರುವ 170 ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಎರಡನೇ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದೆ. ಭೂತಾನ್‌ನಲ್ಲಿ ದಿನಕ್ಕೆ 49 ಗಂಟೆಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಶೇಕಡಾವಾರು ಪ್ರಮಾಣ 61.3 ಪ್ರತಿಶತ. ಎರಡನೇ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇದು ಶೇ. 51.4 ರಷ್ಟಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ, ನಮ್ಮ ದೇಶವು ದಿನಕ್ಕೆ 49 ಗಂಟೆಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ವಿಶ್ವದಲ್ಲೇ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಾರ್ಮಿಕರನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಾರ್ಪೋರೇಟ್ ಮಾಲೀಕರು ಮತ್ತು ಹೂಡಿಕೆದಾರರು ಆಚರಿಸಬೇಕು. ಯಾವುದೇ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಶ್ರಮವನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಭಾರತೀಯ ಹೂಡಿಕೆದಾರರು ಕಾರ್ಮಿಕರು ಮತ್ತು ಉದ್ಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೆಲಸ ಮತ್ತು ಕಡಿಮೆ ವೇತನ ನೀಡುವಲ್ಲಿ ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದ ಸ್ಪರ್ಧಾತ್ಮಕತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಉತ್ಪಾದನಾ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಲು ಆಧುನಿಕ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವನ್ನು ಬಳಸುವ ಬದಲು, ಅವರು ಕಾರ್ಮಿಕ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಕಡಿತಗೊಳಿಸುವ ಶಾರ್ಟ್‌ಕಟ್ ಅನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡರು. ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿಯ ಆರಂಭಿಕ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿ ವರ್ಗವು ಆರಿಸಿಕೊಂಡ ಮಾರ್ಗ ಇದು. ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸಲು ಅವರು ಕಾರ್ಮಿಕರನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು.

ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೇ ಶತಮಾನದುದ್ದಕ್ಕೂ, ಯುರೋಪ್ ಮತ್ತು ಅಮೆರಿಕದ ಕಾರ್ಮಿಕ ವರ್ಗವು ಈ ಶ್ರಮದ ಶೋಷಣೆಯ ವಿರುದ್ಧ ಉಗ್ರವಾದ ಹೋರಾಟಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿತು. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ, ವಿಶ್ವಾದ್ಯಂತ 8 ಗಂಟೆಗಳ ಕೆಲಸದ ದಿನ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿತು. ಇದು ಹೂಡಿಕೆದಾರರು ನಿವ್ವಳ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಮೌಲ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಸಾಪೇಕ್ಷ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸುವತ್ತ ಗಮನಹರಿಸಲು ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಇದರರ್ಥ ಅವರು ಕಾರ್ಮಿಕರ ಸಂಬಳವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸದೆ ಅವರ ಉತ್ಪಾದಕತೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡರು. ಹೊಸ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದೊಂದಿಗೆ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಉತ್ಪಾದಕತೆ ದ್ವಿಗುಣಗೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಅವರು ಖಚಿತಪಡಿಸಿದರು. ಅವರು ವೇತನ ಮತ್ತು ಕೆಲಸದ ಸಮಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸದೆ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಂದ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಉತ್ಪಾದನೆಯನ್ನು ಸುಲಿಗೆ ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು.

ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ–ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಕೆಲಸದ ಸಮಯ:

ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಮಿಕರನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದ ಕಾರಣ, ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿ ವರ್ಗವು ಹೊಸ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿತು. ಭಾರತ ಸೇರಿದಂತೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಶೀಲ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ, ಕಾರ್ಮಿಕ ಹಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಸಾಂಸ್ಥಿಕ ರಕ್ಷಣೆಗಳು ದುರ್ಬಲವಾಗಿವೆ ಮತ್ತು ಸಾಮೂಹಿಕ ಚೌಕಾಸಿ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯು ದುರ್ಬಲವಾಗಿದೆ ಏಕೆಂದರೆ ಅವು ಬಹುಪಾಲು ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಇದು ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿಗಳಿಗೆ ಕಡಿಮೆ ವೇತನವನ್ನು ನೀಡುವ ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ದೀರ್ಘ ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಂತೆ ಮಾಡುವ ನಮ್ಯತೆಯನ್ನು ನೀಡಿದೆ. ಈ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಭಾರತೀಯ ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿ ವರ್ಗವು ಕಾರ್ಮಿಕ ವರ್ಗವು ವಾರಕ್ಕೆ 70 ಅಥವಾ 90 ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕರೆ ನೀಡುತ್ತಿದೆ, ಇದು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಯಲ್ಲಿದೆ ಎಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯೊಂದಿಗೆ ಅದನ್ನು ಮೇಲ್ನೋಟಕ್ಕೆ ಅಲಂಕರಿಸುತ್ತಿದೆ. ಹೊಸ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಮೂಲಕ ಉತ್ಪಾದಕತೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಪಾವತಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಕಡಿಮೆ ವೇತನ ನೀಡಿ ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು ಹೆಚ್ಚು ಲಾಭದಾಯಕ. ಅಭಿವೃದ್ಧಿಶೀಲ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ಪಾದನಾ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಸ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಬಳಕೆ ಕಡಿಮೆ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಇದು ಮೂಲ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಇತರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಶೀಲ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ, ಭಾರತೀಯ ಹೂಡಿಕೆದಾರರು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸಂಶೋಧನೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕಳೆದ ಒಂದೂವರೆ ದಶಕದಲ್ಲಿ, ಕಾರ್ಪೋರೇಟ್ ವಲಯದಿಂದ ಉತ್ಪಾದಕ ಹೂಡಿಕೆಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿವೆ.

ರೈತ ಚಳವಳಿಯ ಐವತ್ತು ವರ್ಷಗಳು..... ಪುಟ 2 ರಿಂದ

ಶಾಶ್ವತ ಹಕ್ಕುಗಳು, ಭೂ ತೆರಿಗೆಯಿಂದ ವಿನಾಯಿತಿ ಮತ್ತು ಬಲವಂತದ ಕೆಲಸವನ್ನು ರದ್ದುಗೊಳಿಸುವ ಬೇಡಿಕೆಗಳು ಸೇರಿದ್ದವು.

ಕಾರ್ಮಿಕರು–ರೈತರ ಮೈತ್ರಿಕೂಟ

ಕಾರ್ಮಿಕರೊಂದಿಗೆ ಒಗ್ಗಟ್ಟಿನಿಂದ ಇರುವುದು ರೈತ ಸಂಘದ ಮೂಲ ತತ್ವಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. 1939ರಲ್ಲಿ, ಗಯಾ ಸಮ್ಮೇಳನವು "ಭಾರತೀಯ ಜನರ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ರಚಿಸುವುದು, ಅಂತಿಮವಾಗಿ ರೈತ–ಕಾರ್ಮಿಕ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದು" ಎಂಬ ಗುರಿಯನ್ನು ಘೋಷಿಸಿತು. ಬೈಸ್ಪುರ್ ಸಮ್ಮೇಳನವು "ಹಳ್ಳಿಗಳು ಮತ್ತು ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ಕಾರ್ಮಿಕರೊಂದಿಗೆ ಸಹೋದರತ್ವ ಬೆಳೆಸುವುದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ರೈತನ ಪವಿತ್ರ ಕರ್ತವ್ಯ" ಎಂದು ಒತ್ತಿಹೇಳಿತು.

ಕಠಿಣ ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಿ ಮುನ್ನಡೆ

ರೈತ ಸಂಘ ಕಟ್ಟುವಲ್ಲಿ ಅದು ಹಲವು ಕಡೆಗಳಿಂದ ವಿರೋಧಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಿತು. ಹಿಂದೂ–ಮುಸ್ಲಿಂ ಭೂಮಾಲೀಕರು ಒಂದಾಗಿ ರೈತ ಸಂಘದ ವಿರುದ್ಧ ನಿಂತರು. ಅವರು ರೈತರನ್ನು ಬೆದರಿಸಿದರು, ಕೋಮುವಾದಿ ಅಪಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಿದರು. ಭೂಮಾಲೀಕರು ಏನೇ ಮಾಡಿದರೂ ರೈತರಲ್ಲಿ ಸಂಘದ ಪ್ರಭಾವ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಹೆದರಿದ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರ್ಕಾರವು ಪ್ರಮುಖ ನಾಯಕರನ್ನು ಬಂಧಿಸಿ ಜೈಲಿಗಟ್ಟಿತು. ಬಂಧನದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತು ಚಳುವಳಿಯನ್ನು ಮುನ್ನಡೆಸಲು ಅನೇಕ ನಾಯಕರು ಭೂಗತರಾದರು.

1937ರ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಗುಪ್ತಚರ ವರದಿಯೊಂದು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದೆ: "ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟ್ ನಾಯಕರು ರೈತ ಚಳವಳಿಯ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಹಿಡಿತವನ್ನು ಗಟ್ಟಿಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಜನರ ನಡುವೆ ಹಿಂಸಾತ್ಮಕ ಮನಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ಮೂಲಕ, ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಆಳ್ವಿಕೆಯನ್ನು ಉರುಳಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ." ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಬಲಪಂಥೀಯ ನಾಯಕರಾದ ವಲ್ಲಭಭಾಯಿ ಪಟೇಲ್, ರಾಜೇಂದ್ರ ಪ್ರಸಾದ್ ಅವರು ರೈತಸಂಘವನ್ನು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಸುವುದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿದ್ದರು.

ಜನರ ಆಂದೋಲನವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಲು, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ 1935ರ ಸಂವಿಧಾನ (Government of India Act, 1935)ವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಸಚಿವಾಲಯಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿತು. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನ ನೀತಿ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿತು. ಇದು ಭೂಮಾಲೀಕರ ಪರವಾಗಿ ಮತ್ತು ಗೇಣಿದಾರರು ಮತ್ತು ಭೂರಹಿತರ ವಿರುದ್ಧ ನಿಂತಿತು. ಎಡಪಂಥೀಯ ಬೆಂಬಲಿತ ರೈತ ಚಳವಳಿಯ ಒತ್ತಡದಿಂದಾಗಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಚಿವಾಲಯಗಳು ಕೆಲವು ರಿಯಾಯಿತಿಗಳನ್ನು ನೀಡಬೇಕಾಯಿತು.

ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ: ಸಿ.ಸಿದ್ದಯ್ಯ
(ಮುಂದುವರಿಯುವುದು)

ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಭೂ ಸುಧಾರಣೆಯ ವೈಪರೀತ್ಯ

ಕರ್ನಾಟಕದ ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಗೇಣಿದಾರರು ತಲೆ ತಲಾಂತರದಿಂದ ಉಳುಮೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಭೂಮಾಲಕರಿಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಿತು. ಗೇಣಿದಾರರಲ್ಲಿ ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಕೂಲಿಕಾರರನ್ನಾಗಿ ಬೀದಿಗೆ ದಬ್ಬಿತು. ಜೀತಗಾರರಾಗಿದ್ದವರೂ ಕೂಲಿಕಾರರಾದರು. ಕೂಲಿಕಾರರ ನಡುವೆ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿನ ಸ್ಪರ್ಧೆಯು ಕೂಲಿಕಾರರ ಕೂಲಿಯನ್ನು ಕುಗ್ಗಿಸಿ ಭೂಮಾಲಕರು, ಶ್ರೀಮಂತ ರೈತರು, ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಮತ್ತು ನಗರಗಳ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರ್ಗಳು, ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಮಾಲಿಕರಿಗೆ ಅಗ್ಗದ ಕೂಲಿಕಾರರನ್ನು ಒದಗಿಸಿ, ಅವರನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಶ್ರೀಮಂತರನ್ನಾಗಿಸಲು ಭೂಸುಧಾರಣಾ ಕಾನೂನು ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಕಾಣಿಕೆ ನೀಡಿದೆ. ಇದರ ಫಲ ಪಾಳೆಯಗಾರಿ ಮೌಲ್ಯಗಳು, ದೌರ್ಜನ್ಯ, ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಗಳು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ವಿರೂಪಗೊಳಿಸಿವೆ. ವಂಶಾನುಗತ ರಾಜಕೀಯ ರಾಜ್ಯದ ಮೂರೂ ಆಳುವ ವರ್ಗದ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ವಿಜೃಂಭಿಸಲು ಕಾರಣವಾಗಿದೆ.

ಜಿ.ಎನ್. ನಾಗರಾಜ್

ಭಾರತಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದ ನಾಲ್ಕು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನ, ಹೈದರಾಬಾದ್ ಸಂಸ್ಥಾನ, ಬಾಂಬೆ ಪ್ರೆಸಿಡೆನ್ಸಿ, ಮದ್ರಾಸ್ ಪ್ರೆಸಿಡೆನ್ಸಿ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ಮುಖ್ಯ ಆಡಳಿತಗಳ ಅಡಿಯಲ್ಲಿದ್ದವು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಬಾಂಬೆ, ಮದ್ರಾಸ್ ಮತ್ತು ಹೈದರಾಬಾದ್ ಆಡಳಿತಗಳಲ್ಲಿ ತೆಲಂಗಾಣ ಸಶಸ್ತ್ರ ಸಂಘರ್ಷದ ಭಯದಿಂದ 1948 ರಲ್ಲಿಯೇ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಾನೂನುಗಳು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದವು. ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇನಾಂ ರದ್ದತಿ ಕಾನೂನು ತರಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಲಾಯಿತು. ಆದರೆ ಕಾನೂನು ಮಾಡಿದ್ದು ಮಾತ್ರ 1954 ಹಾಗೂ 1955 ರಲ್ಲಿ. ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಹೈದರ್ ಮತ್ತು ಟಿಪ್ಪುಗಳು ಪಾಳೆಯಗಾರರನ್ನು ಸೋಲಿಸಿ ಏಕಾಕಾರದ ರಾಜಾಡಳಿತವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದರು. ಆ ಮೂಲಕ ಭಾರತದ ಬೇರೆ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಧ್ಯವರ್ತಿಗಳು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಮೈಸೂರು ರಾಜರು ಮಾಡಿದ್ದ ಭೂದಾನಗಳು, ಕೊಡಮಾಡಿದ್ದ ಕೆಲವು ಹಳ್ಳಿಗಳ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ಜೋಡಿದಾರ ಜಮೀನುದಾರ ಇನಾಂಗಳು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತ್ರ ಇದ್ದವು. ದೇವಾಲಯ ಮೊದಲಾದ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಇನಾಂಗಳು ಒಂದಷ್ಟು. ಇನ್ನುಳಿದವು ಹಳ್ಳಿಗಳ ಕಮ್ಮಾರ, ಕುಂಬಾರ ಮೊದಲಾದ ಆಯಗಾರರು ಮತ್ತಿತರ ಸೇವೆಗಳಿಗೆ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದ ಸಣ್ಣ ಇನಾಂಗಳು.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಜೋಡಿ ಇನಾಂಗಳ ಕುಟುಂಬದವರು ಸರ್ಕಾರದ ಉನ್ನತ ಹುದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಇನಾಂ ರದ್ದತಿ ಕಾನೂನು ಬಂದದ್ದೂ ನಿಧಾನವಾಗಿ. ಕೋಲಾರ, ಬೆಂಗಳೂರು ಮೊದಲಾದ ಕೆಲ ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ಜೋಡಿ ಇನಾಂಗಳ ಗೇಣಿದಾರರು ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟ್ ಚಳುವಳಿಯ ಪ್ರಭಾವದಲ್ಲಿ ಹೋರಾಟ ಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಚಳುವಳಿ ಕೋಲಾರದ ಹಲವು ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಹಬ್ಬಿತು. ಇದೇ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಸೇರಿದ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ಕೆ.ಸಿ.ರೆಡ್ಡಿಯವರು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಇನಾಂ ರದ್ದತಿ ಕಾನೂನು ತರಲೇಬೇಕಾಯಿತು. ಈ ಚಳುವಳಿಯ ನಾಯಕರಾದ ವೆಂಕಟಗಿರಿಯಪ್ಪನವರು ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರಾಂತ ರೈತ ಸಂಘದ ಮೊದಲ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದರು.

ಆದರೆ ಬಾಂಬೆ ಪ್ರೆಸಿಡೆನ್ಸಿ, ಹೈದರಾಬಾದ್ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿದ್ದ ಗೇಣಿದಾರರನ್ನು ಒಕ್ಕಲೆಬ್ಬಿಸಲಾಯಿತು. ಹೈದರಾಬಾದ್ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ 1891 ರ ವೇಳೆಗೆ

ಬೀದರಿನಲ್ಲಿ 3,49,302 ಗೇಣಿದಾರರು ಶೇ.85.76
ಗುಲ್ಬರ್ಗಾದಲ್ಲಿ 2,72,549 ಗೇಣಿದಾರರು ಶೇ.91.16
ರಾಯಚೂರು 2,43,312 ಗೇಣಿದಾರರು ಶೇ.81.11
ಲಿಂಗಸುಗೂರು ಶೇ.94.99

ಹಲವು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗೆ ಹಬ್ಬಿದ ಹೋರಾಟ

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕೂ ಮೊದಲೆ ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟ್ ಹಾಗೂ ಸಮಾಜವಾದಿ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕದ ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ, ಉಡುಪಿ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಗಾಗಿ, ಗೇಣಿ ಹಕ್ಕಿಗಾಗಿ ಹೋರಾಟಗಳು ಆರಂಭವಾಗಿದ್ದವು. ಮುಂದೆ ಐವತ್ತರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆದು ಕಾಗೋಡು ಸತ್ಯಾಗ್ರಹವಾಗಿ, ತೀರ್ಥಹಳ್ಳಿ ಹೋರಾಟಗಳಾಗಿ ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಗೂ ಹಬ್ಬಿತು. ಈ ಹೋರಾಟಗಳ ಮುಖ್ಯ ಸಾಧನೆ ಎಂದರೆ ಗೇಣಿದಾರರಿಗೆ, ಭೂಹೀನ ಕೂಲಿಕಾರರಲ್ಲಿ ಹಲವರಿಗೆ ಭೂಮಾಲಿಕರನ್ನು ಎದುರು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಗೇಣಿ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕುವ ದಿಟ್ಟತನ ಮೂಡಿಸಿತು. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಗೇಣಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದುದಕ್ಕೆ ಗೇಣಿ ರಸೀತಿ ಸಿಗುವಂತೆ, ಗೇಣಿ ಚೀಟು ಸಿಗುವಂತೆ ಮಾಡಿತು. ಅಂತಹ ಪ್ರಬಲ ಸಾಕ್ಷಿ ಕರ್ನಾಟಕದ ಬೆರೆಲ್ಲೂ ಗೇಣಿದಾರರ ಬಳಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನಂತರ ಮೇಲೆ ವಿವರಿಸಿರುವ 1955 ರ ನೆಹರೂ ಘೋಷಣೆಯನ್ನು ಜಾರಿ ಮಾಡಲು ಅಂದಿನ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ 1957 ರಲ್ಲಿ ಬಿ.ಡಿ. ಜತ್ತಿಯವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಭೂಸುಧಾರಣಾ ಸಮಿತಿ ನೇಮಕವಾಯಿತು. ಕುರಿ ಕಾಯಲು ತೋಳಕ್ಕೆ ವಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಂತಾಯಿತು ಈ ಸಮಿತಿಯ ನೇಮಕ. ಈ ಸಮಿತಿಯ ಶಿಫಾರಸುಗಳ ಪ್ರಕಾರ ರೂಪಿಸಿದ ಭೂಸುಧಾರಣಾ ಕಾಯಿದೆ 1965 ರಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿತು.

ಭೂ ಚಳುವಳಿಗಳಿಗೆ ನಾಯಕತ್ವ ನೀಡಿದ ಎ.ಕೆ. ಗೋಪಾಲನ್

ಈ ಕಾಯಿದೆಯ ಭೂಮಿತಿ ನಿಯಮಗಳ ಪ್ರಕಾರ ರಾಜ್ಯದ ಮೂರನೇ ಎರಡು ಭಾಗದಷ್ಟು ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಒಣ ಪ್ರದೇಶವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಐದು ಜನರ ಒಂದು ಕುಟುಂಬ 216 ಎಕರೆ, ಹತ್ತು ಜನರ ಒಂದು ಕುಟುಂಬ 432 ಎಕರೆ ಮಾಲಿಕತ್ವ ಹೊಂದಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಹೀಗಾಗಿ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಭೂಮಿ ಘೋಷಣೆಯಾಗುವ, ಅದನ್ನು ಹಂಚುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಉದ್ಭವಿಸಲೇ ಇಲ್ಲ. ಈ ಕಾಯಿದೆಯ ಯಾವ ಅಂಶವೂ ಜಾರಿಯಾಗಲೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಕಾಯಿದೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡಾ ಭೂಮಾಲಕರು ಸ್ವಂತ ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಹಲವು ಕಾರಣಗಳಿಗೆ ಗೇಣೀದಾರರನ್ನು ಒಕ್ಕಲೆಬ್ಬಿಸಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಿತ್ತು. ಭೂಮಾಲಿಕರಿಗೆ ಗೇಣಿದಾರರನ್ನು ಒಕ್ಕಲೆಬ್ಬಿಸಲು ನೀಡಿದ ಸೂಚನೆಯಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಕಾಯಿದೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಿತು.

1974 ರ ಕಾಯಿದೆಯಿಂದ ಯಾವ ಜನರ ಉದ್ಧಾರ ಆಗಿರಬಹುದು?

ಇಂದಿರಾಗಾಂಧಿಯವರ ನಿರ್ದೇಶನದಲ್ಲಿ ದೇವರಾಜ ಅರಸುರವರು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ಅಗಿದ್ದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ರೂಪಿಸಿದ ಭೂಸುಧಾರಣಾ ಕಾಯಿದೆ ಬಹಳ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕ ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಸರ್ವಸಮ್ಮತಿ ಎಂಬಂತೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ರೂಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ 1965 ರ ಕಾಯಿದೆಯನ್ನೂ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾಯಿದೆ ಎಂದು ಹೊಗಳಿದವರಿಗೇನೂ ಕಡಿಮೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಯಾವುದೇ ಕಾಯಿದೆಯ ಉಪಯುಕ್ತತೆ, ಪ್ರಗತಿಪರತೆಯನ್ನು ಅದರ ಪರಿಣಾಮದಲ್ಲಿಯೇ ಅಳೆಯಬೇಕು.

1974ರ ಕಾಯಿದೆಯಲ್ಲಿ ಭೂಮಿತಿಯ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ನೋಡೋಣ. ಕುಟುಂಬ, ಭೂ ಗುಣ ಮಟ್ಟ, ನೀರಾವರಿ ಅಥವಾ ಒಣ ಪ್ರದೇಶ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಪರಿಗಣಿಸಿದರೆ ಐದು ವಯಸ್ಕ ಮಕ್ಕಳು, ವಿಧವೆ ತಾಯಿ ಇರುವ ಒಂದು ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ 324 ಎಕರೆಯವರೆಗೂ ಒಣ ಭೂಮಿಯ ಒಡೆತನ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. 1965 ರ ಕಾಯಿದೆಯಲ್ಲಿ 432 ಎಕರೆಗಿಂತ ಇದೇನೂ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೇ ಸ್ವಂತ ನೀರಾವರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಭೂಮಾಲಕರು 65 ರ ಕಾಯಿದೆಯಲ್ಲಿ ಕೇವಲ 54 ಎಕರೆ ಭೂಮಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದ್ದರೆ, 74ರ ಕಾಯಿದೆಯ ಪ್ರಕಾರ 150 ಎಕರೆ ನೀರಾವರಿ ಭೂಮಿಯ ಒಡೆತನ ಹೊಂದಬಹುದು. ಇಂತಹಾ ಕಾಯಿದೆಯಿಂದ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಭೂಮಿ ಸ್ವಾಧೀನ ಮತ್ತು ಭೂಹಂಚಿಕೆಯನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬಹುದು! ಭೂಮಿಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಕಾಯಿದೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಅನುಕೂಲ ಕಲ್ಪಿಸಿದೆ ಎಂದರೆ, ಭೂಮಾಲಕ ಪರ ಪಟ್ಟಭದ್ರ ಹಿತಗಳ ಕೈವಾಡವನ್ನು ಕೆಳ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯವರೆಗೆ ಎಲ್ಲ ಹಂತದಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣಬಹುದು.

ಇಂತಹ ಭೂಮಿತಿ ಕಾಯಿದೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಎಂದು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡದ್ದು ಕೇವಲ 1,54,293 ಎಕರೆ ಭೂಮಿ, ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಭೂಹೀನರಿಗೆ ಹಂಚಲಾದದ್ದು ಕೇವಲ 1,04,437 ಎಕರೆ ಭೂಮಿ. ಇದು ಸುಮಾರು ನಲವತ್ತು ಸಾವಿರ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಶೇ.70 ರಷ್ಟು ಒಣಭೂಮಿ. ಇದರಿಂದ ಯಾವ ಜನರ ಉದ್ಧಾರ ಆಗಿರಬಹುದು? ಹೀಗೆ ಹಂಚಿದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಗಣನೀಯ ಪ್ರಮಾಣದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಅದರ ಒಡೆತನ ಹೊಂದಿದ್ದ ಭೂಮಾಲಕರು ಹಂಚಲ್ಪಟ್ಟ ಭೂಹೀನ ದಲಿತರ ವಶಕ್ಕೆ ನೀಡದಿರುವ ಹಲವು ಪ್ರಕರಣಗಳಿವೆ.

ಉಳುವವನೇ ಹೊಲದೊಡೆಯ ಅಥವಾ ಗೇಣಿದಾರರಿಗೆ ಒಡೆತನ

1974ರ ಭೂಸುಧಾರಣಾ ಕಾನೂನಿನ ಈ ಅಂಶ ಇನ್ನಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಪ್ರಚಾರ ಪಡೆದಿದೆ. ಆದರೆ ಇದರ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಜನಪರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಗಮನಿಸಿದರೆ ಆಗ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ ಇದರ ನಿಜ ಹೂರಣ. 1957ರಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಗೇಣಿದಾರರಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಶೇ. 27 ರಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಭೂಮಿಯ ಒಡೆತನ ದಕ್ಕಿದೆ. 1961 ರಲ್ಲಿ ಗೇಣಿದಾರರಾಗಿದ್ದವರಲ್ಲಿ 1974 ರ ವೇಳೆಗೆ ಗೇಣಿ ಅರ್ಜಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದವರು ಕೇವಲ ಶೇ. 22 ರಷ್ಟು ಮಾತ್ರ. 1961 ರಲ್ಲಿ 18,13,154 ಗೇಣಿದಾರರಿದ್ದರೆ, 1971 ರ ವೇಳೆಗೆ ಕೇವಲ 3,97,402 ಮಾತ್ರ ಉಳಿದಿದ್ದರು. ಇದರಲ್ಲಿ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ಗೇಣಿದಾರರು ಏನಾದರು? ಉಳಿದುಕೊಂಡವರು ಯಾರು? ಉಳಿದುಕೊಂಡವರಲ್ಲಿ ಗೇಣಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡವರು ಯಾರು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಅಧ್ಯಯನಗಳು ನಡೆದಿವೆ. ಉಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಗೇಣಿದಾರರು ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಬಲ ಜಾತಿಗಳ ಬಲಾಢ್ಯ ಗೇಣಿದಾರರು.

ಹೊರಹಾಕಲಾದ ಗೇಣಿದಾರರೇ ಇಂದು ವಲಸೆ ಕೂಲಿಗಾರರು

ಹೈದರಾಬಾದ್ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ನೀಡಿದ ಗೇಣಿದಾರರ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳೊಡನೆ 1974 ಕಾಯಿದೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿದವರ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ, ಈ ಪ್ರದೇಶದ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯ ಕರಾಳ ಸತ್ಯ ಹೊರಬೀಳುತ್ತದೆ. ಬೀದರಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಮೂರೂವರೆ ಲಕ್ಷ ಗೇಣೀದಾರರಲ್ಲಿ 1974ರ ಕಾಯಿದೆ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿದವರು ಕೇವಲ 6,091. ಈ ಅರ್ಜಿ ಗೇಣಿದಾರರ ಪರವಾಗಿ ಇತ್ಯರ್ಥವಾಗಿದ್ದು ಕೇವಲ 1647. ಗುಲಬರ್ಗಾದಲ್ಲಿ ಅಂದು ಇದ್ದ ಎರಡೂ ಮುಕ್ಕಾಲು ಲಕ್ಷ ಗೇಣಿದಾರರಲ್ಲಿ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿದವರು 61,265. ಗೇಣಿದಾರರ ಪರವಾಗಿ ಇತ್ಯರ್ಥವಾಗಿದ್ದು ಕೇವಲ 10,993. ಇದೇ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ರಾಯಚೂರು, ಬಳ್ಳಾರಿ, ಬಿಜಾಪುರ ಬೆಳಗಾಂ, ಧಾರವಾಡ ಮೊದಲಾದ ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಶೇ 80–90 ರವರೆಗೆ ಇದ್ದ ಗೇಣಿದಾರರ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ 10 ಸಾವಿರ ಜನರಿಗೆ ಭೂಮಿ ದಕ್ಕಿದೆ. ಹೀಗೆ ಒಬ್ಬ ಗೇಣಿದಾರರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಭೂಮಿ ಸಿಕ್ಕಿದೆ ಎಂದು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೆ ಕರ್ನಾಟಕದ ಬೇರೆಲ್ಲ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಸರಾಸರಿ 12–16 ಎಕರೆ ಭೂಮಿ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಸರಾಸರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿದರೆ ಐವತ್ತು ಅರವತ್ತು ಎಕರೆಗಳನ್ನು ಪಡೆದವರೂ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ಸೂಚಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಶ್ರೀಮಂತ ರೈತರು, ಸಣ್ಣ ಭೂಮಾಲಿಕರೇ ಈ ಭೂಮಿ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ಗೇಣಿ ಸುಧಾರಣೆಯ ನಿಜ ಮುಖವನ್ನು ಸಾರುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಕೊಪ್ಪಳ, ರಾಯಚೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ತುಂಗಭದ್ರಾ ನೀರಾವರಿಯಲ್ಲಿ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯ ನಂತರದ 90 ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಐದು ನೂರು ಎಕರೆ ನೀರಾವರಿ ಭೂಮಿ ಹೊಂದಿದವರು ಕೆಲವರು, ನೂರಾರು ಎಕರೆ ಭೂಮಿ ಹೊದಿದವರು ಹಲವರು ಇದ್ದರು. ಆ ಪ್ರದೇಶದ ರಾಜಕೀಯ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಕೊಲೆ, ದೌರ್ಜನ್ಯ, ಬಡ್ಡಿ ಸಾಹುಕಾರಿಕೆ, ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮೇಲೆ ದರ್ಪ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ದಲಿತರು, ದಲಿತೇತರ ಕೂಲಿಕಾರರು ಧಣಿ ಧಣಿ ಎಂದು ನಡುಬಾಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದುದು ಸಾಮಾನ್ಯ ದೃಶ್ಯವಾಗಿತ್ತು.

ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟ್ ಮತ್ತು ಸಮಾಜವಾದಿ ಗೇಣಿದಾರ ಚಳುವಳಿಯ ಪ್ರಭಾವ ಇದ್ದ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ, ಉಡುಪಿ, ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ. ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಗಣನೀಯ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಸಣ್ಣ ಗೇಣಿದಾರರು ಭೂಮಿ ಕೃಷಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಉಳಿದಿದ್ದರು. ಗೇಣಿ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿ ಭೂಮಿ ಪಡೆದರು. ಆದರೂ ಅವರ ಒಟ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಅದು ಕಡಿಮೆ ಸಂಖ್ಯೆಯೇ.

ಹೀಗೆ ಇಡೀ ಭೂಸುಧಾರಣಾ ಪುಟ 15 ಕ್ಕೆ

‘ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗ’ದ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ಉಳ್ಳವರಿಗೆ 1 ಲಕ್ಷ ಕೋಟಿ ರೂ.ಗಳ ‘ರೆವ್ಡಿ’!

ಇದು ಅಮೃತ ಕಾಲ

‘ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗ’ದವರಿಗೆ ಬೃಹತ್ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ನೀಡಿದೆ ಎಂದು ಈ ವರ್ಷದ ಬಜೆಟ್ ಅನ್ನು ಹಾಡಿ ಹೊಗಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಸರಕಾರ ಸುಮಾರು 1 ಲಕ್ಷ ಕೋಟಿ ರೂ. ಗಳಷ್ಟು ತೆರಿಗೆ ಆದಾಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದ ಹಣಕಾಸು ಮಂತ್ರಿಗಳು, ಇದನ್ನು ತೆರಿಗೆದಾರರ ದನಿಯನ್ನು ಆಲಿಸಿದ ಪ್ರಧಾನಿಗಳು ಬೆಂಬಲಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಇದು ನಮ್ಮ ಅರ್ಥವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಅಗತ್ಯ ಉತ್ತೇಜನೆ ನೀಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ‘ಗೋದಿ ಮೀಡಿಯ ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಸರಕಾರ–ಪರ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಹೇಳಿದರೆ, ಬಹಳಷ್ಟು ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು, ಈ ಮೂಲಕ ಸರಕಾರ ಕೊನೆಗೂ ನಮ್ಮ ಅರ್ಥವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಂದಗತಿಗಿಳಿದಿದೆ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಂತಾಗಿದೆ ಎಂದು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಈ ವರ್ಷದ ಸರಕಾರದ ಆರ್ಥಿಕ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಕೂಡ ಸರಕುಗಳಿಗೆ ಬೇಡಿಕೆ ಇರಬೇಕಾದಷ್ಟು ಇಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಅರ್ಥವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಕುಂಠಿತವಾಗಿದ್ದು, ಅದಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷ ಉತ್ತೇಜನೆಯ ಅಗತ್ಯವಿದೆ ಎಂದು ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದೆ. ಆದರೆ ‘ಅಚ್ಛೇ ದಿನ್’ಗಳಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಬೇಡಿಕೆಯ ಕೊರತೆ ಉಂಟಾಗುವುದಾದರೂ ಏಕೆ ಮತ್ತು ಹೇಗೆ, ಇದೇ ರೀತಿಯ ಭಾರೀ ‘ಉತ್ತೇಜನೆ’ಯನ್ನು 2019ರಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಪೊರೇಟ್‌ಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೂ, ಅರ್ಥವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಂದಗತಿಗೆ ಏಕೆ ಇಳಿಯಿತು ಎಂಬ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗೆ ಸರಕಾರ ಮತ್ತು ಅದರ ಬೆಂಬಲಿಗರು ಈಗಲೂ ಮುಂದಾಗಿಲ್ಲ.

ಹೀಗಿರುವಾಗ, ಈ ಬಾರಿಯ ಈ ‘ಬೃಹತ್ ಉತ್ತೇಜನೆ’ಯಾದರೂ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅರ್ಥವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಶಕ್ತಿ ತುಂಬಬಲ್ಲದೇ?

ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ, ಈ ‘ಭಾರೀ ಪರಿಹಾರ’ ಮರೆಗೆ ಸರಿಸಿರುವ ಈ ಬಜೆಟಿನ ಇತರ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ವಿಶ್ಲೇಷಕರು.

ಮೊದಲಿಗೆ, **ಈ ‘ಪರಿಹಾರ’ವಾದರೂ ಏನು?**

12 ಲಕ್ಷ ರೂ.ವರೆಗೆ ವಾರ್ಷಿಕ ಆದಾಯದವರು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ತೆರಿಗೆಯನ್ನೂ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಇದುವರೆಗೆ ಇದು 7 ಲಕ್ಷ ರೂ.ವರೆಗಿನ ಆದಾಯದವರಿಗೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿತ್ತು. ಇದರ ಜತೆಗೆ ತೆರಿಗೆ ದರಗಳಲ್ಲೂ ಕಡಿತ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

ಸರಕಾರಕ್ಕೆ 1 ಲಕ್ಷ ಕೋಟಿ ರೂ.ಗಳ ಆದಾಯ ನಷ್ಟ ಮಾಡುವ ಈ ಪರಿಹಾರದ ಫಲಾನುಭವಿಗಳು ಯಾರು?

ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ, 7ಲಕ್ಷ ರೂ. ಮಾಸಿಕ ಆದಾಯ ಅಥವಾ 7.75 ಲಕ್ಷ ರೂ. ಮಾಸಿಕ ಸಂಬಳ ಇರುವವರಿಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ತೆರಿಗೆ ಪರಿಹಾರವಿತ್ತು. 7 ಲಕ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆದಾಯ ಇರುವವರು ಈ ‘ಪರಿಹಾರ’ದ ಫಲಾನುಭವಿಗಳು. ಇವರ ಸಂಖ್ಯೆ, 140 ಕೋಟಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚೆಂದರೆ 3 ಕೋಟಿ ಮಾತ್ರ. ಅಂದರೆ ಸುಮಾರು ಶೇ.2 ರಷ್ಟು.

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಸರಕಾರ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದ ‘ಕುಟುಂಬ ಬಳಕೆದಾರ ವೆಚ್ಚಗಳ ಸರ್ವೆ’ (ಹೆಚ್‌ಸಿಇಎಸ್) ವರದಿಯ ಪ್ರಕಾರ ನಾಲ್ಕು ಸದಸ್ಯರಿರುವ ಒಂದು ಕುಟುಂಬ ಸರಾಸರಿಯಾಗಿ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಮಾಡುವ ವೆಚ್ಚ, ನಗರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ರೂ.14,528 ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ರೂ.8316. ಭಾರತದ ಬಹುಪಾಲು ಬಡಕುಟುಂಬಗಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಾಸಿಕ ವೆಚ್ಚವನ್ನೇ ಮಾಸಿಕ ಆದಾಯ ಎಂದೂ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ್ದರಿಂದ ಸರಾಸರಿ ವಾರ್ಷಿಕ ಆದಾಯ ನಗರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ರೂ.1.75 ಲಕ್ಷ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ರೂ.1 ಲಕ್ಷ. ಅಂದರೆ ‘ಬೃಹತ್ ಪರಿಹಾರ’ ಪಡೆದವರ ಆದಾಯದ ಕನಿಷ್ಟ 1/5ರಷ್ಟು!

‘ಪರಿಹಾರ’ ಪಡೆಯುವವರಲ್ಲಿಯೂ ಎಷ್ಟೊಂದು ಅಸಮಾನತೆ ಇದೆ ನೋಡಿ:

7 ಲಕ್ಷ ರೂ. ವಾರ್ಷಿಕ ಆದಾಯ ಇರುವವರಿಗೆ ಸಿಗುವ ‘ಪರಿಹಾರ’ 25,000 ರೂ. ಆಗಿದ್ದರೆ, 12 ಲಕ್ಷ ರೂ. ಆದಾಯ ಇರುವವರಿಗೆ 80,000 ರೂ., 1 ಕೋಟಿ ರೂ. ಆದಾಯದವರಿಗೆ 1.5 ಲಕ್ಷ ರೂ.

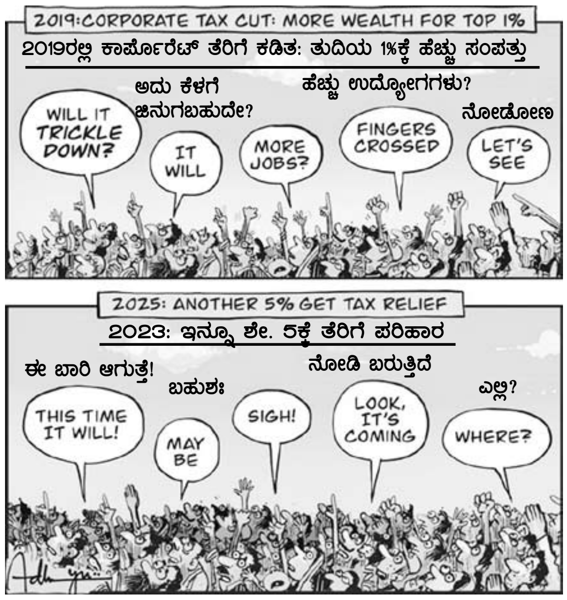
ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇದು ‘ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗ’ದವರ ದನಿ ಆಲಿಸಿದ ಕ್ರಮವಾಗಿದ್ದರೆ, 12 ಲಕ್ಷ ರೂ.(ಅಂದರೆ ಮಾಸಿಕ 1 ಲಕ್ಷ ರೂ.) ಮೇಲ್ಪಟ್ಟ ಆದಾಯದ ಗುಂಪುಗಳಿಗೆ ತೆರಿಗೆ ದರಗಳನ್ನು ಕಡಿತ ಮಾಡುವ ಅಗತ್ಯವಾದರೂ ಏನಿತ್ತು? ಈ ಮೂಲಕ ಈ ‘ಬೃಹತ್’ ಪರಿಹಾರದಿಂದ ಸರಕಾರದ ಖಜಾನೆಗೆ ಆಗುವ ಖೋತಾವನ್ನು ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿ ಇಳಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತಲ್ಲವೇ ಎಂದು ವಿಶ್ಲೇಷಕರು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ್ದಾರೆ.

‘ಉತ್ತೇಜನೆ’ಗೆ ಪರ್ಯಾಯ ಕ್ರಮಗಳಿರಲಿಲ್ಲವೇ?

ಖಂಡಿತಾ ಇದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಅರ್ಥವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ವಿಶ್ಲೇಷಕರು.

ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಒಂದು ಮಿತಿಯ ಮೇಲಿನ ಆದಾಯ ಹೊಂದಿದವರು ಮಾತ್ರ ತೆರುತ್ತಾರೆ–ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಸುಮಾರು ಶೇ.2 ಮಂದಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದರಲ್ಲಿ ಪರಿಹಾರ ಕೆಲವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಬದಲಿಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತೆರುವ ಜಿಎಸ್‌ಟಿ ದರಗಳಲ್ಲಿ ಕಡಿತ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತಿತ್ತು, ಅಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಎಲ್ಲರ ಖರೀದಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿತ್ತು ಎಂದು ಒಬ್ಬರು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಜಿಎಸ್‌ಟಿ ದರಗಳನ್ನು ತರ್ಕಬದ್ಧಗೊಳಿಸಿದ್ದರೂ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಅಥವ ಹೆಚ್ಚಿನ ನಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ಇಡೀ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿ ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿತ್ತು ಎಂದೂ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಲಾಗಿದೆ

ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ, ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಶೇ. 90ಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಇರುವ ಕೃಷಿ ಮತ್ತು ಕೃಷಿಯೇತರ ಕಾರ್ಮಿಕರು, ಕೈಗಾರಿಕಾ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಮತ್ತು ನೌಕರರ ಕೂಲಿ–ಸಂಬಳಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದು, ರೈತರಿಗೆ ಕನಿಷ್ಟ ಬೆಂಬಲ ಬೆಲೆಗಳನ್ನು ಖಾತ್ರಿ ಪಡಿಸುವುದು, ಗಮನಾರ್ಹ ಉದ್ಯೋಗಾವಕಾಶಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವ ಮಧ್ಯಮ–ಸಣ್ಣ–ಅತಿ ಸಣ್ಣ ಉದ್ದಿಮೆಗಳಿಗೆ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ರಕ್ಷಣೆ, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ವಲಯದ ಉದ್ದಿಮೆಗಳಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಒದಗಿಸುವುದು, ಶಿಕ್ಷಣ, ಆರೋಗ್ಯ ಇತ್ಯಾದಿ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸರಕಾರದ ವೆಚ್ಚಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದು– ಇವೆಲ್ಲ ಕ್ರಮಗಳ ಮೂಲಕ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಆದಾಯಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ಅವರ ಖರೀದಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸ ಬಹುದಿತ್ತು. ಎಂದು ಹಲವು ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಕಳೆದ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ.

ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರ: ಸಂದೀಪ ಅಧ್ವರ್ಯು, ಟೈಮ್ಸ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯ

‘ಜನಶಕ್ತಿ’ಯು ಕಳೆದ ಸಂಚಿಕೆ(6)ಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಪ್ರೊ. ಪ್ರಭಾತ್ ಪಟ್ನಾಯಕ್ ಹೇಗೆ ಅರ್ಥವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಬಳಕೆ/ಬೇಡಿಕೆ ಹೆಚ್ಚಳದಿಂದ ಬೆಳವಣಿಗೆ ನಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ಅದು ಶ್ರೀಮಂತರ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ತೆರಿಗೆಗಳ ಮೂಲಕ ಅಥವ ವಿತ್ತೀಯ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಮೂಲಕ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಎತ್ತುವ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡರೆ ಮಾತ್ರವೇ ಸಾಧ್ಯ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ವಿತ್ತೀಯ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಇಳಿಸುವ ತಂತ್ರ

ಆದರೆ ಈ ಬಜೆಟ್ ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾದುದನ್ನೇ ಮಾಡಿದೆ. ವಿತ್ತೀಯ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವ ಗೀಳಿನಿಂದಾಗಿ, ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಅಂದಾಜು ಮಾಡಿದ್ದ ಶೇ.4.9ರಷ್ಟನ್ನು ಶೇ.4.8ಕ್ಕೆ ಇಳಿಸಿತು. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವೆಂದರೆ ಕಳೆದ ವರ್ಷದ ಬಜೆಟಿನಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಬಾಬ್ತುಗಳ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಭರವಸೆ ನೀಡಿದ ವೆಚ್ಚಗಳಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 1 ಲಕ್ಷ ಕೋಟಿ ರೂ.ಗಳ ಕಡಿತ ಮಾಡಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ಕೇಂದ್ರ ಪ್ರಾಯೋಜಿತ ಸ್ಕೀಮುಗಳಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಹಣದಲ್ಲಿ 90,000 ಕೋಟಿ ರೂ. ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಮೊತ್ತದಲ್ಲಿ 22,000 ಕೋಟಿ ರೂ.ಗಳನ್ನು ಕಡಿತ ಮಾಡಿದೆ.

2025–26ರಲ್ಲಿ ವಿತ್ತೀಯ ಕೊರತೆಯ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಕಡಿತ ಮಾಡಿ ಶೇ. 4.4ಕ್ಕೆ ಇಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾದ ವೆಚ್ಚಗಳಲ್ಲಿ ಈ ವರ್ಷ ಮತ್ತಷ್ಟು ಕಡಿತ ಉಂಟಾಗಿದೆ.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಆಹಾರ ಸಬ್ಸಿಡಿಗೆ ಕಳೆದ ವರ್ಷ 2.05 ಲಕ್ಷ ರೂ. ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ 7830 ಕೋಟಿ ರೂ.ಗಳ ಕಡಿತವಾಗಿದೆ. ಈ ಬಜೆಟಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರುವ ಹಂಚಿಕೆ 2.03 ಲಕ್ಷ

ಪುಟ 15 ಕ್ಕೆ

ಈಗ 12 ಲಕ್ಷ ರೂ. ಆದಾಯದ ವರೆಗೆ ತೆರಿಗೆ ಇಲ್ಲ”

ಹೌದು!!

ಈಗೇನಾಯಿತು?

12 ಲಕ್ಷದ ವರೆಗೆ ಸಂಪಾದಿಸುವುದು ಹೇಗೆ?

ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರ: ಅಲೋಕ್, ಫೇಸ್‌ಬುಕ್

ಅತ್ತ 1 ಲಕ್ಷ ಕೋಟಿ ‘ಬಕ್ಷೀಸು’, ಇತ್ತ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳ ಮೂಲಕ 1.8 ಲಕ್ಷ ಕೋಟಿ ವಂಚನೆ!

ಈ ಬಜೆಟ್ ಮೂಲಕ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದವರ ದನಿಯನ್ನು ಆಲಿಸಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ನವದೆಹಲಿಯ ಸೆಂಟರ್ ಫಾರ್ ಫಿನಾನ್ಶಿಯಲ್ ಅಕೌಂಟೇಬಿಲಿಟಿ (ಸಿಎಫ್‌ಎ–ಹಣಕಾಸು ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ ಅಧ್ಯಯನ ಕೇಂದ್ರ)ದ ಸಲಹೆಗಾರರಾದ ಅನಿರ್ಬನ್ ಭಟ್ಟಾಚಾರ್ಯ ಮತ್ತು ದತ್ತಾಂಶ ವಿಶ್ಲೇಷಕರಾದ ಪ್ರಣಯ್ ರಾಜ್. (ದಿ ವೈರ್, ಫೆ.7)

ಬ್ಯಾಂಕ್‌ಗಳ ಠೇವಣಿದಾರರಲ್ಲಿ ಬಹುಪಾಲು ಮಂದಿ ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದವರು. ಅವರಿಗೆ ಈ ಠೇವಣಿಗಳ ಮೇಲೆ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳು ಗಳಿಸುವ ಬಡ್ಡಿಗಳ ನ್ಯಾಯಯುತ ಪಾಲನ್ನು ಕೊಡದೆ ಕಳೆದ ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲೇ 1.8 ಲಕ್ಷ ಕೋಟಿ ರೂ. ವಂಚಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಇವರು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ.

ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ನೆಹರೂ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಇಂದಿರಾ ಗಾಂಧಿ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆ ಹೊರೆ ಎಷ್ಟಿತ್ತು, ಈಗ ಎಷ್ಟೊಂದು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅಬ್ಬರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ 1975ರಲ್ಲಿ ಉಳಿತಾಯ ಖಾತೆಯ ಹಣದ ಮೇಲಿನ ಬಡ್ಡಿದರ ಶೇ.5 ಇದ್ದದ್ದು, 2003ರಲ್ಲಿ ಶೇ.3.5ಕ್ಕೆ ಇಳಿಯಿತು, ಈಗ 2 ರಿಂದ ಶೇ.2.5ಕ್ಕೆ ಇಳಿದಿದೆ, ನಿಗದಿತ ಅವಧಿಯ ಠೇವಣಿಗಳ ಮೇಲಿನ ಬಡ್ಡಿದರಗಳೂ ಕಳೆದ ಎರಡು ದಶಕಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಧದಷ್ಟಾಗಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ.

ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಕಡಿಮೆ ಬಡ್ಡಿದರ (ಶೇ.8 ಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆ) ದ ಸಾಲಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವವರಲ್ಲಿ ಶೇ.17.2 ಕಾರ್ಪೊರೇಟ್ ವಲಯವಾದರೆ, ಗೃಹಾಧಾರಿತ ವಲಯದ ಪ್ರಮಾಣ ಕೇವಲ ಶೇ.4.4. ಆದರೆ ಶೇ.11ಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಬಡ್ಡಿದರದ ಸಾಲಗಳನ್ನು ಪಡೆದವರಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಪೊರೇಟ್ ವಲಯದ ಪ್ರಮಾಣ ಕೇವಲ ಶೇ.8.8 ಆಗಿದ್ದರೆ, ಗೃಹಾಧಾರಿತ ವಲಯ ಶೇ.29.4.

ಹೀಗೆ ತಮ್ಮ ಹಣಕ್ಕೆ ನ್ಯಾಯಯುತ ಬಡ್ಡಿಗಳಿಂದ ಮತ್ತು ತಮ್ಮದೇ ಹಣದಿಂದ ಕೊಡುವ ಕಡಿಮೆ ಬಡ್ಡಿಯ ಸಾಲಗಳಿಂದ ವಂಚಿತರಾಗಿರುವ ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದವರು, ಅಂತಹ ಸಾಲಗಳನ್ನು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಪಡೆದ ಕಾರ್ಪೊರೇಟ್‌ಗಳ ಸುಸ್ತಿ ಸಾಲಗಳ ರೈಟ್–ಆಫ್, ಎಆರ್‌ಸಿಗಳಿಗೆ ಅವುಗಳ ‘ಮಾರಾಟ’, ಐಬಿಸಿ ಎಂಬುದರ ಮೂಲಕ ‘ಹೇರ್ ಕಟ್’ ಮುಂತಾದವುಗಳ ಹೊರೆಯನ್ನೂ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಹೊರಬೇಕಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ಇದರ ಅರಿವೂ ಅವರಿಗೆ ಇದ್ದಂತಿಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಈ ಅಧ್ಯಯನಕಾರರು.

ಪಟ್ಟು ಹಿಡಿದು ನಡೆಸಿರುವ ನವ–ಫ್ಯಾಸಿಸ್ಟ್ ಕೇಂದ್ರೀಕರಣ

ಅಧಿಕಾರದ ಮೂಲದ ಈ ತಲೆಕೆಳಗಾದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯ ಅಂತರ್ಗತ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯೇ ಕೇಂದ್ರೀಕರಣ. ನವ ಉದಾರವಾದವು ಬಿಕ್ಕಟ್ಟಿನ ಅವಧಿಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಕಾರ್ಪೊರೇಟ್–ನವಫಾಸಿಸ್ಟ್ ಮೈತ್ರಿಯು ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬರುವುದರೊಂದಿಗೆ ಈ ಕೇಂದ್ರೀಕರಣ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯು ಹೆಚ್ಚು ಬಲಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಎನ್‌ಡಿಎ ಸರ್ಕಾರವು ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರದ ಕೇಂದ್ರೀಕರಣವನ್ನು ಅಭೂತಪೂರ್ವ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವೇನಿಲ್ಲ. ಕೇಂದ್ರೀಕರಣ ಎಂಬುದು ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳ ದಮನವನ್ನು ಮತ್ತು ಆಮೂಲಕ ಸೂಚ್ಯವಾಗಿಯಾದರೂ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ–ಭಾಷಾ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಅಪಮೌಲ್ಯೀಕರಣವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ–ವಿರೋಧಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಅತ್ಯಂತ ಗಂಭೀರ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಉಂಟುಮಾಡುವಂತದ್ದು, ದೂರದೃಷ್ಟಿಯಿಲ್ಲದ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇದರ ಪರಿವೆಯೇ ಇದ್ದಂತಿಲ್ಲ.

ಪ್ರೊ. ಪ್ರಭಾತ್ ಪಟ್ನಾಯಕ್
ಅನು: ಕೆ.ಎಂ.ನಾಗರಾಜ್

ಆಧುನಿಕ ಭಾರತದ ಜನರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಇಬ್ಬಗೆಯ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಒಡಮೂಡಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮಾರ್ಕ್ಸ್‌ವಾದಿ ವಿದ್ವಾಂಸ ದಿವಂಗತ ಅಮಲೇಂದು ಗುಹಾ ಅವರು ಮನಸೆಳೆಯುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಾದಿಸಿದ್ದರು– ಬಂಗಾಳಿ ಅಥವಾ ತಮಿಳು ಅಥವಾ ಗುಜರಾತಿ ಅಥವಾ ಒಡಿಯಾ ಎಂಬ ಒಂದು ಸ್ಥಳೀಯ, ಪ್ರಾದೇಶಿಕ–ಭಾಷಾ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆಯ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಮತ್ತು ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಚಾಚಿರುವ ಒಂದು ಅಖಿಲ–ಭಾರತೀಯ ಪ್ರಜ್ಞೆ, ಒಂದರ ಮೇಲೆ ಅತಿಯಾಗಿ ಒತ್ತು ನೀಡಿ ಮತ್ತೊಂದನ್ನು ಹೊರಗಿಡುವುದು ಅಪಾಯಕಾರಿ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಈ ದ್ವೈತವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಅವರು ವಾದಿಸಿದ್ದರು. ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಅಖಿಲ–ಭಾರತೀಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಒತ್ತಿಹೇಳುವ ಅತಿಯಾದ ಕೇಂದ್ರೀಕರಣವು ಒಂದು ಸ್ಥಳೀಯ ಪ್ರತ್ಯೇಕತಾವಾದ ಅಥವಾ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಐಕ್ಯತೆಗೆ ಧಕ್ಕೆ ತರುವ ಪ್ರತ್ಯೇಕತಾವಾದದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿರುದ್ಧ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಇದನ್ನು ಅಮಲೇಂದು ಗುಹಾ ಇಂದಿರಾ ಗಾಂಧಿಯವರ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಅಧಿಕಾರದ ಕೇಂದ್ರೀಕರಣ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿ 1980ರ ದಶಕದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಅಸ್ಸಾಂ ಚಳವಳಿಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದರು. ಅದಿನ್ನೂ ಹಿಂದುತ್ವ–ನವಫಾಸಿಸಂನ ಯಾವುದೇ ಕುರುಹುಗಳಿಂದಲೂ ಮುಕ್ತವಾಗಿದ್ದ ಸಮಯ. ಆದರೆ, ಇಂದು ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣ ಮುಂದೆಯೇ ಅಚ್ಚರಿಪಡುಂತಹ ವೇಗದಲ್ಲಿ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ನವ–ಫ್ಯಾಸಿಸ್ಟ್ ಕೇಂದ್ರೀಕರಣದ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಅದೇ ಬೆದರಿಕೆ ದೇಶದ ಮುಂದಿದೆ.

ಫ್ಯಾಸಿಸಂನ ಇತರ ನಿರ್ದಿಷ್ಟತೆಗಳು ಏನೇ ಇರಲಿ, ಯಾವತ್ತೂ ಅದರೊಂದಿಗೆ ಅತಿಯಾದ ಕೇಂದ್ರೀಕರಣವೂ ಇರುತ್ತದೆ. ವಾಸ್ತವಾಂಶವೆಂದರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ "ಅಧಿನಾಯಕ"ನ (ನಾಝಿಗಳ 'ಫ್ಯೂರರ್') ಆರಾಧನೆ ಅಧಿಕಾರದ ಮೂಲವನ್ನೇ ತಲೆಕೆಳಗು ಮಾಡುತ್ತದೆ: ಅಧಿಕಾರವು ಯಾವ ಜನತೆಯನ್ನು ನಾಯಕನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಬೇಕಾಗಿದೆಯೋ ಆ ಜನತೆಯ ಬಳಿಯಲ್ಲ, ಬದಲಾಗಿ, ಆ "ನಾಯಕ"ನ ಬಳಿಯಿರುತ್ತದೆ. ಆ ಅಧಿನಾಯಕ ತಾನು ಜನತೆಯ ಆದರ್ಶ ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ, ಅದೂ ಒಂದು ಪಾರಲೌಕಿಕ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ, ಅದರಲ್ಲೂ ಆ ಜನತೆಯ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹಿಂದೂಗಳನ್ನು, ಅಥವ ಯಾವುದೋ ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತ ಜನಾಂಗವನ್ನು (ಅದರಲ್ಲಿ "ಅನ್ಯ"ರೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾದ ಜನರನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ) ಮಾತ್ರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅಧಿಕಾರದ ಮೂಲದ ಈ ತಲೆಕೆಳಗಾದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯ ಅಂತರ್ಗತ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯೇ ಕೇಂದ್ರೀಕರಣ. ಎನ್‌ಡಿಎ ಸರ್ಕಾರವು ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರದ ಕೇಂದ್ರೀಕರಣವನ್ನು ಅಭೂತಪೂರ್ವ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವೇನಿಲ್ಲ.

ಖಚಿತವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಸ್ವತಃ ನವ ಉದಾರವಾದವೇ ಕೇಂದ್ರೀಕರಣವನ್ನು ಬಯಸುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಅದರಡಿಯಲ್ಲಿ ಅಧಿನಾಯಕತ್ವ ಚಲಾಯಿಸುವ ಕಾರ್ಪೊರೇಟ್–ಹಣಕಾಸು ಕೂಟವು, ಅಧಿಕಾರ ಮತ್ತು ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಇಚ್ಛಾನುಸಾರವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಕೈಯಲ್ಲೇ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನವ ಉದಾರವಾದವು ಬಿಕ್ಕಟ್ಟಿನ ಅವಧಿಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಕಾರ್ಪೊರೇಟ್–ನವಫಾಸಿಸ್ಟ್ ಮೈತ್ರಿಯು ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬರುವುದರೊಂದಿಗೆ ಈ ಕೇಂದ್ರೀಕರಣ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯು ಹೆಚ್ಚು ಬಲಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಕೇಂದ್ರೀಕರಣ–ಜಿಎಸ್‌ಟಿಯ ಹುಸಿ ತರ್ಕ

ಹೆಚ್ಚು ವಿವರಗಳಿಗೆ ಹೋಗದೆ, ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಕೇಂದ್ರೀಕರಣದ ಒಂದು ಸ್ಪಷ್ಟ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಅದು ಹಳೆಯ ಮಾರಾಟ ತೆರಿಗೆ ಪದ್ಧತಿಯ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಪರಿಚಯಿಸಿದ ಸರಕು ಮತ್ತು ಸೇವಾ ತೆರಿಗೆ (ಜಿಎಸ್‌ಟಿ) ಪದ್ಧತಿಯನ್ನೇ ನೋಡಿ. ಮಾರಾಟ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳಿಗೆ ಆದಾಯದ ಮುಖ್ಯ ಮೂಲವಾಗಿ ಕಲ್ಪಿಸಲಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಅದು ಅವರ ಆದಾಯದ ಶೇ. 80ರಷ್ಟು ಕೊಡುಗೆ ನೀಡಿತ್ತು. ಮಾರಾಟ ತೆರಿಗೆ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಬದಲಿಸುವ ಈ ನಿರ್ಧಾರವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಒಂದು ಹುಸಿ ವಾದವನ್ನು – ಅಂದರೆ, ಒಂದು ಮೌಲ್ಯವರ್ಧಿತ ತೆರಿಗೆಯು (ಸರಕು ಮತ್ತು ಸೇವಾ ತೆರಿಗೆಯು), ತೆರಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆಗಳು ಬೀಳುವುದನ್ನು (cascading effect) ತಪ್ಪಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸರಕಿನ ಮೇಲೂ ಒಂದೇ ದರದ ತೆರಿಗೆ ವಿಧಿಸಿದರೆ (ಅನೇಕ ದರಗಳಿದ್ದರೂ ಸಹ, ಅಂದರೆ, ಸರಕುಗಳಿಂದ ಸರಕುಗಳಿಗೆ ದರಗಳು ಬದಲಾದರೂ ಸಹ) ಅದು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯನ್ನು ಏಕೀಕರಿಸುವ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ ಎಂಬ ತರ್ಕವನ್ನು–ಆಧರಿಸಿತ್ತು. ಈ ಏಕರೂಪದ ತೆರಿಗೆ ದರವನ್ನು ಹೊಂದಲು, ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳಿಗಿಂತ ಬೇರೆಯಾದ ಒಂದು ಹೊಸ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಈ ದರವನ್ನು ನಿಗದಿಪಡಿಸುವುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು ತಮ್ಮ ತೆರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವುದು ಅಗತ್ಯ, ಜಿಎಸ್‌ಟಿ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಎಂಬುದು ಈ ಸಂಸ್ಥೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವೂ ಸಹ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳೊಂದಿಗೆ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು.

ಇದೊಂದು ಹುಸಿ ತರ್ಕ ಎಂಬುದು ವಿಶ್ವದ ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿ ದೇಶವಾದ ಅಮೆರಿಕಾ ಸಂಯುಕ್ತ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳು ಒಕ್ಕೂಟ ತತ್ವಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ತೆರಿಗೆ ದರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೀಕೃತ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯನ್ನು ಯುಎಸ್ ಹೊಂದಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಅದರ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ತೆರಿಗೆ ದರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದರಿಂದ ಆರ್ಥಿಕ ಬಲ ಪಡೆಯುವಲ್ಲಿ ಅದು ಸೋತಿದೆ ಎಂದು ಯಾರೂ ವಾದಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಜಿಎಸ್‌ಟಿಯಿಂದಾಗಿ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು ತಮ್ಮ ಸಾಂವಿಧಾನಿಕ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಆದರೆ, ಮೂಲ ವರ್ಷದಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ, ಐದು ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಗೆ ಕೇಂದ್ರವು ವಾರ್ಷಿಕ ಶೇ. 14ಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಆದಾಯ ನಷ್ಟವನ್ನು ಸರಿದೂಗಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಭರವಸೆಯ ಮೇಲೆ ರಾಜ್ಯಗಳ ಮನವೊಲಿಸಲಾಯಿತು. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಜಿಎಸ್‌ಟಿ ಪೂರ್ವದ ಮತ್ತು ಜಿಎಸ್‌ಟಿ ನಂತರದ ಅವಧಿಯನ್ನು ಹೋಲಿಸಿದರೆ, ಜಿಎಸ್‌ಟಿಯಿಂದ ಬದಲಾಯಿಸಲಾದ ತೆರಿಗೆಗಳಿಂದ (ಅಂದರೆ, ಹಿಂದಿನ ಮಾರಾಟ ತೆರಿಗೆಯಿಂದ) ಬರುವ ಆದಾಯದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ದರವು, ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಕೇಂದ್ರವು ಪಾವತಿಸಿದ ಪರಿಹಾರದೊಂದಿಗೆ ತಮ್ಮ ಪಾಲಿನ ಜಿಎಸ್‌ಟಿಯಿಂದ (ಎಸ್‌ಜಿಎಸ್‌ಟಿಯಿಂದ) ಬರುವ ಒಟ್ಟು ಆದಾಯದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ದರವನ್ನು ಮೀರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮಿಗಿಲಾಗಿ, ರಾಜ್ಯದ ಆಂತರಿಕ ಒಟ್ಟು ಉತ್ಪನ್ನ(ಜಿಎಸ್‌ಡಿಪಿ)ದ ಶೇಕಡಾವಾರು

ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ, ಎಸ್‌ಜಿಎಸ್‌ಟಿ ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರ ಪರಿಹಾರದಿಂದ ಬರುವ ಆದಾಯವು ಹೆಚ್ಚಿನ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಜಿಎಸ್‌ಟಿ–ಪೂರ್ವ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಜಿಎಸ್‌ಡಿಪಿಗೆ ಬದಲಾದ ತೆರಿಗೆಗಳಿಂದ ಬರುವ ಆದಾಯದ ಶೇಕಡಾವಾರುಗಿಂತ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ.

ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಕೇಂದ್ರ ನೀಡಿದ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಾಗಲೂ ರಾಜ್ಯಗಳು ಜಿಎಸ್‌ಟಿಯಿಂದಾಗಿ ಆದಾಯ ನಷ್ಟವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿವೆ. ಇನ್ನೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ರಾಜ್ಯಗಳು ತಮ್ಮ ಸಾಂವಿಧಾನಿಕ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿವೆ ಮತ್ತು ಅವು ಈಗ ಕೇಂದ್ರದ ಮುಂದೆ ಭಿಕ್ಷುಕರಾಗಿ ಕೈಚಾಚಿ ನಿಲ್ಲಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದು ಒಕ್ಕೂಟವಾದದ ವಿರುದ್ಧ ಒಂದು ಬಲವಾದ ಹೊಡೆತವೇ.

ಅಧಿಕಾರದ ಕೇಂದ್ರೀಕರಣ–ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಬಳಕೆ

ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಕೇಂದ್ರೀಕರಣದ ಜೊತೆಗೆ, ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಲು ಸಮಾನಾಂತರ ಕ್ರಮಗಳು ಸಹ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ ಮತ್ತು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಬಳಸಲಾಗುವ ಒಂದು ಸಾಧನವೆಂದರೆ ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ನೇಮಕಗೊಂಡ ರಾಜ್ಯಪಾಲರು. ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹಿಂದುತ್ವ ನಿಷ್ಠರು ಅಥವಾ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಆದೇಶಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಲು ಅವಲಂಬಿಸಬಹುದಾದ ವಿಧೇಯ ಅಧಿಕಾರಿವರ್ಗದಿಂದ ಬಂದವರು. ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಇದು ಹೆಚ್ಚಿನವರ ಹುಬ್ಬೇರಿಸಲಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಹುದ್ದೆಯನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಿವೃತ್ತ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು ಅಥವಾ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಬಿಟ್ಟಿ ಗೌರವ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ ರಾಜ್ಯಪಾಲರನ್ನು ಕೇವಲ ನಾಮಮಾತ್ರದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಯಾವುದೇ ಹಾನಿ ಮಾಡಲು ಅವರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದೂ ಭಾವಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈಗ ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ತಮಗೂ ತೂಕವಿದೆಯೆಂದು ತೋರಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಚುನಾಯಿತ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಗೆ ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಇದು ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಒಂದು ನಿರ್ಣಾಯಕ ಕ್ಷೇತ್ರ ರಾಜ್ಯ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು. ಅಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಪಾಲರು, ಈ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳ ಕುಲಪತಿಗಳಾಗಿ ಉಪಕುಲಪತಿಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸುವ ಮತ್ತು ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸ್ವತಃ ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ನೇಮಕಗೊಂಡ ಮತ್ತು ಅದರ ನಿಷ್ಠಾವಂತರನ್ನೇ ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆಯಾದ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಅನುದಾನ ಆಯೋಗವು(ಯುಜಿಸಿ), ದೇಶದ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣದ ಭವಿಷ್ಯಕ್ಕೆ ದೂರಗಾಮಿ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಬೀರುವ ಕರಡು ಮಾರ್ಗಸೂಚಿಗಳ ಗುಚ್ಛವನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದೆ; ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಈ ಮಾರ್ಗಸೂಚಿಗಳ ಒಂದು ಅಂಶದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತ್ರ ಪರಿಶೀಲಿಸೋಣ– ಅದು ರಾಜ್ಯ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳ ಉಪಕುಲಪತಿಗಳ ಆಯ್ಕೆಯಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳ ಪಾತ್ರವನ್ನು

ಪುಟ 15 ಕ್ಕೆ

ಎರಡು ಪಣಗಳು ಈ ಬಜೆಟಿನಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿವೆ. ಮೊದಲನೆಯದು, ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ತೆರಿಗೆ ರಿಯಾಯಿತಿಗಳಿಂದ ಬಳಕೆ ಖರ್ಚುಗಳ ಭರಾಟೆಯೇ ಕಾಣ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದು ಬಳಕೆ ಸರಕುಗಳ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಜಿಡಿಪಿ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಪುನರುಜ್ಜೀವನಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬ ನಿರೀಕ್ಷೆ. ಇನ್ನೊಂದು, ಕಾರ್ಪೊರೇಟ್ ಲಾಭಗಳು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವುದು ಮತ್ತು ಕಾರ್ಮಿಕರ ಗಳಿಕೆಗಳು ಮಾತ್ರ ಹೆಚ್ಚದೆ ಸ್ಥಗಿತ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವುದು ಅರ್ಥವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಬೇಡಿಕೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೆಟ್ಟದ್ದು ಎಂದು ಆರ್ಥಿಕ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಹೇಳಿದರೂ ಕೂಡ, ಕಾರ್ಪೊರೇಟ್ ವಲಯಕ್ಕೆ "ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ" ಖಾಸಗಿ ಹೂಡಿಕೆಯನ್ನು ಪುನರುಜ್ಜೀವನಗೊಳಿಸಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಮುಂದುವರೆದ ನಿರೀಕ್ಷೆ. ಮತ್ತು ಈಗ ಇದೇ ರೀತಿಯ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಕಗಳನ್ನು ವಿದೇಶಿ ಹೂಡಿಕೆದಾರರಿಗೂ ಅದು ‘ವಿಕಸಿತ ಭಾರತ’ವನ್ನು ತಲುಪಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ವಿಸ್ತರಿಸುವುದು. ಇದು ಕೇವಲ ಭ್ರಮೆಯಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಒಂದು ಅಪಾಯಕಾರಿ ಭ್ರಮೆ ಕೂಡ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಜವಹರಲಾಲ್ ನೆಹರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿದ್ದ ಡಾ.ಸಿ.ಪಿ. ಚಂದ್ರಶೇಖರ್

(ಮೂಲ ಲೇಖನ ಕೃಪೆ: ದಿ ಹಿಂದು, ಫೆ.2)

ಬಜೆಟ್ 2025–26ರ ಅಂಕಿ–ಅಂಶಗಳ ಆಟ ‘ವಿಕಸಿತ ಭಾರತ’ಕ್ಕೆ ದಾರಿ ಯಾವುದಯ್ಯಾ?

ಡಾ.ಸಿ.ಪಿ.ಚಂದ್ರಶೇಖರ್
ಖ್ಯಾತ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು

2024–25ರ ಅಧಿಕೃತ ಆರ್ಥಿಕ ಸಮೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯು, ತನ್ನ ಮೂರನೇ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ನರೇಂದ್ರ ಮೋದಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ 2025–26ರ ಬಜೆಟ್‌ನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸವಾಲಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದೆ. ಜನರು ತಮಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಸರಕುಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಮಾಣ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಅರ್ಥವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯ ಬೇಡಿಕೆ ಮಂದಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಮತ್ತು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಬಂಡವಾಳ ವೆಚ್ಚ ನಿಧಾನಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದರಿಂದಾಗಿ ಆರ್ಥಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ವೇಗ ಇಳಿಮುಖಗೊಂಡಿದೆ. ಖಾಸಗಿ ಹೂಡಿಕೆಯು ಈ ಮಂದಗತಿಯನ್ನು ಸರಿಹೊಂದಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ನಡುವೆ, ಟ್ರಂಪ್ ಅಧಿಕಾರ ವಹಿಸಿಕೊಂಡ ಮೊದಲಿನ ಮತ್ತು ನಂತರದ ಜಾಗತಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳು ಮತ್ತು ಧೋರಣೆಗಳ ದಿಕ್ಕನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ವಿದೇಶ ವ್ಯಾಪಾರವೂ ಹೆಚ್ಚೇನೂ ಸಹಾಯಕವಾಗುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಕುಸಿತವನ್ನು ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿಸಬೇಕಾದರೆ ಮತ್ತು ‘ವಿಕಸಿತ ಭಾರತ 2047’ ಘೋಷಣೆ ಅಥವಾ ‘ಭಾರತವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಸ್ಥಾನಮಾನಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆ’ ಎಂಬುದು ಬರೀ ಬೊಗಳೆಯಲ್ಲ ಎಂದಾಗಬೇಕಾದರೆ, ಜನರು ತಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಸರಕು–ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ತಮಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಕೊಳ್ಳುವಂತಾಗುವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಆದಾಯ ಅಸಮಾನತೆಯ ಅಂಶಗಳು

ಹೀಗೆ ಆಂತರಿಕವಾಗಿ ಸಾಮೂಹಿಕ ಬಳಕೆಯ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳಿಗೆ ಬೇಡಿಕೆಯು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಬೆಳೆಯದಿರುವುದೇ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಪ್ರಧಾನ ಮೂಲವಾಗಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಸಾಲಗಳು ಹುಟ್ಟುಹಾಕಿದ ಆರ್ಥಿಕ ವಿಸ್ತರಣೆ ಸುಸ್ಥಿರವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದೀಗ ದುರ್ಬಲಗೊಂಡಿದೆ. ಆರ್ಥಿಕ ಸಮೀಕ್ಷೆಯು ಗಳಿಕೆಗಳ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಕುರಿತ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬೇಡಿಕೆಯು ಮಂದಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದು ಏರುತ್ತಿರುವ ಆದಾಯ ಅಸಮಾನತೆಯ ಒಂದು ಪ್ರವೃತ್ತಿಯೇ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ಸಾಕಷ್ಟು ನೇರ ಮಾತುಗಳಲ್ಲೇ ಗಮನಿಸಿದೆ. ಸ್ಥಿರ ಬೆಳವಣಿಗೆ ನಡೆಯಬೇಕಾದರೆ, ಬಂಡವಾಳ ಮತ್ತು ಶ್ರಮದ ನಡುವೆ ಆದಾಯದ ನ್ಯಾಯಯುತ ಹಂಚಿಕೆ ಅಗತ್ಯ ಎಂಬ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಈ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ವ್ಯಾಪಾರ–ಸ್ನೇಹಿ ಹೊಸ ಭಾರತದಲ್ಲಿ, 2023–24ರಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಪೊರೇಟ್ ಲಾಭಗಳು ಕಳೆದ 15 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲೇ ಕಾಣದ ಗರಿಷ್ಠ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಏರಿದವು. ಅದರಲ್ಲೂ ಈ ಲಾಭಗಳ ಬಹುಪಾಲು ಫಲವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದವರು ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ಕಂಪನಿಗಳು. ಆದರೆ ಅದೇ ಕಾರ್ಪೊರೇಟ್ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಉದ್ಯೋಗ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಸಪ್ಪೆಯಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಕೂಲಿ–ಸಂಬಳಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಟ್ಟದ್ದಾಗಿತ್ತು.

ಈ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳಿಂದಾಗಿ ಬಳಕೆ ಸಾಮಾನುಗಳಿಗೆ ಬೇಡಿಕೆ ಇಳಿಕೆಯಾಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಸರಿ ಹೊಂದಿಸಲೆಂದು ಸರ್ಕಾರ ತಾನು ಮಾಡುವ ಬಂಡವಾಳ ವೆಚ್ಚಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಮುಂದಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕೇಂದ್ರ ಬಜೆಟ್‌ಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ “ವಾಸ್ತವಿಕ ಬಂಡವಾಳ ವೆಚ್ಚ" ಎಂಬುದನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿಯೇ ನಿರೂಪಿಸಲಾಗಿದೆ (ಇದು ಬಂಡವಾಳ ಸ್ವತ್ತುಗಳ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವ ಅನುದಾನ–ನೆರವುಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಒಳಗೊಂಡಿದೆ). ಇದರಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಏರಿಕೆ ಶೇ. 5ರಷ್ಟು ಮಾತ್ರ. ಹಣದುಬ್ಬರವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿದರೆ ಇದು ಕುಸಿತವೇ ಆಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನೇ ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. 2024–25ರ ಬಜೆಟ್ ವಾಸ್ತವಿಕ ಬಂಡವಾಳ ವೆಚ್ಚ ರೂ. 12.5 ಲಕ್ಷ ಕೋಟಿಯಿಂದ ರೂ. 15 ಲಕ್ಷ ಕೋಟಿಗೆ ಅಥವಾ ಶೇ.20 ರಷ್ಟು ಏರಿಕೆಯಾಗಲಿದೆ ಎಂದು ಯೋಜಿಸಿತ್ತು. ಇದಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ, ಪರಿಷ್ಕೃತ ಅಂಕಿ ಅಂಶವು ತೀವ್ರ ಕುಸಿತವನ್ನು ಬಿಂಬಿಸುತ್ತದೆ. ರಾಜ್ಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳದ ಸೆಸ್‌ಗಳಿಂದ ಬರುವ ಆದಾಯ, ಸ್ಪೆಕ್ಟ್ರಮ್ ಮಾರಾಟದಿಂದ ಆದಾಯ, ಪುಷ್ಕಳ ನಗದು ಹೊಂದಿರುವ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ವಲಯದ ಉದ್ಯಮಗಳಿಂದ ವಿಶೇಷ ಲಾಭಾಂಶಗಳು ಮತ್ತು ಭಾರತೀಯ ರಿಸರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ನಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ "ಹೆಚ್ಚುವರಿ" ವರ್ಗಾವಣೆಗಳಂತಹ ಅಸಾಧಾರಣ ಆದಾಯಗಳು ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಲಭ್ಯವಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಇಂತಹ ಕುಸಿತವಾಗಿದೆ. ವಸ್ತುತಃ, ತೆರಿಗೆ ವರಮಾನದಲ್ಲಿ ಕೊರತೆ ಮತ್ತು ಹಣಕಾಸು ಸಂಪ್ರದಾಯಶರಣತೆಯು ಸರ್ಕಾರವು ತನ್ನ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಕಡಿತಗೊಳಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿತು ಮತ್ತು ಇದು ಬಂಡವಾಳ ವೆಚ್ಚಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರತಿಕೂಲ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಿತು.

ಬೇಡಿಕೆ ತಗ್ಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಖಾಸಗಿ ಲಾಭಗಳು ಉತ್ತಮಗೊಂಡಿದ್ದರೂ, ಖಾಸಗಿ ಹೂಡಿಕೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಕೊರತೆ ಕಾಣಬಂದಿದೆ, ಇದು ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಕುಸಿತವನ್ನು ಉಲ್ಬಣಗೊಳಿಸಿದೆ ಎಂದರ್ಥ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಬಂಡವಾಳ ವೆಚ್ಚಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಳದ ಮೇಲೆ ಗಮನ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸುವ ಮೂಲಕ, ಮತ್ತು ಮಧ್ಯಮ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಉದ್ಯೋಗ ಮತ್ತು ಕಡಿಮೆ ಹಾಗೂ ಮಧ್ಯಮ–ಆದಾಯದವರ ಗಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಕ್ರಮಗಳೊಂದಿಗೆ, ಜಿಡಿಪಿಯ ಅನುಪಾತದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಖರ್ಚಿನ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದು ಹಣಕಾಸು ಸಚಿವರ ಪ್ರಮುಖ ಕಾರ್ಯಭಾರವಾಗಬೇಕಿತ್ತು.

ವೋಟ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಮಾನಸಿಕತೆ

ವೆಚ್ಚಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕಾದರೆ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಬೇಕು. ಆದರೂ ಬಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಒತ್ತು ನೀಡಿದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ತೆರಿಗೆ–ಸ್ನೇಹಿ ಕಾರ್ಪೊರೇಟ್‌ಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಯಮ ಮತ್ತು ಬಹುಸಂಖ್ಯಾಕತೆಯ ಅಜೆಂಡಾವನ್ನು ಬಳಸಿ ಅಣಿನೆರೆಸಿದ ಮಧ್ಯಮವರ್ಗದ ವೋಟ್‌ಬ್ಯಾಂಕನ್ನು ಕ್ರೋಡೀಕರಿಸಲು ಆಳುವವರು ಕಟಿಬದ್ಧವಾಗಿರುವುದರಿಂದಾಗಿ, ತೆರಿಗೆ ಸ್ವೈರಣೆ ಮತ್ತು ರಿಯಾಯಿತಿಗಳು ಹಣಕಾಸು ನೀತಿಯ ಪ್ರಸಕ್ತ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. 2025–26ರ ಬಜೆಟ್ ಭಾಷಣದ ಭಾಗ ಬಿ ಯ ಮುಖ್ಯ ಆಕರ್ಷಣೆಯಾಗಿದ್ದ, ಮಧ್ಯಮ–ಆದಾಯದವರಿಗೆ ಗಮನಾರ್ಹ ನೇರ ತೆರಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಪ್ರಕಟಣೆಯನ್ನು ಬಜೆಟ್‌ನ ಕೊನೆಯ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಮೀಸಲಿಡಲಾಯಿತು. ತೆರಿಗೆ ಮುಕ್ತ ಆದಾಯದ ಮಟ್ಟವು ರೂ. 7 ಲಕ್ಷದಿಂದ ರೂ. 12.75 ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಏರಿದೆ ಮತ್ತು ವಿವಿಧ ತೆರಿಗೆ ಸ್ಲ್ಯಾಬ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಷ್ಕೃತ ದರಗಳು ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆ ಪಾವತಿಸಬೇಕಾದವರಿಗೆ ಗಣನೀಯ ಪ್ರಯೋಜನಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತವೆ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ, ಸಚಿವರ ಪ್ರಕಾರ, ಸುಮಾರು ರೂ. ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಕೋಟಿಗಳಷ್ಟು ಸಂಭಾವ್ಯ ನೇರ ತೆರಿಗೆ–ಆದಾಯದ ನಷ್ಟವಾಗಿದೆ.

ಇದಲ್ಲದೆ, ಜಿಡಿಪಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಸಾಲವನ್ನು ಸ್ಥಿರಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಇಡಲು ಸರಕಾರ ಬದ್ಧವಾಗಿರುವುದರ ಭಾಗವಾಗಿ, ಹಣಕಾಸು ಸಚಿವರು ವಿತ್ತೀಯ ಕೊರತೆ 2024–25ರಲ್ಲಿ ಜಿಡಿಪಿಯ ಶೇ. 4.8 ಇದ್ದುದನ್ನು 2025–26ರಲ್ಲಿ ಶೇ. 4.4ಕ್ಕೆ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಭರವಸೆ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ವರಮಾನಗಳ ತ್ಯಾಗ ಮತ್ತು ಸಾಲದ ಮೇಲೆ ಸ್ವಯಂ–ನಿರ್ಬಂಧದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ, 2025–26ರ ಬಜೆಟ್ ಒಟ್ಟು ವೆಚ್ಚದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಕ್ತ ದರಗಳಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಶೇ. 7ರಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಳವನ್ನು ಯೋಜಿಸಿದೆ.

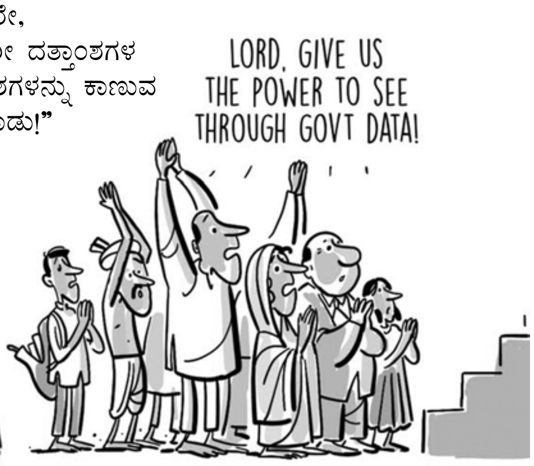
ಆದಾಗ್ಯೂ, 2024–25ರ ಪರಿಷ್ಕೃತ ಅಂದಾಜುಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಬಂಡವಾಳ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಶೇ. 17ರಷ್ಟು ಏರಿಸುವುದಾಗಿ ಬಜೆಟ್ ಭರವಸೆ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಲ್ಯಾಣದ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಕಡಿತ ಮಾಡಲು ಸರಕಾರ ಸಿದ್ಧವಿರುವುದರಿಂದಾಗಿ ಇಂತಹ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ನಡೆದು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಆಹಾರ ಭದ್ರತಾ ಕಾಯ್ದೆಯಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ ಸುರಕ್ಷತಾ ಜಾಲಕ್ಕಾಗಿ ಆಹಾರ ಸಬ್ಸಿಡಿ ಮೊತ್ತ 2022–23ರಲ್ಲಿ 27.3 ಲಕ್ಷ ಕೋಟಿ ರೂ. ಇದ್ದದ್ದು 2024–25 ರಲ್ಲಿ 19.7 ಲಕ್ಷ ಕೋಟಿ ರೂ.ಗೆ ಇಳಿದಿದ್ದರೆ, 2025–26ರಲ್ಲಿ ಇದು ಕೇವಲ 20.3 ಲಕ್ಷ ಕೋಟಿ ರೂ. ಎಂದು ಯೋಜಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಗ್ರಾಮೀಣ ಉದ್ಯೋಗ ಖಾತರಿ ಯೋಜನೆಯ ವೆಚ್ಚವು 2022–23 ರಲ್ಲಿ 90.8 ಸಾವಿರ ಕೋಟಿ ರೂ.ಗಳಿಂದ 2024–25ರಲ್ಲಿ 86 ಸಾವಿರ ಕೋಟಿ ರೂ.ಗೆ ಇಳಿದಿದ್ದು, ಈಗಲೂ ಅದೇ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಉಳಿಯುವುದೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಈ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳೂ ಕೂಡ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅಂತಿಮವಲ್ಲ, ಇನ್ನೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವಂತೆಯೇ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಈ ರೀತಿ ಅಂಕೆ–ಸಂಖ್ಯೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಆಟವಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ, ತನ್ನೆಲ್ಲ ದಾವೆಗಳೂ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತವೆ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೇ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟ. ಹೀಗೆ ಎರಡು ಪಣಗಳು ಈ ಬಜೆಟಿನಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿವೆ. ಮೊದಲನೆಯದು, ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ತೆರಿಗೆ ರಿಯಾಯಿತಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಿನ ಖರ್ಚುಗಳ ಭರಾಟೆಯನ್ನೇ ಹರಿಯ ಬಿಡುತ್ತವೆ, ಇದು ಬಳಕೆಯ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಜಿಡಿಪಿ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಪುನರುಜ್ಜೀವನಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬ ನಿರೀಕ್ಷೆ. ಇನ್ನೊಂದು, ಕಾರ್ಪೊರೇಟ್ ಲಾಭಗಳು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವುದು ಮತ್ತು ಕಾರ್ಮಿಕರ ಗಳಿಕೆಗಳು ಮಾತ್ರ ಹೆಚ್ಚದೆ ಸ್ಥಗಿತ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವುದು ಅರ್ಥವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಬೇಡಿಕೆಯ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೆಟ್ಟದ್ದು ಎಂದು ಆರ್ಥಿಕ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಹೇಳಿದರೂ, ಕಾರ್ಪೊರೇಟ್ ವಲಯಕ್ಕೆ "ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ" ಖಾಸಗಿ ಹೂಡಿಕೆಯನ್ನು ಪುನರುಜ್ಜೀವನಗೊಳಿಸಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂಬ ನಿರೀಕ್ಷೆ

ಅಪಾಯಕಾರಿ ಭ್ರಮೆ

ಹೀಗೆ, ದೇಶದೊಳಗೆ, ಹಣಕಾಸೇತರ ವಲಯದಲ್ಲಿ "ವ್ಯಾಪಾರ–ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಸುಗಮ”ಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ➚

“ದೇವರೇ, ಸರಕಾರೀ ದತ್ತಾಂಶಗಳ ಸತ್ಯಾಂಶಗಳನ್ನು ಕಾಣುವ ಶಕ್ತಿ ಕೊಡು!”

ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರ: ಸಜಿತ್ ಕುಮಾರ್, ಡೆಕ್ಕನ್ ಹೆರಾಲ್ಡ್

ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರ ಕೃಪೆ: ಮಂಜುಲ್, ಫೇಸ್‌ಬುಕ್

ಗಡೀಪಾರಾದ ಭಾರತೀಯರ ಕೈ-ಕಾಲುಗಳಿಗೆ.. ಪುಟ 6 ರಿಂದ

ವರದಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಕಳೆದ ಎರಡು ವಾರಗಳಲ್ಲಿ ಗಡಿಪಾರಾದ ವಿದೇಶಿ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ವಾಪಾಸು ಕಳಿಸಲು ಮಿಲಿಟರಿ ವಿಮಾನಗಳನ್ನು ಬಳಸಿದ್ದು ಆರು ಬಾರಿ ಮಾತ್ರ. ಅವುಗಳನ್ನು ಕಳಿಸಿದ್ದು ಹೊಂಡುರಾಸ್, ಗ್ವಾಟೆಮಾಲ, ಇಕ್ವೆಡೋರ್ ಮತ್ತು ಪೆರು ಗೆ. ಪೆರು ಕೂಡ ಇದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಮೊದಲು ಇದು ಒಂದು 'ಅಪವಾದದ ಪ್ರಕರಣ' ಎಂದು ಹೇಳಿತು. ಅಂದರೆ ವಿಶ್ವಗುರು ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಭಾರತ ಈಗ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ದೇಶಗಳ ಸಾಲಿಗೆ ಸೇರಿದಂತಾಗಿದೆ ಎಂದು ಸಂಸತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಕ್ಷಗಳು ಭಾರತ ಸರಕಾರದ ನಡೆಯನ್ನು ಖಂಡಿಸಿವೆ.

ನಮ್ಮ ಪ್ರಧಾನಿಗಳು ಯುಎಸ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೊಡನೆ ಕಳೆದ ವಾರ ಟೆಲಿಫೋನ್ ಸಂವಾದ ನಡೆಸಿದಾಗ ಎರಡೂ ಕಡೆಗಳ ಕಲ್ಯಾಣವನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಬೇಕು ಎಂದಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಫೆಬ್ರುವರಿ 12ರಂದು ಅಮೆರಿಕಾ ಭೇಟಿ ನೀಡುವವರಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ನಡುವೆಯೇ ಭಾರತದ ಅಕ್ರಮ ವಲಸಿಗರು ಎಂಬವರನ್ನು ವಾಪಾಸು ಕಳಿಸಿದ್ದೇಕೆ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಭಾರತೀಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಉತ್ತರಿಸಲು ನಿರಾಕರಿಸಿದರು ಎಂದೂ ವರದಿಯಾಗಿದೆ.

ಗಡೀಪಾರಿಗೆ ಗುರಿಯಾದವರೊಂದಿಗೆ ಯುಎಸ್ ವರ್ತನೆ ಸ್ವೀಕಾರಾರ್ಹವಲ್ಲ -ಸಿಪಿಐ(ಎಂ) ಖಂಡನೆ

ಯುಎಸ್ ಗೆ ಅಕ್ರಮವಾಗಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದ 104 ಭಾರತೀಯರನ್ನು ಯುಎಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಗಡೀಪಾರು ಮಾಡಿದ ರೀತಿ, ಈ ಜನರನ್ನು ಅಮೆರಿಕದ ಮಿಲಿಟರಿ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೀರ್ಘ ಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲಿ ಕೈಕೋಳ ಹಾಕಿ ಅವರ ಚಲನವಲನವನ್ನು ಸೀಮಿತಗೊಸಿದ್ದು ಶೋಚನೀಯ ಮತ್ತು ಸ್ವೀಕಾರಾರ್ಹವಲ್ಲ ಎಂದು ಸಿಪಿಐ(ಎಂ) ಪೊಲಿಟ್‌ಬ್ಯುರೊ ಈ ಕುರಿತು ನೀಡಿರುವ ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಖಂಡಿಸಿದೆ.

ಮೋದಿ ಸರ್ಕಾರವು ತನ್ನ ನಾಗರಿಕರ ಮೇಲಿನ ಇಂತಹ ವರ್ತನೆಗೆ ಆಕ್ಷೇಪ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸದೆ, ಈ ಮೂಲಕ ಒಂದು ಅಂಜುಬುರುಕ ನಿಲುವನ್ನು ತೋರಿಸಿದೆ ಎಂದಿರುವ ಪೊಲಿಟ್‌ಬ್ಯುರೊ ಭಾರತೀಯರ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ತಂಡಗಳನ್ನು ಗಡೀಪಾರು ಮಾಡುವ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಇರುವುದರಿಂದ, ಅವರನ್ನು ಮಾನವೀಯವಾಗಿ ಮತ್ತು ಘನತೆಯಿಂದ ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಸರ್ಕಾರ ಖಚಿತಪಡಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಆಗ್ರಹಿಸಿದೆ.

ಕೃಪೆ: ಪಿ.ಮಹಮ್ಮದ್, ವಾರ್ತಾಭಾರತಿ

ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಭೂ ಸುಧಾರಣೆಯ ವೈಪರೀತ್ಯ... ಪುಟ 11 ರಿಂದ

ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಹೊರಹಾಕಲಾದ ಗೇಣಿದಾರರೇ ಈಗ ಬೆಂಗಳೂರು, ಕರಾವಳಿ, ಪೂನಾ, ಗೋವಾ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಲಿಕಾರರಾಗಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿರುವ ಲಕ್ಷಾಂತರ ವಲಸೆ ಕೂಲಿಕಾರರು.

ಕರ್ನಾಟಕದ ಬಿಹಾರ ಎಂದು ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ...

ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಕಲ್ಯಾಣ ಕರ್ನಾಟಕದ ಈ ಪ್ರದೇಶ ಕರ್ನಾಟಕದ ಬಿಹಾರ ಎಂದು ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟು ಹಿಂದುಳಿದಿದೆ. ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ಹಿಂದುಳಿಕೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯ ವಿದ್ಯುತ್ ಉಪಯೋಗ ಅತ್ಯಂತ ಕನಿಷ್ಠ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಸಾರಿಗೆ ಸೌಲಭ್ಯ, ನಗರೀಕರಣ, ಕೃಷಿ ಉತ್ಪಾದನೆ, ಬೆಳೆಗಳು ಮೊದಲಾದವನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೂ ಈ ಹಿಂದುಳಿಯುವಿಕೆ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಸಾಕ್ಷರತೆ, ಶಿಕ್ಷಣ, ದಲಿತರ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರ ಶಿಕ್ಷಣ, ಬಾಲ್ಯ ವಿವಾಹ, ದೇವದಾಸಿ ಮೊದಲಾದ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಪದ್ಧತಿಗಳ ಅಸ್ತಿತ್ವ, ಮೂಢ ನಂಬಿಕೆ, ಕಂದಾಚಾರಗಳು ಮೊದಲಾದವು ಈ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಹಿಂದುಳಿಯುವಿಕೆಯ ಗುರುತುಗಳಾಗಿವೆ. ಬಿಜಾಪುರ ಬಾಗಲಕೋಟೆ, ಗದಗ ಜಿಲ್ಲೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಕೆಲ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಕೂಡಾ ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ.

ಹೀಗೆ ಕರ್ನಾಟಕದ ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಗೇಣಿದಾರರು ತಲೆ ತಲಾಂತರದಿಂದ ಉಳುಮೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಭೂಮಾಲಕರಿಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಿತು. ಗೇಣಿದಾರರಲ್ಲಿ ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಕೂಲಿಕಾರರನ್ನಾಗಿ ಬೀದಿಗೆ ದಬ್ಬಿತು. ಜೀತಗಾರರಾಗಿದ್ದವರೂ ಕೂಲಿಕಾರರಾದರು. ಕೂಲಿಕಾರರ ನಡುವೆ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಕೂಲಿಕಾರರ ಕೂಲಿಯನ್ನು ಕುಗ್ಗಿಸಿ ಭೂಮಾಲಕರು, ಶ್ರೀಮಂತ ರೈತರು, ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಮತ್ತು ನಗರಗಳ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರ್ಗಳು, ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಮಾಲಿಕರಿಗೆ ಅಗ್ಗದ ಕೂಲಿಕಾರರನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಶ್ರೀಮಂತರನ್ನಾಗಿಸಲು ಭೂಸುಧಾರಣಾ ಕಾನೂನು ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಕಾಣಿಕೆ ನೀಡಿದೆ.

ಇದರ ಫಲ ಪಾಳೆಯಗಾರಿ ಮೌಲ್ಯಗಳು, ದೌರ್ಜನ್ಯ, ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಗಳು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ವಿರೂಪಗೊಳಿಸಿವೆ. ವಂಶಾನುಗತ ರಾಜಕೀಯ ರಾಜ್ಯದ ಮೂರೂ ಆಳುವ ವರ್ಗದ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ವಿಜೃಂಭಿಸಲು ಕಾರಣವಾಗಿದೆ.

↘ನಿಯಂತ್ರಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳ ಸುಧಾರಣೆಗೆ ಒತ್ತು ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಒಂದೆಡೆ ವ್ಯಾಪಾರ-ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದಿಂದಾಗಿ ಉಂಟಾಗುವ ಆದಾಯದ ಅಸಮಾನತೆಯು ಅರ್ಥವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಕುಗ್ಗಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಖಾಸಗಿ ಹೂಡಿಕೆಯನ್ನು ಮಿತಿಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಗುರುತಿಸುವಾಗಲೇ, ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಉತ್ಪಾದನಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬಳಕೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೂ ಸಹ ಹೆಚ್ಚೆಚ್ಚು ಲಾಭಗಳನ್ನು ಪೇರಿಸುವುದು ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿರುವ ಕಾರ್ಪೊರೇಟ್‌ಗಳಿಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವು ಹೂಡಿಕೆಯನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಯ ವೈರುಧ್ಯಪೂರ್ಣ ನಿಲುವು, ಆರ್ಥಿಕ ಸಮೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಢಾಳಾಗಿ ಕಂಡುಬಂದಿದೆ. ಇದು ಬಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿಯೂ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ.

ಇದೇ ರೀತಿಯ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಕಗಳನ್ನು ವಿದೇಶಿ ಹೂಡಿಕೆದಾರರಿಗೂ ವಿಸ್ತರಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ವಿಮಾ ವಲಯದಲ್ಲಿ ವಿದೇಶಿ ಮಾಲೀಕತ್ವದ ಮಿತಿಯನ್ನು ಶೇ. 74ರಿಂದ ಶೇ. 100ಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಲಾಭ ಗಳಿಸುವಾಗ ಇಂತಹ ವಿದೇಶಿ ಕಂಪನಿಗಳು ಗ್ರಾಹಕರೊಂದಿಗೆ ನಿರ್ದಯವಾಗಿ ವರ್ತಿಸಬಹುದು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಪುರಾವೆಗಳಿದ್ದರೂ ಈ ಕ್ರಮಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ದ್ವಿಪಕ್ಷೀಯ ಹೂಡಿಕೆ ಸಂಧಿಯನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಹೂಡಿಕೆದಾರ-ಸ್ನೇಹಿ ಮಾಡಲು ಭಾರತದ ದ್ವಿಪಕ್ಷೀಯ ಹೂಡಿಕೆ "ಮಾದರಿ"ಯನ್ನು ದುರ್ಬಲಗೊಳಿಸುವುದಾಗಿಯೂ ಸರ್ಕಾರ ಭರವಸೆ ನೀಡಿದೆ. ಹೂಡಿಕೆ ಸಂಧಿಗಳು ಕಡಿಮೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿನ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಮತ್ತು ಸರಕಾರಗಳನ್ನು ಬಹುರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವ್ಯಾಪಾರೀ ಸಮೂಹಗಳ ಸುಲಿಗೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸುವ ಸಾಧನಗಳಾಗಿವೆ. ಇಂತಹವರಿಗೆ, ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು, ಅದು ವಿಕಸಿತ್ ಭಾರತವನ್ನು ತಲುಪಿಸಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಕಟು ಜಾಗತಿಕ ಆರ್ಥಿಕ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಕೊಡುವುದು ಕೇವಲ ಭ್ರಮೆಯಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಒಂದು ಅಪಾಯಕಾರಿ ಭ್ರಮೆ ಕೂಡ.

ಅನು:ಕೆ.ವಿ.

'ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗ'ದ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ಉಳ್ಳವರಿಗೆ..... ಪುಟ 12 ರಿಂದ

ಕೋಟಿ ರೂ.ಗೆ ಇಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಬಜೆಟಿನಲ್ಲಿ ಯೋಜಿಸಿರುವ ವೆಚ್ಚಗಳ ಪ್ರಮಾಣ ಜಿಡಿಪಿಯ ಶೇ.14.2, ಕಳೆದ ಬಜೆಟಿನಲ್ಲಿ ಇದು ಶೇ.14.6 ಇತ್ತು.

ಪರಿಹಾರದ ಕೈಚಳಕ

ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ಮರೆಮಾಚಲಿಕ್ಕಾಗಿಯೇ, ಸರಕಾರ ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ತಾನು ಜನಗಳ, ಅದರಲ್ಲೂ ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದವರ ಆರ್ಥಿಕ ಸಂಕಟಗಳಿಗೆ ಸ್ಪಂದಿಸುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಬಳಸಿದೆ ಎಂದು ಒಬ್ಬ ವಿಶ್ಲೇಷಕರು ಹೇಳಿರುವುದು ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ.

ಸರಕಾರದ ವಿಶೇಷ ನೆರವಿನ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಜನವಿಭಾಗಗಳಿಗೆ 'ಕಲ್ಯಾಣ' ಯೋಜನೆಗಳು, ಅದರಲ್ಲೂ ನೇರ ನಗದು ವರ್ಗಾವಣೆಯ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಗಳು 'ರೇವ್ಡಿ' ಎಂದು ಲೇವಡಿ ಮಾಡಿ ಬಹಳ ತಿಂಗಳುಗಳೇನೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ನಂತರ ಅವರ ಪಕ್ಷವೇ ಈ 'ರೇವ್ಡಿ'ಗಳ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಮೀರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತ ಬಂದಿದೆ ಎಂಬುದು ಬೇರೆ ಮಾತು. ಈಗ ಇನ್ನೂ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದವರನ್ನು ಓಲೈಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಯೂ, ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಬಹುಪಾಲು ಫಲಾನುಭವಿಗಳು ಉನ್ನತ ಆದಾಯ ಗುಂಪುಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದವರೇ.

ಪಟ್ಟು ಹಿಡಿದು ನಡೆಸಿರುವ ನವ-ಫ್ಯಾಸಿಸ್ಟ್ ಕೇಂದ್ರೀಕರಣ...... ಪುಟ 13 ರಿಂದ

ತೆಗೆದುಹಾಕುವ ಅಂಶ.

ಈವರೆಗೆ ಉಪಕುಲಪತಿ ಹುದ್ದೆಗೆ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡುವ ಮೂವರು ಸದಸ್ಯರ ಶೋಧನಾ ಸಮಿತಿಯು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಮಂಡಳಿಯಿಂದ ನೇಮಕಗೊಂಡ ಇಬ್ಬರು ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಮತ್ತು ಕುಲಪತಿಗಳು ಸೂಚಿಸಿದ ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕಿತ್ತು (ಕುಲಪತಿಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಈ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸುತ್ತಿದ್ದರು); ಆದರೆ ಕರಡು ಯುಜಿಸಿ ಮಾರ್ಗಸೂಚಿಗಳು ಈ ಮೂವರು ಸದಸ್ಯರು ಯುಜಿಸಿ ನಾಮನಿರ್ದೇಶಿತರನ್ನು, ಕುಲಪತಿಗಳ ನಾಮನಿರ್ದೇಶಿತರನ್ನು ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಯ ನಾಮನಿರ್ದೇಶಿತರನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರಬೇಕು ಎಂದು ಷರತ್ತು ವಿಧಿಸುತ್ತವೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಹೊಂದಿಲ್ಲದ ಕಾರಣ, ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರವು ತನ್ನಿಂದಲೇ ಅನುದಾನ ಪಡೆದ ರಾಜ್ಯ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಕುಲಪತಿಗಳ ನೇಮಕಾತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವು, ಯುಜಿಸಿ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ನಾಮನಿರ್ದೇಶಿತರ ಮೂಲಕ, ರಾಜ್ಯ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಯಾರು ಉಪಕುಲಪತಿ ಆಗುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಟ್ಟು ಹಿಡಿದು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕೇಂದ್ರೀಕರಣವಾಗಿದೆ.

ಸಂವಿಧಾನದ ಅಪಾಯಕಾರೀ ಉಲ್ಲಂಘನೆ

ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸ್ವತಂತ್ರರಾಗಬೇಕು ಎಂಬುದು ಅಕ್ಷರಶಃ ಸಂವಿಧಾನಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಚೇತನಕ್ಕೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅದು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಆಜ್ಞೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುವ ಮೂಲಕ, ರಾಜಕೀಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರದ ಕೇಂದ್ರೀಕರಣಕ್ಕೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಒತ್ತನ್ನು ನೀಡಿದೆ. ಇನ್ನೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ಚುನಾಯಿತ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ಸವಾರಿ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ, ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಜನರ ಆದೇಶವನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ವಿನಾಶಕಾರೀ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಬಹುದು. ಚುನಾಯಿತರಲ್ಲದ ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಮತ್ತು ಚುನಾಯಿತ ಸರ್ಕಾರದ ಇಚ್ಛೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಲು ಅನುಮತಿಸಿದರೆ, ಅದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಮೊಟಕುಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮೊಟಕುಗೊಳಿಸುವುದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದರೆ, ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ದೇಶದ ಸ್ಥಿರತೆಗೆ ಬೆದರಿಕೆ ಹಾಕುವ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳು ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿರುವುದು, ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಸ್ವತಂತ್ರ ಹಣಕಾಸು ಆಯೋಗದ ನಿಬಂಧನೆ, ಇವೆಲ್ಲವೂ ಆಧುನಿಕ ಭಾರತದ ಜನರು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಇಬ್ಬಗೆಯ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿಯೇ ಸಮನ್ವಯ ಗೊಂಡಿರುವಂತವುಗಳು ಮತ್ತು ಅದರ ಎರಡೂ ಬದಿಗಳನ್ನು ಸಮತೋಲನಗೊಳಿಸುವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವುಗಳು. ಕೇಂದ್ರೀಕರಣ ಎಂಬುದು ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳ ದಮನವನ್ನು ಮತ್ತು ಆಮೂಲಕ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿಯಾದರೂ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ-ಭಾಷಾ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಅಪಮೌಲ್ಯೀಕರಣವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಸಂವಿಧಾನದ ಉಲ್ಲಂಘನೆಯ ಈ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ನಿದರ್ಶನವು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ-ವಿರೋಧಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ; ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಗಂಭೀರ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡುವಂತದ್ದು, ದೂರದೃಷ್ಟಿಯಿಲ್ಲದ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇದರ ಪರಿವೆಯೇ ಇದ್ದಂತಿಲ್ಲ.

NEW No. MAG(3)/NPP/205/2021-2022
JANASHAKTHI KANNADA VARA PATRIKE February 10-16, 2025 Price: Rs. 10/- Date of Publication: 7 February 2025 RNI No. KARKAN /2006/17926 Posted on 12-02-2025
Posted at BG PSO, BG - 560026 **Posted at Periodical Rate -** Rs. 2

ಅರಣ್ಯವಾಸಿಗಳ ಕೊರಳಿಗೆ ಮೋದಿ ಸರಕಾರ ನೇಯ್ದ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಉರುಳಾಗಿಸಲು ಹೊರಟಿರುವ ಅರಣ್ಯ ಸಚಿವರು

ಶ್ರೀಧರ ನಾಡ

ಅರಣ್ಯ ಸಚಿವ ಈಶ್ವರ ಬಿ ಖಂಡ್ರೆ ರವರು ಅಪರ ಮುಖ್ಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯವರು ಅರಣ್ಯ ಜೀವಿಶಾಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ಪರಿಸರ ಇಲಾಖೆ ಇವರಿಗೆ ದಿನಾಂಕ 01-02-2025 ರಂದು ಬರೆದಿರುವ ಟಿಪ್ಪಣಿ ಅರಣ್ಯ ಆಧಾರಿತ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಮತ್ತು ಇತರ ಪಾರಂಪರಿಕ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ವಿರೋಧಿಯಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಜನರು ಬೇರೆ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವಲಸೆ ಬಂದಿರುವ ಅಕ್ರಮ ವಲಸಿಗರು ಮತ್ತು ಸುಳ್ಳು, ಮೋಸ ವಂಚನೆ ಮಾಡುವವರು ಎನ್ನುವ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಟಿಪ್ಪಣಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ.

ಒಂದು ಕಡೆ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಹಾಡಿಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿ ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕು ಪತ್ರ ವಂಚಿತರಿಗೆ ಭೂಮಿ ಹಕ್ಕು ನೀಡುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಮೂಲಭೂತ ಸೌಕರ್ಯಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಕ್ರಮವಹಿಸುದಾಗಿ ಮತ್ತು ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಕಿರುಕುಳ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ತಡೆ ಒಡ್ಡದಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ಭರವಸೆ ನೀಡಿರುವುದು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಅವರದೇ ಸರಕಾರದ ಅರಣ್ಯ ಸಚಿವರು ಅದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿ ಈ ಸರಕಾರ ಅರಣ್ಯವಾಸಿಗಳು ಮತ್ತು ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಪರವಾಗಿ ಇರದೆ ಕಾರ್ಪೊರೇಟ್‌ಗಳ ದಲಾಳಿಗಳಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುವ ರೀತಿ ತೋರುತ್ತದೆ.

ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜಿಂದಾಲ್ ನಂತಹ ಕಂಪನಿಗಳಿಗೆ, ಖಾಸಗಿ ಉದ್ಯಮಿಗಳು, ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು, ಖಾಸಗಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಸರಕಾರ ಭೂಮಿ ನೀಡಿರುವುದು ಎಷ್ಟು ಎಂದು ಸಚಿವರು ಲೆಕ್ಕ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವೇ?

ಗಣಿ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಅರಣ್ಯ ನಾಶವನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರಗಳು ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಬ್ರಿಟಿಷರ ನಂತರ ಮುಂದುವರಿಸಿವೆ.

ಅರಣ್ಯವಾಸಿಗಳು ಮತ್ತು ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕಿನ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಅನ್ಯಾಯ ಮುಂದುವರಿಕೆ

ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬದುಕಿ ಬದುಕು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಕಾಡಿನ ಭಾಗವೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಆಧುನಿಕ ಬದುಕಿನ ಗಂಧ ಗಾಳಿ ಇಲ್ಲದ ಅರಣ್ಯವಾಸಿಗಳು ಇಂದಿಗೂ ಕಾಡಿನ ಸಂರಕ್ಷಣೆ, ಸಮತೋಲನವನ್ನು ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಗಿಂತ ಚೆನ್ನಾಗಿ, ಅನುಭದೊಂದಿಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದೆ. ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಗೆ ಆದಿವಾಸಿ, ಅರಣ್ಯವಾಸಿಗಳ ನೆರವು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಇಲ್ಲದೆ ಅಭಯಾರಣ್ಯಗಳ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಪ್ರವಾಸಿಗರಿಂದ ಹುಚ್ಚಾಟಕ್ಕೆ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿ ಬಿದ್ದಾಗ ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕಾಡಿನ ಅಂಚಿಗೆ ಬಂದು ತಲುಪುವ ಒಳಗಾಗಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಬೆಂಕಿ ನಂದಿಸಿರುವುದು ಇದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಇಂತಹ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಇಲಾಖೆಗೆ ಮಾಹಿತಿ ನೀಡುವುದು ಅರಣ್ಯವಾಸಿಗಳೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಅರಣ್ಯ ಉಳಿದಿರುವುದು ಬಹುತೇಕ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಹೊರತು ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯಿಂದಲ್ಲ. ವರ್ಷವಾರು ದೇಶದ ಅರಣ್ಯ ಭೂಮಿಯ ನಾಶ ಮತ್ತು ಉಳಿಕೆ ಅರಣ್ಯ ಭೂಮಿ ಪ್ರಮಾಣದ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯ ಭೂಮಿ ನಾಶಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಖಾಸಗಿ ಕಂಪನಿಗಳು, ಕಾರ್ಪೊರೇಟ್ ಉದ್ಯಮಿಗಳಿಗೆ ಅವರ ಲಾಭಕ್ಕಾಗಿ ನೀಡುವುದು ಆಗಿರುತ್ತದೆ.

ಭಾರತ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಿಕ್ಕ ನಂತರ ದೊಡ್ಡ ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿಗಳು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯ ನಾಶ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಈಗಲೂ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಸರಕಾರ ಅರಣ್ಯ ಮತ್ತು ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ.

ಅಂದು 1927 ರಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರ್ಕಾರ ಕಾಡಿನ ಮೇಲೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಹಿಡಿತ ಸಾಧಿಸಲು ಮತ್ತು ಆ ಮೂಲಕ ಅರಣ್ಯ ಲೂಟಿ ಮಾಡಲು, ಅದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವ ಅರಣ್ಯವಾಸಿಗರ ಮೇಲೆ ಕಾನೂನು ಕ್ರಮ ಜರುಗಿಸಲು "ಭಾರತೀಯ ಅರಣ್ಯ ಕಾನೂನು" ಜಾರಿಗೆ ತಂದರು. ಅದರಿಂದ ಅರಣ್ಯವಾಸಿಗಳನ್ನು ಒಕ್ಕಲೆಬ್ಬಿಸಿದರು. ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಮೇಲೆ ಅರಣ್ಯದ ಮೇಲೆ ಹಿಡಿತ ಸಾಧಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ನಂತರವು ಕೂಡ ನಮ್ಮನ್ನು ಆಳಿದ ಸರಕಾರಗಳು ಬ್ರಿಟಿಷರ ಅರಣ್ಯ ಕಾಯ್ದೆಯನ್ನು ಯಥಾವತ್ತಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತಂದು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿದ ಅರಣ್ಯವಾಸಿಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿಕ್ಕಿದರು. ಹಾಗೇ 1972 ರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ನಮ್ಮ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ವನ್ಯ ಜೀವಿ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಕಾನೂನು ತರುವ ಮೂಲಕ ಮತ್ತಷ್ಟು ದೌರ್ಜನ್ಯ, ಆತಂಕ, ನಿರ್ವಸತಿಗರನ್ನಾಗಿಸುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಇನಷ್ಟು ವೇಗ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಪ್ರತಿರೋಧ ಸ್ವಾತಂತ್ರ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬರಲು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಪ್ರತಿರೋಧ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಮೇಲೆ ಬ್ರಿಟಿಷರಿಗಿಂತಲು ಕ್ರೂರವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸರಕಾರ ನಡೆಸಿಕೊಂಡಿವೆ. ಕೋರ್ಟು, ಕೇಸು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೇ ನಕ್ಸಲ್ ಬೆಂಬಲಿಗರು, ದೇಶ ದ್ರೋಹದ ಕೇಸು ಸೇರಿದಂತೆ ಕಿರು ಅರಣ್ಯ ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ಸಂಗ್ರಹಣೆಗೆ ಅಡ್ಡಿ ಪಡಿಸುವುದು, ನಿಷೇಧ, ಅರಣ್ಯ ಪ್ರವೇಶಕ್ಕೆ ನಿರ್ಬಂಧ ಹೇರುವುದು ನಡೆದಿದೆ, ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇದ್ದೆ.

ಎಡಪಕ್ಷಗಳ 60 ಕ್ಕೂ ಅಧಿಕ ಸಂಸದರ ಬೆಂಬಲದ ಮನಮೋಹನ ಸಿಂಗ್ ಅವರ ನೇತೃತ್ವದ ಯುಪಿಎ ಸರಕಾರ ಎಡಪಕ್ಷಗಳ ಒತ್ತಾಯದ ಕಾರಣ ಉದ್ಯೋಗ ಖಾತ್ರಿ, ಮಾಹಿತಿ ಹಕ್ಕು, ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕು ಕಾಯ್ದೆ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದೆ.

2006 ರಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿರುವ ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕು ಕಾಯ್ದೆ ದೇಶದ ಆದಿವಾಸಿ, ಅರಣ್ಯವಾಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಭರವಸೆ ಮೂಡಿಸಿರುವುದು ಸುಳ್ಳಲ್ಲ.

ಆದರೆ ಕಳೆದ ಬಾರಿ ಇತರ ಪಾರಂಪರಿಕ ಅರಣ್ಯವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಡಿಸೆಂಬರ 13, 2025 ಕ್ಕಿಂತ ಹಿಂದಿನ 75 ವರ್ಷಗಳ ದಾಖಲೆ ಒದಗಿಸುವ ಬದಲಾಗಿ ಇನ್ನಷ್ಟು ಸರಳಗೊಳಿಸುವ ಅರಣ್ಯವಾಸಿಗಳ ಪರ ತಿದ್ದುಪಡಿ ತರುವ ಬದಲಾಗಿ ಮೋದಿಯರ ನೇತೃತ್ವದ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಗ್ರಾಮ ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕು ಸಮಿತಿಗೆ ಇರುವ ಸಂಪೂರ್ಣ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು, ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರಗಳ ಕೈಗೆ ನೀಡಿದೆ. ಅದು ಅಲ್ಲದೆ ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕು ಜಾರಿಗೆ ತರುವ ಮತ್ತು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಬುಡಕಟ್ಟು ಕಲ್ಯಾಣ ಇಲಾಖೆ ಬದಲಾಗಿ ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಗೆ ಮೋದಿ ಸರಕಾರ ಒದಗಿಸಿದೆ. ಅದರ ಭಾಗವಾಗಿ ಇಂದು ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರದ ಅರಣ್ಯ ಸಚಿವರು ಕಾರ್ಯಪ್ರವೃತ್ತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಜನವಿರೋಧಿ ನೀತಿಗಳು ಬಿಜೆಪಿ ಸರಕಾರ ತಂದರು ಕೂಡ ಅದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರಕಾರ ಎತ್ತಿದ್ದ ಕೈ ಆಗಿದೆ. ಇದು ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೇ ರೈತ ವಿರೋಧಿ ಕೃಷಿ ಕಾನೂನು, ಕಾರ್ಮಿಕರ ವಿರೋಧಿ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಕಾನೂನು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಸಂಹಿತೆ ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರ ಜಾರಿಗೆ ತರಲು ಹೊರಟಿರುವುದು ನಾವು ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ.

ತಪ್ಪು ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ...

ಸರಕಾರಿ ಭೂಮಿ, ಪಟ್ಟಾ ಭೂಮಿ ಹೊಂದಿರಲ್ಲಿ, ಹೊಂದಿರದೆ ಇರಲಿ ಅವರು ಅರಣ್ಯ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ 2005 ಡಿಸೆಂಬರ 13 ರ ಮೊದಲು ಕೃಷಿ ಮಾಡಿರುವುದು ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು ಮುಖ್ಯ. ಅಲ್ಲದೇ ಈಗಾಗಲೇ ವಿತರಣೆ ಮಾಡಿರುವ ಹಕ್ಕು ಪತ್ರಗಳು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡದ ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅವರಿಗೆ 75 ವರ್ಷದ ದಾಖಲೆ ಏನು ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, 2005 ಡಿಸೆಂಬರ 13 ರ ಮೊದಲು ಸ್ವಾಧೀನ ಹೊಂದಿರುವ ಕನಿಷ್ಠ ಎರಡು ದಾಖಲೆಗಳು ಇದ್ದರೆ ಸಾಕು. ಅದನ್ನು ನೀಡಿರುವ ಕಾರಣ ಮಂಜೂರಾಗಿದೆ.

ಗ್ರಾಮ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕು ಸಮಿತಿ ಅರ್ಜಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಅನರ್ಹ ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ಕೈ ಬಿಟ್ಟು, ಅರ್ಹ ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ಪಡೆದು (ಬುಡಕಟ್ಟು ಕಲ್ಯಾಣ ಇಲಾಖೆ ನೀಡಿರುವಮಾರ್ಗಸೂಚಿಯಯಂತೆ) ಅರಣ್ಯ, ಕಂದಾಯ, ಸರ್ವೇ ಇಲಾಖೆಯ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮ ಹಕ್ಕು ಸಮಿತಿಯ ಜಂಟಿ ಸರ್ವೇ ನಡೆಸಿ ನಕ್ಷೆ ತಯಾರಿಸಿ, ಗ್ರಾಮ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ವಿಭಾಗ ಮಟ್ಟದ ಅರಣ್ಯ ಸಮಿತಿಗೆ ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಉಪವಿಭಾಗೀಯ ದಂಡಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಆಗಿರುವ ಹಾಗೆ ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ ಇಲಾಖೆ ಅಧಿಕಾರಿ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು, ವಲಯ ಅರಣ್ಯಾಧಿಕಾರಿ, ಸೇರಿದಂತೆ ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇರುವ ವಿಭಾಗ ಮಟ್ಟದ ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕು ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಹದ್ದಿನ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ಪರಿಶೀಲನೆ ನಡೆಸಿ ಇತರ ಪಾರಂಪರಿಕರ ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ಬಹುಪಾಲು ತಿರಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ, ಕೇವಲ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡದ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಐಟಿಡಿಪಿ ಇಲಾಖೆ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ, ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದ ಅರಣ್ಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇರುವ ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದ ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕು ಸಮಿತಿಗೆ ಕಡತ ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದ ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕು ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ಹಕ್ಕು ಪತ್ರ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಈ ಹಕ್ಕು ಪತ್ರ ಮತ್ತು ಕಡತಕ್ಕೆ ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಸಹಿ ಪರಿಶೀಲನಾ ವರದಿ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ.

ಅರಣ್ಯ ಸಚಿವರ ಟಿಪ್ಪಣಿಯಂತೆ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕುಗಳ ಮರು ಪರಿಶೀಲನೆ ಕೊಟ್ಟದನ್ನು ಕಸಿಯುವ ಹುನ್ನಾರವು ಆಗಿದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಹಕ್ಕು ಪತ್ರ ಪಡೆದ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕಿನ ಎಲ್ಲಾ ಕಡತಗಳು ಸಮಗ್ರ ಗಿರಿಜನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನಾ ಇಲಾಖೆ ಅಥವಾ ಜಿಲ್ಲಾ ಬುಡಕಟ್ಟು ಕಲ್ಯಾಣ ಇಲಾಖೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯವಿದೆ, ಅವರದೇ ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ನೀಡಿರುವ ಪರಿಶೀಲನಾ ವರದಿಗಳು ಕೂಡ ಇದೇ. ಅವರು ಅದನ್ನು ಮರು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಅನರ್ಹ ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ಅನುಮೋದನೆ ಮಾಡಿರುವ ಅರಣ್ಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮೇಲೆ ಸಚಿವರು ಸೂಕ್ತ ಕ್ರಮ ವಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ.

ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಜನರ ಮನೆಗೆ ಮತ್ತೆ ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಭೇಟಿ ನೀಡಿ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದು ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮವಲ್ಲ.

ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಕೃಷಿ ಮಾಡಿದರು ಸಹ ಎರಡು ವರೆ ಹೆಕ್ಟೇರ್ ಭೂಮಿ ನೀಡಲು ಅವಕಾಶ ಇದ್ದರು ಸಹ ಜಂಟಿ ಸರ್ವೇ ನಡೆಸುವಾಗ ನಡೆಸಿರುವ ನಕ್ಷೆಯನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ವಿಭಾಗೀಯ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಎರಡು ಗುಂಟೆ, ಮೂರು ಗುಂಟೆ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಮನೆ ನಿವೇಶನದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕಿನ ಹಕ್ಕು ಪತ್ರ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕು ಕಾಯ್ದೆ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರದೆ. ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಗುಂಟೆ ಭೂಮಿ ಕಸಿಯುವ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕಾಗಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರದ ಅರಣ್ಯ ಸಚಿವರಿಗೆ ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪ ನಡೆಸುವವರಿಗೆ, ರೆಸಾರ್ಟ್ ಮಾಲಿಕರಿಗೆ, ಸಾವಿರಾರು ಅರಣ್ಯ ಭೂಮಿ ಒತ್ತುವರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಕಾಫಿ ತೋಟದ ಮಾಲೀಕರ ಭೂಮಿ ದಾಖಲೆಗಳ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುವ ಎದೆಗಾರಿಕ್ಕೆ ತೋರಿಸುವ ಧೈರ್ಯವಿಲ್ಲ.

ದಾಖಲೆ ಕೇಳಿ ಬರುವ ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆವರಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಕಾರಣಕ್ಕೂ ಈಗಾಗಲೇ ನೀಡಿರುವ ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕು ಪತ್ರ ಹಿಂತುರುಗಿಸಬಾರದು. ದಾಖಲೆಗಳು ಕೇಳಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಹೋರಾಟದ ಬಿಸಿ ಮುಟ್ಟಿಸಬೇಕು. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಬುಡಕಟ್ಟು ಕಲ್ಯಾಣ ಇಲಾಖೆ ಕೈ ಕಟ್ಟಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳದೇ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಪರವಾಗಿ ಮಧ್ಯ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡುವುದು ಅಗತ್ಯ.

ಅರಣ್ಯ ಸಚಿವರು ಕಿಂಚಿತ್ತೂ ಭೂಮಿ ಕೊಟ್ಟದನ್ನು ಕಸಿಯುವ ಬದಲಾಗಿ, ಜನಪರ ತಿದ್ದುಪಡಿಗೆ, ಹಕ್ಕು ಪತ್ರ ನೀಡಲು ಬಾಕಿ ಇರುವವರಿಗೆ ನ್ಯಾಯ ಒದಗಿಸಲಿ.

JANASHAKTHI KANNADA VARA PATRIKE: Printed, Published by **G.N.NAGARAJ**, No. 12, 18th Cross, Sampangirama Nagar, Bangalore 560027, Karnataka on behalf of **COMMUNIST PARTY OF INDIA (MARXIST)** and **Printed at : Kriya Prakashana,** No. 12, 18th Cross, Sampangirama Nagar, Bangalore 560027 Editor : **S.Y.GURUSHANTH**